

สมุดทะเบียนศิลปกรรม ห้างร้านและร้านค้า

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกาย ให้กับห้องเสื้อสุติดา
(ACCESSORY OF WOMEN WEAR FOR PUSITA BOUTIQUE GALLERY)

นางสาว
กมลทิพย์
สุทธิพงษ์

เลขที่.....
ลงทะเบียน **85028**
วันเดือนปี **- 4 พ.ย. 2551**

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมบัณฑิต
ภาควิชา ศิลปอุตสาหกรรม คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2549 - 2550
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตผลิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผศ.ดร.อุไรวรรณ ปิติมณียากุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบเครื่องแต่งกาย ให้กับห้องเสื้อกูสตีตา (ACCESSORY OF WOMEN WEAR FOR PUSITA BOUTIQUE GALLERY)
ชื่อนักศึกษา	นาย กฤษ เรืองศรีบุญถกิจ
รหัสนักศึกษา	44020251
ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549-2550

บทคัดย่อ

ห้องเสื้อกูสตีตา เป็นห้องเสื้อที่มีแนวทางการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ โดยเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่างๆของทางห้องเสื้อ เน้นทางด้านการใช้วัสดุที่มีคุณภาพ และความเอาใจใส่ในด้านการตัดเย็บ และใช้วัสดุที่เป็นผ้าสีพื้นและไม่มีลวดลายมาผลิตเป็นสินค้ามา โดยตลอด อีกทั้งเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บ มีมากมายและมีขนาดใหญ่โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนั้น จึงกำหนดแนวทางการออกแบบ โดยออกแบบลวดลายสำหรับห้องเสื้อกูสตีตา เพื่อพิมพ์ลงบนผืนผ้าที่เป็นเศษเหลือจากการตัดเย็บ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการเลือกซื้อสินค้า อีกทั้งยังสามารถนำเศษผ้าเหลือใช้กลับมาใช้ให้เป็นประโยชน์สูงสุดได้อย่างมีคุณค่า โดยนำเทคนิคการพิมพ์ฟอยล์และการพิมพ์ด้วยสีซิลค์สกรีนมาใช้ในงานออกแบบ และนำลวดลายในยุคบาโรกและรอกโก มาประยุกต์และออกแบบเพื่อทำลวดลายบนผืนผ้าให้กับห้องเสื้อกูสตีตา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเพิ่มทางเลือกในการออกแบบเสื้อผ้าสตรีให้กับห้องเสื้อกูสตีตา
2. ศึกษาลักษณะลวดลายแบบฝรั่งเศส ในยุคสมัยบาโรกกับโรโกโก (Baroque & Rococo) เพื่อนำลวดลายมาประยุกต์และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายผ้า
3. ศึกษาเทคนิคการทำลวดลายต่างๆเช่น Discharge, การฟอก (Wash), การย้อม (Dye), การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น เพื่อใช้ร่วมกับการออกแบบลวดลายผ้า
4. ศึกษากระบวนการออกแบบเสื้อผ้า รวมถึงการตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อใช้ร่วมกับการออกแบบเสื้อผ้า

และเนื่องจากบริษัทมีความต้องการรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเกิด โครงการออกแบบเครื่องแต่งกาย ให้กับห้องเสื้อกูสตีตา ขึ้น โดยผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบนั้นประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเป๋าเดินทาง	1 ใบ	40 ซม. * 65 ซม. * 26 ซม.
กระเป๋าถือสตรี	1 ใบ	11 ซม. * 19 ซม. * 2 ซม.
กระเป๋าหิ้วสตรี	1 ใบ	23 ซม. * 40 ซม. * 4 ซม.
หมวก	1 ใบ	15 ซม. * 30 ซม. * 13 ซม.
สร้อยคอ	1 ชิ้น	ยาว 60 ซม. * กว้าง 10 ซม.
กำไล	1 ชิ้น	เส้นรอบวง 20 ซม.
รองเท้า	1 คู่	เบอร์ 7 (ความยาวรองเท้าประมาณ 27 ซม.)
เข็มขัด	1 เส้น	ยาว 122 ซม. * กว้าง 23 ซม.
เข็มกลัด	1 ชิ้น	ยาว 9 ซม. * กว้าง 9 ซม.

ซึ่งออกแบบโดยใช้ลวดลายในยุคสมัยบาโรกกับรอกโกโก มาทำการผสมผสานให้เข้ากับการใช้งานของผลิตภัณฑ์และภาพลักษณ์ของห้องเสื้อ รวมถึงการสร้างลวดลายให้เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสามารถทำได้จากเทคโนโลยีที่ใช้ผลิต เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์โดยทั่วไป

สรุปผลการออกแบบ

ด้านผลิตภัณฑ์

จากการค้นคว้า ทำให้สรุปได้ว่า วัสดุที่ใช้คือ ผ้าฝ้ายยืด (Cotton spandex) เนื่องจากมีผิวสัมผัสที่ละเอียดเหมาะสมกับการใช้งาน และดูแลรักษาง่าย มีความสะดวกในการพิมพ์ โดยทำการออกแบบ 1 Collection และกำหนดขนาดสัดส่วนและรูปทรงให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน

ด้านลวดลายและสีสันทัน

ใช้ลวดลายจากลวดลายในยุคสมัยบาโรกกับรอกโกโก โดยสร้างลวดลายผ้าที่เกิดจากการใช้ลายเส้นที่วาดด้วยปากกาออแรง (Calligraphy) ให้กับลวดลายผ้า โดยพิมพ์ลายเส้นด้วยฟอยล์สีทอง เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยบาโรกกับรอกโกโก และผสมผสานกับการพิมพ์ชื่อห้องเสื้อ ภูติตา ด้วยสีซิลค์สกรีน เพื่อความง่ายต่อการอ่าน

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ได้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนอกจากความรับผิดชอบเอาใจใส่
ในการทำงานและวิริยะอุตสาหะ และความอดทนไม่ย่อท้อ เมื่อเผชิญกับปัญหาต่างๆนานา ของตัวข้าพเจ้าเอง
ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวถึงบุคคลรอบข้างที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันและสนับสนุนตัวข้าพเจ้าให้การทำ
วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคุณพ่อมณฑล เรื่องศรีนุกุลกิจ, คุณแม่สุภาณี เรื่องศรีนุกุลกิจ และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจ
และช่วยเหลือในการเรียน การทำงาน ตลอดจนงบประมาณด้านทุนการศึกษาต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน
การทำงาน ที่ไม่เคยขาดตกบกพร่อง

ผศ.ดร.อุไรวรรณ ปิติมณียากุล (อาจารย์ที่ปรึกษา) ที่คอยผลักดัน ชี้แนะแนวทางและถ่ายทอดความรู้
ในการออกแบบที่ชัดเจน จนกระทั่งผลงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อาจารย์วินัย อุดมทรัพย์ และ อาจารย์ ผ่องศรี รอดไพทอง และ อาจารย์ ชูสิทธิ์ วัชรานันท์ ที่คอยให้
คำแนะนำที่มีประโยชน์ ขั้นตอนและระเบียบวิธีการที่ถูกต้องในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้กำลังใจในการ
ทำงานเสมอมา

อาจารย์ ปาณสาร สุขสงวน และ อาจารย์ จารุพัชร อาชวะสมิต ที่คอยให้คำแนะนำที่มีประโยชน์
ขั้นตอนในการทำงานที่ถูกต้องในการทำวิทยานิพนธ์

และคณาจารย์ประจำภาควิชาทุกท่าน ที่ได้เคยถ่ายทอดความรู้ในการออกแบบ ระยะเวลาตลอด 5 ปี
ที่ผ่านมา จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ขอขอบคุณ คุณภูสิตา กนกธาดารัตน์ เจ้าของห้องเสื่อภูสิตา ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ให้การ
สนับสนุน อีกทั้งยังเป็นแรงใจในการทำงาน และคอยอำนวยความสะดวก ทั้งด้านข้อมูลและวัสดุต่างๆ ตลอด
มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอขอบคุณเพื่อนชาว ศอ.5 และเพื่อนๆในวงการและนอกวงการทุกๆคน ที่ช่วยเหลือกันมาอย่างดีโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นางสาววีระยา พิทักษ์พงษ์สินทิ ที่คอยกวาดขันและกระตุ้นเตือน รวมทั้งคอยวางแผนงานต่างๆ และ นางสาวปรารถนา มธุรวงศาดิษฐ์ ที่คอยให้การสนับสนุนและให้แนวคิดในการทำงาน

ขอขอบคุณ น้องๆ ทั้งน้องรหัสและนอกรหัส อีกทั้ง น้องๆภาคอื่นๆอีกมากมาย ที่ให้ทั้งแรงใจและแรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

รายการภาพประกอบ

รายการตารางประกอบ

บทที่

1. บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ	1
ความเป็นไปได้ของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา	3
ขอบเขตของโครงการ	3-4
แนวทางการศึกษาวิจัย	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5

2. การค้นคว้าและวิเคราะห์สรุปผลข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเสื้อภูสิตา	6
2. ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	7
3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	
3.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าของห้องเสื้อภูสิตา	7-15
3.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์กระเป๋า	15-17
3.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์รองเท้าสตรี	17-22
3.4 ข้อมูลผลิตภัณฑ์เข็มขัด	22-24
4. ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดของฝรั่งเศส สมัยบาโรก รอคโกโก	24-30
5. ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคที่นำมาใช้ร่วมกับชิ้นงาน	
5.1 การพิมพ์ด้วยสารกักสี	31-32
5.2 การฟอก	32-33
5.3 การย้อม	33-37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การปัก	37-38
6. ข้อมูลด้านการผลิต	
6.1 การตกแต่งเสื้อผ้า	38
6.2 ความสำคัญในการตกแต่งเสื้อผ้า	38
6.3 อุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้า	39
6.4 ประเภทการตกแต่งเสื้อผ้า	39-46
7. ข้อมูลด้านวัสดุ	
7.1 คุณสมบัติของเส้นใย และประวัติความเป็นมา	46-52
7.2 ชนิดของผ้า	52-55
7.3 การเลือกใช้ผ้าให้เหมาะสมกับสวตลาลัยของผ้า	55-59
7.4 การเลือกใช้เข็มและด้าย	59-60
7.5 วัสดุรองที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้า	60-62
7.6 การเลือกใช้วัสดุรอง	62-63
7.7 วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า	63
7.8 ความสำคัญของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า	63-64
7.9 ชนิดของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า	64-80
8. จิตวิทยาสี	
8.1 ข้อมูลด้านสี	80
8.2 คู่สีในวงจรัสสี	80
8.3 วรรณะของสี	81
8.4 จิตวิทยาของสี	81-82
3. การพัฒนาการออกแบบ	83-125
4. การเสนอผลงานการออกแบบ	126-139
5. บทสรุปผลการออกแบบ	140-141
บรรณานุกรม	
ประวัติการศึกษา	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

		หน้า
ภาพที่ 1	ภาพผลิตภัณฑ์ตัวอย่างของห้องเสื้อภูสิตา	5
ภาพที่ 2	แสดงภาพประกอบลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย	7
ภาพที่ 3	แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าซาติน	8
ภาพที่ 4	แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้ายี่ด	8
ภาพที่ 5	แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าคำทราย	8
ภาพที่ 6	แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย	9
ภาพที่ 7	แสดงภาพเสื้อเชิ้ตที่ใช้วัสดุผ้าสเปนเดกซ์	9
ภาพที่ 8	แสดงภาพเสื้อเชิ้ตที่ใช้วัสดุผ้าซาติน	9
ภาพที่ 9	แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน	10
ภาพที่ 10	แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้าชีฟอง	10
ภาพที่ 11	แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้ายี่ด	10
ภาพที่ 12	แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย	11
ภาพที่ 13	แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน	11
ภาพที่ 14	แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าชีฟอง	11
ภาพที่ 15	แสดงภาพเสื้อสายเดี่ยวที่ใช้วัสดุผ้าชีฟอง	12
ภาพที่ 16	แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน	12
ภาพที่ 17	แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้ายี่ด	12
ภาพที่ 18	แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน	13
ภาพที่ 19	แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินยี่ด	13
ภาพที่ 20	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าลินิน	13
ภาพที่ 21	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าคำทราย	14
ภาพที่ 22	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้ายี่ด	14
ภาพที่ 23	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย	14
ภาพที่ 24	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าซาติน	14
ภาพที่ 25	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้ายีนส์	15
ภาพที่ 26	แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าดุกฟูก	15
ภาพที่ 27	แสดงภาพกระเป๋าหนัง	16
ภาพที่ 28	แสดงภาพกระเป๋าแบบที่มีก้นกระเป๋า	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 29	แสดงภาพกระเป๋แบบที่ไม่มีก้นกระเป๋	17
ภาพที่ 30	แสดงภาพรองเท้ามีสัน	18
ภาพที่ 31	แสดงภาพรองเท้าหุ้มส้น	18
ภาพที่ 32	แสดงภาพรองเท้าหุ้มข้อ	18
ภาพที่ 33	แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบทั่วไป	22
ภาพที่ 34	แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบมีที่ล็อก	23
ภาพที่ 35	แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบผูก	23
ภาพที่ 36	แสดงภาพเข็มกักแบบใช้ผ้าชั้นเดียว	24
ภาพที่ 37	แสดงภาพเข็มกักแบบใช้ผ้าหลายชั้น	24
ภาพที่ 38	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	25
ภาพที่ 39	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	25
ภาพที่ 40	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	26
ภาพที่ 41	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	26
ภาพที่ 42	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	26
ภาพที่ 43	แสดงภาพลักษณะสวดลายบารอก	27
ภาพที่ 44	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	27
ภาพที่ 45	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	28
ภาพที่ 46	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	28
ภาพที่ 47	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	29
ภาพที่ 48	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	29
ภาพที่ 49	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	30
ภาพที่ 50	แสดงภาพลักษณะสวดลายรอกโกโก	30
ภาพที่ 51	แสดงภาพอุปกรณ์ด้าย	37
ภาพที่ 52	แสดงภาพอุปกรณ์เข็มปัก	38
ภาพที่ 53	แสดงภาพอุปกรณ์สสิ่งขึงผ้า	38
ภาพที่ 54	แสดงภาพผ้าทอ	53
ภาพที่ 55	แสดงภาพผ้าทอลายขัด	53
ภาพที่ 56	แสดงภาพผ้าทอลายสอง	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 57	แสดงภาพผ้าทอลายตัวน	54
ภาพที่ 58	แสดงภาพผ้าปัก	58
ภาพที่ 59	แสดงภาพผ้าพื้น (Plain fabric)	56
ภาพที่ 60	แสดงภาพผ้าลายเรขาคณิต	57
ภาพที่ 61	แสดงภาพผ้าลายธรรมชาติ	57
ภาพที่ 62	แสดงภาพผ้าลายรวม	58
ภาพที่ 63	แสดงภาพผ้าลายจุด	59
ภาพที่ 64	แสดงภาพผ้ารองทรง	62
ภาพที่ 65	แสดงภาพขนาดกระดุม	65
ภาพที่ 66	แสดงภาพกระดุมเม็ด 2 รู มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่	66
ภาพที่ 67	แสดงภาพกระดุมพลาสติก	66
ภาพที่ 68	แสดงภาพกระดุมไม้	67
ภาพที่ 69	แสดงภาพกระดุมไม้	67
ภาพที่ 70	แสดงภาพกระดุมผ้า	68
ภาพที่ 71	แสดงภาพรูปทรงกระดุมแบบต่างๆ	69
ภาพที่ 72	แสดงภาพรังคูน	70
ภาพที่ 73	แสดงภาพอุปกรณ์เกาะเกี่ยวเสื้อผ้า	71
ภาพที่ 74	แสดงภาพอุปกรณ์เกาะเกี่ยวเสื้อผ้า	71
ภาพที่ 75	แสดงภาพอุปกรณ์เกาะเกี่ยวเสื้อผ้า	72
ภาพที่ 76	แสดงภาพซิป	73
ภาพที่ 77	แสดงภาพวงจรัส	80
ภาพที่ 78	แสดงภาพประกอบการนำเสนอความเป็นมาของโครงการ	83
ภาพที่ 79	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกลุ่มเป้าหมาย	84
ภาพที่ 80	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขอบเขตของโครงการ	84
ภาพที่ 81	แสดงภาพประกอบการพิมพ์พลอย นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สีลอย	85
ภาพที่ 82	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสารกักสี นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สีลอย	85
ภาพที่ 83	แสดงภาพประกอบการพิมพ์การเพชร นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์ด้วยสารกักสี	86
ภาพที่ 84	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสีลอย นำมาใช้กับการพิมพ์ด้วยสีลอย	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 85	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ฟลอย นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สารกัศลี	87
ภาพที่ 86	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยฟลอยอย่างเดียว	87
ภาพที่ 87	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสารกัศลีอย่างเดียว	87
ภาพที่ 88	แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสिलอยอย่างเดียว	88
ภาพที่ 89	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1	88
ภาพที่ 90	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1	89
ภาพที่ 91	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1	89
ภาพที่ 92	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1	90
ภาพที่ 93	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 2	90
ภาพที่ 94	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 3	91
ภาพที่ 95	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง	92
ภาพที่ 96	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าเดินทาง	92
ภาพที่ 97	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	93
ภาพที่ 98	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทางการพัฒนาแบบชั้น 1	93
ภาพที่ 99	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1	94
ภาพที่ 100	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทางการพัฒนาแบบชั้น 2	94
ภาพที่ 101	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2	95
ภาพที่ 102	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	95
ภาพที่ 103	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าถือสตรี	96
ภาพที่ 104	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าถือสตรี	96
ภาพที่ 105	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	97
ภาพที่ 106	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทางการพัฒนาแบบชั้น 1	97
ภาพที่ 107	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1	98
ภาพที่ 108	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทางการพัฒนาแบบชั้น 2	98
ภาพที่ 109	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2	99
ภาพที่ 110	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)	99
ภาพที่ 111	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าหิ้วสตรี	100
ภาพที่ 112	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าหิ้วสตรี	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 113	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	101
ภาพที่ 114	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าคู่สตรีการพัฒนาแบบขั้น 1	101
ภาพที่ 115	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1	102
ภาพที่ 116	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าคู่สตรีการพัฒนาแบบขั้น 2	102
ภาพที่ 117	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2	103
ภาพที่ 118	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	103
ภาพที่ 119	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกำไล	104
ภาพที่ 120	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกำไล	104
ภาพที่ 121	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	105
ภาพที่ 122	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าคู่สตรีการพัฒนาแบบขั้น 1	105
ภาพที่ 123	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ	106
ภาพที่ 124	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	106
ภาพที่ 125	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มกลัด	107
ภาพที่ 126	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของเข็มกลัด	107
ภาพที่ 127	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	108
ภาพที่ 128	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าคู่สตรีการพัฒนาแบบ	108
ภาพที่ 129	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ	109
ภาพที่ 130	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	109
ภาพที่ 131	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัด	110
ภาพที่ 132	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของเข็มขัด	110
ภาพที่ 133	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	111
ภาพที่ 134	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัดการพัฒนาแบบขั้น 1	111
ภาพที่ 135	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1	112
ภาพที่ 136	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัดการพัฒนาแบบขั้น 2	112
ภาพที่ 137	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2	113
ภาพที่ 138	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	113
ภาพที่ 139	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้า	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 140	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของรองเท้า	114
ภาพที่ 141	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	115
ภาพที่ 142	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้าการพัฒนาแบบขั้น 1	115
ภาพที่ 143	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1	116
ภาพที่ 144	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้าการพัฒนาแบบขั้น 2	116
ภาพที่ 145	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2	117
ภาพที่ 146	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	117
ภาพที่ 147	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างสร้อยคอ	118
ภาพที่ 148	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของสร้อยคอ	118
ภาพที่ 149	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	119
ภาพที่ 150	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างสร้อยคอการพัฒนาแบบขั้น 1	119
ภาพที่ 151	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ	120
ภาพที่ 152	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	120
ภาพที่ 153	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างหมวก	121
ภาพที่ 154	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของหมวก	121
ภาพที่ 155	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง	122
ภาพที่ 156	แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างหมวกการพัฒนาแบบขั้น 1	122
ภาพที่ 157	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่างขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1	123
ภาพที่ 158	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	123
ภาพที่ 159	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	124
ภาพที่ 160	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	124
ภาพที่ 161	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	125
ภาพที่ 162	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค	126
ภาพที่ 163	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขอบเขตของโครงการ	127

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 164	แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการการออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง	127
ภาพที่ 165	แสดงภาพประกอบการนำเสนอการสรุปแบบในขั้นตอนแบบร่าง และ ความคิดเห็นของคณะกรรมการ	128
ภาพที่ 166	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านCalligraphy	128
ภาพที่ 167	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการออกแบบในด้านลวดลาย	129
ภาพที่ 168	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านลวดลายขั้น1	129
ภาพที่ 169	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านลวดลายขั้น2 และแบบขั้นสุดท้าย	130
ภาพที่ 170	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ กระเป๋าสี	130
ภาพที่ 171	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าสี	131
ภาพที่ 172	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ กระเป๋าสี	131
ภาพที่ 173	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าสี	132
ภาพที่ 174	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ กระเป๋าเดินทาง	132
ภาพที่ 175	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าเดินทาง	133
ภาพที่ 176	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ กำไล	133
ภาพที่ 177	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกำไล	134
ภาพที่ 178	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ รองเท้า	134
ภาพที่ 179	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของรองเท้า	135
ภาพที่ 180	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ สร้อยคอ	135
ภาพที่ 181	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของสร้อยคอ	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 182	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ สร้อยคอ	136
ภาพที่ 183	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของหมวก	137
ภาพที่ 184	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวม ของเข็มกลัด	137
ภาพที่ 185	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของเข็มกลัด	138
ภาพที่ 186	แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ เข็มขัด	138
ภาพที่ 187	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของเข็มกลัด	139
ภาพที่ 188	แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	139

รายการตารางประกอบ

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงประเภทวัสดุที่ใช้ในการผลิตรองเท้า	19
ตารางที่ 2 แสดงขนาดรองเท้าตามระบบการวัดของประเทศต่างๆ	22
ตารางที่ 3 วิธีการเลือกเข็มและด้ายกับเนื้อผ้า (จำนวนเลขแสดงถึงเบอร์ของด้าย)	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เสื้อผ้า เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ และในปัจจุบันผู้หญิงไทยได้มีความสนใจในด้านการแต่งกาย เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยมากขึ้น ดังนั้น ห้องเสื้อกุสิดา (PUSITA BOUTIQUE GALLERY) จึงได้เกิดขึ้น โดย คุณกุสิดา กนกธาดารัตน์ เจ้าของกิจการห้องเสื้อกุสิดา นั้นได้มีจุดมุ่งหมายคือ “ห้องเสื้อกุสิดา กุสิดา (PUSITA) ต้อนรับทุกความต้องการของผู้หญิงยุคใหม่ที่ต้องการความคลุ่มีเอกลักษณ์ และความแปลกใหม่ที่ลงตัวของบุคคลิกภาพที่ติดต่อกันที่สวมใส่”

ห้องเสื้อ กุสิดา (PUSITA) มีผลิตภัณฑ์หลายประเภท ได้แก่ เสื้อผ้าสตรี และเครื่องประดับต่างๆ (กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด เข็มกลัด หมวก เป็นต้น) โดยมีเอกลักษณ์และความแตกต่างจากห้องเสื้ออื่น คือ การเน้นรายละเอียดในด้านการตัดเย็บและแบบเสื้อผ้าต่างๆ ให้มีความทันสมัยมีความเป็นเอกลักษณ์โดยใช้สีที่เรียบและมีความคลาสสิกเป็นหลัก เพื่อให้สามารถใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย โดยกลุ่มเป้าหมายของห้องเสื้อ กุสิดา (PUSITA) นั้นเป็นผู้หญิงวัยทำงานอายุ 28-45 ปี ที่อยู่ในระดับผู้บริหารและเป็นนักธุรกิจที่มีความรักและนิยมชมชอบในรูปแบบเสื้อผ้าที่มีความสง่างาม ภูมิฐาน และความทันสมัย โดยเสื้อผ้าของ กุสิดา (PUSITA) นั้นเน้นใช้ผ้า ฝ้าย (Cotton) ทั้งบางและหนา, ฝ้ายยืด, ชีฟอง, ซาติน, ไหมซาติน เป็นหลัก

ดังนั้น โครงการออกแบบเสื้อผ้าสตรี ให้กับห้องเสื้อ กุสิดา (PUSITA) จึงได้เกิดขึ้น เพื่อเพิ่มแนวทางในการผลิตเสื้อผ้าให้กับห้องเสื้อกุสิดามากขึ้น โดยการนำเทคนิค เช่น การพิมพ์สารกัตลี (Discharge), การฟอก (Wash), การย้อม (Dye), การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น มาใช้ในการสร้างลวดลายบนเนื้อผ้าสีพื้น ซึ่งนำแรงบันดาลใจมาจากลวดลายแบบฝรั่งเศส ยุคสมัยบาโรก รอคโกโก (Baroque & Rococo) และนำผ้าที่ได้ทำการออกแบบลวดลายใหม่นั้นมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าให้ดูอ่อนหวานและยังคงเอกลักษณ์ ตามแนวทางของห้องเสื้อกุสิดา (PUSITA) เพื่อเพิ่มทางเลือกและความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคเพิ่มขึ้น

โดยห้องเสื้อกุสิดา (PUSITA BOUTIQUE GALLERY) เป็นห้องเสื้อที่ออกแบบและผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆของสุภาพสตรี ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ของสุภาพสตรี

- ชุดสูท (ประกอบด้วย เสื้อตัวใน, เสื้อตัวนอก, กระโปรง, กางเกง)
- เสื้อเกาะอก, สายเดี่ยว, ชุดแซค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เสื้อ (ประกอบด้วย เสื้อแขนสั้น, เสื้อแขนยาว, เสื้อกั๊ก)
- กระโปรง (ประกอบด้วย กระโปรงสั้น กระโปรงยาว)

2.ผลิตภัณฑ์อื่นๆ

- กระเป๋า (ประกอบด้วย กระเป๋าถือ, กระเป๋าหิ้ว, กระเป๋าสะพาย)
- รองเท้า (ประกอบด้วย รองเท้าส้นสูง, รองเท้าส้นตึก)
- เข็มขัด
- เข็มกลัด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเพิ่มทางเลือกในการออกแบบเสื้อผ้าสตรีให้กับห้องเสื้อภูสิตา
2. ศึกษาลักษณะลวดลายแบบฝรั่งเศส ในยุคสมัยบารอก รอคโกโก (Baroque & Rococo) เพื่อนำลวดลายมาประยุกต์และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายผ้า
3. ศึกษาเทคนิคการทำลวดลายต่างๆเช่น การใช้สารกัศสี (Discharge), การฟอก (Wash), การย้อม (Dye), การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น เพื่อใช้ร่วมกับการออกแบบลวดลายผ้า
4. ศึกษากระบวนการออกแบบเสื้อผ้า รวมถึงการตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อใช้ร่วมกับการออกแบบเสื้อผ้า

ความเป็นไปได้ของโครงการ

- 1.) ด้านนโยบาย เป็นโครงการที่เพิ่มทางเลือกให้กับห้องเสื้อ ให้มีแนวทางหลากหลายมากขึ้น
- 2.) ด้านเศรษฐกิจ เป็นโครงการที่เพิ่มและพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าที่มีอยู่เดิมของห้องเสื้อภูสิตา (PUSITA BOUTIQUE GALLERY) เพื่อความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย และยังเป็นโครงการที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีการผลิตที่สามารถทำได้ในประเทศ เพื่อสร้างงานและรายได้ให้กับประเทศ
- 3.) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โครงการนี้ออกแบบเสื้อผ้าสตรีที่พยายามใช้ผ้าที่มีอยู่รวมทั้งเศษผ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อช่วยลดการใช้วัสดุ
- 4.) ด้านการออกแบบ มีแนวทางการออกแบบที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบที่หลากหลายขึ้น โดยการนำเทคนิคต่างๆ เช่น Discharge, การฟอก, การย้อม, การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น มาทำลวดลายบนเนื้อผ้าสีพื้น เพื่อนำผ้าที่ ได้รับการออกแบบนี้มาออกแบบเสื้อผ้า โดยยังอยู่ในแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์ของห้องเสื้อภูสิตา (PUSITA) และกรรมวิธี การผลิตที่สามารถผลิตได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและแนวทางการออกแบบ

ปัญหา	แนวทางแก้ปัญหา
1. เสื้อผ้าที่ถูกออกแบบมาจากห้องเสื้อกูตีดา เป็นเสื้อผ้าที่มีลักษณะเดีว คือ นำผ้าสีพื้นมาตัด เป็นเสื้อ หรือชุดแล้วใช้เทคนิคการตัดเย็บมาทำ เป็นลวดลายบนตัวเสื้อหรือชุด	1. มีแนวทางการออกแบบ คือ ต้องการ ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบที่หลากหลายขึ้น โดยการ นำเทคนิคต่างๆ เช่น Discharge, การฟอก, การ ย้อม, การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น มาทำ ลวดลายบนเนื้อผ้าสีพื้น เพื่อนำผ้าที่ ได้รับการ ออกแบบนี้มาออกแบบเสื้อผ้า
2. ห้องเสื้อกูตีดา มีเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บ มากและไม่ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ ทำให้ สิ้นเปลืองการใช้วัสดุและต้นทุนสูง	2. นำเศษผ้าที่เหลือมากมายจากการตัดเย็บ นำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการ ออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้กับห้องเสื้อ กูตีดา

ขอบเขตของโครงการ

1.) กระเป๋าเดินทาง	1 ใบ	40 ซม. * 65 ซม. * 26 ซม.
กระเป๋าถือสตรี	1 ใบ	11 ซม. * 19 ซม. * 2 ซม.
กระเป๋าหิ้วสตรี	1 ใบ	23 ซม. * 40 ซม. * 4 ซม.
หมวก	1 ใบ	15 ซม. * 30 ซม. * 13 ซม.
สร้อยคอ	1 ชิ้น	ยาว 60 ซม. * กว้าง 10 ซม.
กำไล	1 ชิ้น	เส้นรอบวง 20 ซม.
รองเท้า	1 คู่	เบอร์ 7 (ความยาวรองเท้าประมาณ 27 ซม.)
เข็มขัด	1 เส้น	ยาว 122 ซม. * กว้าง 23 ซม.
เข็มกลัด	1 ชิ้น	ยาว 9 ซม. * กว้าง 9 ซม.

2.) กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

- สุภาพสตรี อายุประมาณ 28-45 ปี
- รายได้ตั้งแต่ 50,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผู้บริหารหรือนักธุรกิจที่มีความรักและชื่นชอบในความสง่างาม ภูมิฐาน และความทันสมัย ของเสื้อผ้าที่สวมใส่

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาความเป็นมาของ ห้องเสื้อกุสิดา (PUSITA BOUTIQUE GALLERY)
 - ข้อมูลทั่วไป , ความเป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นของห้องเสื้อ
 - นโยบายทางการตลาดของห้องเสื้อ
 - ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
2. ศึกษาแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าเดิมของห้องเสื้อ
3. ศึกษาเทคนิคและวิธีการทำเทคนิค เช่น การใช้สารกักตึ, การฟอก, การย้อม, การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น ลงบนเนื้อผ้า
 - อุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิต
 - ลักษณะเนื้อผ้าที่สามารถใช้ได้กับการทำเทคนิค เช่น การใช้สารกักตึ, การฟอก, การย้อม, การปักเลื่อม/ปักลาย เป็นต้น
 - ศึกษาและทดลอง เรื่องรูปแบบที่น่าจะเกิดขึ้นที่ได้จากการทดลอง
 - สรุปและวิเคราะห์ผลการทดลองเทคนิคต่างๆที่น่าจะเหมาะสมกับห้องเสื้อกุสิดา
4. ศึกษารูปแบบ ขนาด การผลิต ของเสื้อผ้าสตรีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. ศึกษารูปแบบ ขนาด การผลิต ของกระเป๋า รองเท้า เข็มขัด ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. ศึกษาเรื่องผ้าแต่ละชนิดของห้องเสื้อกุสิดา
7. ศึกษารสนิยมความชอบ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุตั้งแต่ 28-45 ปี
8. ศึกษารูปแบบของเสื้อผ้าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
9. ศึกษาเรื่องการออกแบบตัดเย็บของ Women wear collection
10. ศึกษาเรื่องสีและองค์ประกอบของสีที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เสื้อผ้าที่ตัดเย็บจากผ้าที่ใช้เทคนิค เช่น การใช้สารกักสี, การฟอก (Wash), การย้อม (Dye), การปัก เลื่อม/ปักลาย เป็นต้น และเสื้อผ้าชุดทำงานสำหรับผู้หญิง (Working women style)
2. เปิดตลาดกลุ่มเป้าหมายใหม่ให้กับทาง ห้องเสื้อภูสิตา (PUSITA BOUTIQUE GALLERY)
3. เป็นการเพิ่มทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้นให้กับลูกค้ากลุ่มเดิม

ภาพที่ 1 ภาพผลิตภัณฑ์ตัวอย่างของห้องเสื้อภูสิตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปข้อมูล

1. ข้อมูลของห้องเสื้อภูสิตา

ข้อมูลทั่วไป (General data)

1.1 ข้อมูลทั่วไป (General data)

ห้องเสื้อภูสิตา เป็นห้องเสื้อที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อสร้างเสื้อผ้าที่มีเอกลักษณ์ให้สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน สร้างทางเลือกใหม่ให้กับผู้หญิงไทยในยุคปัจจุบันที่รักความทันสมัย และต้นตัวกับแฟชั่นที่ไม่หยุดนิ่ง โดยมีผู้ก่อตั้งคือ คุณภูษิตา กนกธรรารัตน์ ซึ่งเป็นทั้งเจ้าของและนักออกแบบ

1.2 วัตถุประสงค์และแนวความคิดหลักของบริษัท

ห้องเสื้อผ้า ภูสิตา (PUSITA) บ่งบอกถึงความเป็นผู้หญิงทำงานยุคใหม่ ที่มีความโก้หรูเฉพาะตัว มีความเป็นปัจเจกทางการแต่งกาย โดยสามารถ ตอบรับทุกความต้องการของผู้หญิงยุคใหม่ที่ต้องการความคล่องตัวและมีเอกลักษณ์ และความแปลกใหม่ที่ลงตัวของบุคคลิกภาพที่ดีต่อผู้ที่สวมใส่

1.3 เอกลักษณ์

มีเอกลักษณ์และความแตกต่างจากห้องเสื้ออื่น คือ เน้นในด้านรายละเอียด การตัดเย็บและออกแบบเสื้อผ้าต่างๆ ให้มีความทันสมัยเป็นจุดเด่นและใช้สีที่คลาสสิกหรือสีพื้นฐาน

1.4 วัสดุ (Material)

เสื้อผ้าของ ภูสิตา (PUSITA) นั้นเน้นใช้ผ้า ฝ้าย (Cotton) ทั้งบางและหนา, ฝ้ายยืด, จีฟอง, ซาติน, ไหมซาติน เป็นหลัก

1.5 สายผลิตภัณฑ์ (Product line) แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ผลิตภัณฑ์ของสุภาพสตรี

- ชุดสูท (ประกอบด้วย เสื้อตัวใน, เสื้อตัวนอก, กระโปรง, กางเกง)
- เสื้อเกาะอก, สายเดี่ยว, ชุดเซค
- เสื้อ (ประกอบด้วย เสื้อแขนสั้น, เสื้อแขนยาว, เสื้อกั๊ก)
- กระโปรง (ประกอบด้วย กระโปรงสั้น กระโปรงยาว)

ผลิตภัณฑ์อื่นๆ

- กระเป๋า (ประกอบด้วย กระเป๋าถือ, กระเป๋าหิ้ว, กระเป๋าสะพาย)
- รองเท้า (ประกอบด้วย รองเท้าส้นสูง, รองเท้าส้นตึก)
- เข็มขัด
- เข็มกลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มเป้าหมาย (Target group):

กลุ่มเป้าหมายของห้องเสื้อผ้า ภูสิตา (PUSITA) เป็นผู้หญิงวัยทำงานอายุอยู่ระหว่าง 28-45 ปี ที่อยู่ในระดับผู้บริหารและเป็นนักธุรกิจที่มีความรักและนิยมชมชอบในรูปแบบเสื้อผ้าที่มีความสง่างาม ภูมิฐาน และความทันสมัย เสื้อผ้าและเครื่องประดับต่างๆ ที่ได้รับการออกแบบให้มีความเป็นเอกลักษณ์และมีความแตกต่างจากห้องเสื้อทั่วไป โดยมีลักษณะของแนวความคิดและการใช้สีที่เรียบง่าย ทันสมัย และรายละเอียดในการตัดเย็บ

ภาพที่ 2 แสดงภาพประกอบลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

3.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าของห้องเสื้อ

ได้แก่เสื้อผ้าและอุปกรณ์เครื่องแต่งกายสตรีเช่น ชุดสูท, เสื้อเกาะอก, สายเดี่ยว, ชุดแซค, เสื้อ (ประกอบด้วย เสื้อแขนสั้น, เสื้อแขนยาว, เสื้อกั๊ก), กระโปรง (ประกอบด้วย กระโปรงสั้น กระโปรงยาว), กางเกง (กางเกงขาสั้น, กางเกงขาวาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผลิตภัณฑ์ของทางห้องเสื้อนั้นจะแบ่งตามประเภทของเนื้อผ้าที่ทางห้องเสื้อได้กำหนดไว้ ได้แก่ ผ้าซาติน (ผ้าเนื้อหนา, บาง, มัน, ยืด) ผ้ายัด ผ้าคำทราย ผ้าสเปนเดกซ์ ผ้ารีฟอง ผ้าลินิน ผ้าฝ้าย ผ้าลูกฟูก เป็นต้น

3.1.1 เสื้อสูท

-เสื้อสูท จะใช้เนื้อผ้า 4 ประเภท คือ

ภาพที่ 3 แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าซาติน

ภาพที่ 4 แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้ายัด

ภาพที่ 5 แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าคำทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 แสดงภาพเสื้อสูทที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย

3.1.2 เสื้อเชิ้ต

-เสื้อเชิ้ต จะใช้เนื้อผ้า 2 ประเภท คือ

ภาพที่ 7 แสดงภาพเสื้อเชิ้ตที่ใช้วัสดุผ้าสเปนเดกซ์

ภาพที่ 8 แสดงภาพเสื้อเชิ้ตที่ใช้วัสดุผ้าซาติน

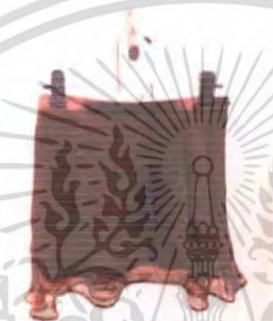
3.1.3 กระโปรง

-กระโปรง จะใช้เนื้อผ้า 3 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้าชาตินมัน

ภาพที่ 10 แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้ารีฟอง

ภาพที่ 11 แสดงภาพกระโปรงที่ใช้วัสดุผ้ายี่ด

3.1.4 เสื้อเกาะอก

-เสื้อเกาะอก จะใช้เนื้อผ้า 3 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย

ภาพที่ 13 แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน

ภาพที่ 14 แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าจีฟอง

3.1.5 เสื้อสายเดี่ยว

-เสื้อสายเดี่ยว จะใช้เนื้อผ้า 2 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 แสดงภาพเสื้อสายเดี่ยวที่ใช้วัสดุผ้ารีฟอง

ภาพที่ 16 แสดงภาพเสื้อเกาะอกที่ใช้วัสดุผ้าซาตินมัน

3.1.6 ชุดแซก

-ชุดแซก จะใช้เนื้อผ้า 3 ประเภท คือ

ภาพที่ 17 แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้ายืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้าชาตินมัน

ภาพที่ 19 แสดงภาพชุดแซกที่ใช้วัสดุผ้าชาตินยัด

3.1.7 กางเกง

-กางเกง จะใช้เนื้อผ้า 7 ประเภท คือ

ภาพที่ 20 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าลินิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าคำทราย

ภาพที่ 22 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้ายัด

ภาพที่ 23 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าฝ้าย

ภาพที่ 24 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าซาติน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าอินตี่

ภาพที่ 26 แสดงภาพกางเกงที่ใช้วัสดุผ้าลูกฟูก

3.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์กระเป๋

กระเป๋ (ประกอบด้วย กระเป๋าดือ, กระเป๋าคิ้ว, กระเป๋าสะพาย) รองเท้า (ประกอบด้วย รองเท้าส้นสูง, รองเท้าส้นตึก), เข็มขัด, เข็มกลัด ฯลฯ

3.2.1 รูปแบบกระเป๋

กระเป๋ หมายถึง เครื่องใช้รูปร่างคล้ายถุง ทำด้วยวัสดุต่างๆ สำหรับใส่ของหรือติดไว้ที่อกเสื้อหรือกางเกงก็มี (ที่มา: พจนานุกรมนักเรียนฉบับปรับปรุงใหม่, 2529, หน้า 13) ลักษณะกระเป๋บรรจุสัมภาระมีด้วยกันหลายรูปแบบ แตกต่างกันไปวัตถุประสงค์ในการใช้งานต่างๆ ไปเราสามารถจำแนกประเภทของกระเป๋ได้ดังนี้

3.2.1.1 จำแนกประเภทกระเป๋ตามประเภทของวัสดุ

การจำแนกประเภทกระเป๋ประเภทนี้จะใช้วัสดุเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ซึ่งวัสดุที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งจะเป็นวัสดุที่นิยมทำกระเป๋ามี 3 ชนิด แต่ที่ทางห้องเสื้อเลือกมาผลิตมี 2 ชนิดดังนี้

1. กระเป๋ที่ทำด้วยหนัง

กระเป๋ที่ทำจากหนังสามารถทำได้ทรงตรงแข็งและทรงนุ่ม แต่ที่นิยมผลิตกันมากเป็นทรงแข็ง กับทรงกึ่งแข็ง เพราะเหมาะกับคุณสมบัติของหนัง เนื่องจากหนังมีความหนาแน่นกว่าผ้า เนื่องนำมาใช้ทำกระเป๋จึงมีรูปร่างค่อนข้างคงรูป และสาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ หนังสัตว์ เป็นวัสดุที่มีราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพงและมีพื้นผิวที่สวยงามอยู่แล้ว การนำมาใช้จึงต้องการ โชว์พื้นผิวของหนัง อย่างเต็มที่ ดังนั้น รูปทรงของกระเป๋าที่เหมาะสม คือ ทรงแข็งและทรงกึ่งแข็ง

ภาพที่ 27 แสดงภาพกระเป๋าหนัง

ที่มา อรวรรณ ลือประดิษฐ์, โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้า, กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2545-2546

2. กระเป๋าที่ทำด้วยผ้า

กระเป๋าที่ทำด้วยผ้าโดยมากจะเป็นกระเป๋าทรงนิ่ม และทรงกึ่งแข็ง เนื่องจากผ้าเป็นวัสดุที่มีความนิ่มและอ่อนตัวมาก ไม่อยู่ตัว การตัดเย็บกระเป๋าโดยใช้ผ้าจึงมักนิยมทำเป็นทรงนิ่ม กระเป๋าที่ทำด้วยผ้า ได้รับความนิยมนมากกว่าแบบอื่น เนื่องจากใช้งานง่าย ดูแลรักษาง่าย สามารถตัดเย็บได้ง่ายเช่นกัน ทำให้หลากหลายรูปทรง และมีราคาไม่แพง

นอกจากนี้ยังมีกระเป๋าที่ทำจากวัสดุอื่นๆ อีก เช่น กระเป๋าที่ทำจากโลหะ กระเป๋าที่ทำจากลูกบิด หรือกระเป๋าที่ทำจากอัญมณีต่างๆ

3.2.1.2 จำแนกกระเป๋าตามโครงสร้าง

การจำแนกประเภทกระเป๋าประเภทนี้ วัสดุจะเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อโครงสร้างของกระเป๋า ซึ่งมีวัสดุที่ใช้ด้วยกันหลายแบบ เช่น ผ้า หนัง พลาสติก ฯลฯ แล้วแบ่งประเภทกระเป๋านี้เป็น 3 แบบ แต่ที่ทางห้องเสื้อเลือกมาผลิตมี 2 แบบดังนี้ คือ

1. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป (Bag)

ลักษณะเป็นกระเป๋าที่มีลักษณะใช้ถือหรือสะพายก็ได้ ไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรง ไม่สามารถคงรูปทรงตั้งอยู่ได้ วัสดุที่ใช้มักเป็นวัสดุอ่อนมีได้หลายชนิด เช่น ผ้า ผ้าร่ม พลาสติก บาง ฯลฯ สามารถทำรูปทรงได้หลายรูปแบบตามต้องการ โดยมากนิยมใช้กับการท่องเที่ยวช่วงระยะสั้น หรือใช้ชั่วคราว กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ผลิตได้ง่ายและทำความสะอาดง่าย แต่มีรูปทรงที่ไม่สวยงาม สกปรกง่าย รับน้ำหนักได้น้อย และวัสดุบางชนิดไม่กันน้ำ และตัดเย็บได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกิ่งคงรูป (Trunks)

ลักษณะเป็นกระเป๋าที่มีรูปทรงค่อนข้างแน่นอน มีลักษณะอยู่ระหว่างกระเป๋า 2 ประเภทตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีโครงสร้างที่สามารถทำให้กระเป๋าสามารถตั้งอยู่ได้แต่ไม่เป็นทรงแข็งที่คงรูปถาวร วัสดุที่ใช้มีหลายชนิด มีทั้งวัสดุอ่อนเสริม โครงแข็งและวัสดุอย่างแข็งที่สามารถคงรูปด้วยตัวเอง แต่ไม่มีโครงสร้างกระเป๋าประเภทนี้ที่มีน้ำหนักเบา มีรูปทรงสวยงาม ทำความสะอาดง่าย ถ้าเลือกใช้วัสดุและวิธีการตัดเย็บที่เหมาะสมจะมีความทนทานสูง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 แบบที่มีก้นกระเป๋า แบบนี้จุของ ได้มาก หยิบของออก กระเป๋าได้ง่ายสามารถวางตั้งได้โดยไม่ล้ม

ภาพที่ 28 แสดงภาพกระเป๋าแบบที่มีก้นกระเป๋า

2.2 แบบไม่มีก้นกระเป๋า แบบนี้บรรจุของ ได้น้อยกว่าแบบที่มีก้นกระเป๋า แต่มีความบางและเล็กกระทัดรัดมากกว่า เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการใส่ของใช้ส่วนตัวมากนัก

ภาพที่ 29 แสดงภาพกระเป๋าแบบที่ไม่มีก้นกระเป๋า

3.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์รองเท้าสตรี

3.3.1 รูปแบบของรองเท้าสตรี เราสามารถจำแนกประเภทของรองเท้าได้ดังนี้

3.3.1.1 จำแนกตามลักษณะการใช้งาน

1. ลักษณะลำลอง มีลักษณะการใช้งานที่หลากหลาย แต่ไม่เหมาะกับการใช้งานที่ต้องการความสุภาพเรียบร้อย มีรูปแบบได้หลากหลาย

2. ลักษณะแบบทางการมีลักษณะที่สุภาพเรียบร้อย ไม่มีสีฉูดฉาดหรือลวดลายที่ฉูดฉาดมากเกินไป เมื่อสวมใส่ทำให้ผู้สวมใส่มิบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ

3.3.1.2 จำแนกตามลักษณะรูปทรง

1. รองเท้าแตะ มีลักษณะเป็นรองเท้าที่เปิดเท้า สวมใส่ง่ายและเหมาะกับการสวมใส่ในลักษณะ
 ดำดองมากกว่าในลักษณะแบบเป็นทางการ ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ รองเท้าแตะสำหรับใส่ในบ้าน และ
 รองเท้าแตะสำหรับใส่นอกบ้าน

2. รองเท้ามีส้น รองเท้าสตรีมักมีการเสริมส้น เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แลดูสง่างามและ
 แลดูสุภาพเรียบร้อย ทั้งยังเป็นส่วนช่วยให้การแต่งกายดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 30 แสดงภาพรองเท้ามี่ส้น

3. รองเท้าลักษณะหุ้ม โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

3.1 หุ้มส้น เป็นรูปทรงรองเท้าที่มีความสุภาพลักษณะหุ้มส้นเท้า หรือหุ้มขึ้น
 มาถึงข้อเท้าก็ได้

ภาพที่ 31 แสดงภาพรองเท้ามี่หุ้มส้น

3.2 หุ้มข้อหรือหุ้มน่อง

ภาพที่ 32 แสดงภาพรองเท้ามี่หุ้มข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 วัสดุผลิตรองเท้า

สามารถแบ่งวัสดุที่ใช้ทำรองเท้าออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้
ตารางที่ 1 แสดงประเภทวัสดุที่ใช้ในการผลิตรองเท้า

ประเภทของวัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้า				
หนังสัตว์	ผ้า	พลาสติก	วัสดุธรรมชาติ	แบบผสม
ผิวหนังมันวาว	ผ้าฝ้าย	หนังเทียม	ฝักตบชวา	ผ้าใบ+หนังแท้
หนังกลับ	ผ้าใบ	PVC	เชือกกล้วย	ผ้าใบ+หนังเทียม
หนังซามัว	ผ้าสักหลาด	พลาสติก		หนังแท้+หนังสัตว์
หนังกำมะหยี่	ผ้ากำมะหยี่	หนังแก้ว		หนังแท้+ผ้า
หนังกันน้ำ	ผ้ากระสอบ ฯลฯ			พลาสติก+หนังแท้

3.3.2.1 หนังแท้ (Genuine Leather)

ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ประเภทต่างๆ หนังสัตว์ที่นิยมนำมาผลิตรองเท้า คือ หนังวัวตัวผู้ (Steer hide) หนังวัวตัวเมีย (Cow hide) หนังลูกวัว (Calf) หนังแกะ (Sheep) ฯลฯ ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตหนังเทียม หรือเศษวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ ซึ่งมีความทนทานกว่าออกมาใช้ทดแทนหนังแท้มากมาย แต่ผลิตภัณฑ์หนังแท้ก็ยังคงมีความนิยมนักอย่างไม่เสื่อมคลาย เพราะหนังแท้จากสัตว์ซึ่งเป็นหนังธรรมชาติมีกระบวนการผลิตที่ดีจากช่างทำหนัง ไม่ว่าจะเป็นการฟอก ย้อม แปรรูปเป็นแผ่น จะเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติสูงกว่าวัสดุสังเคราะห์ใดๆ ที่มนุษย์ทำขึ้น

คุณสมบัติหนังแท้

- มีความยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะและรักษารูปทรงของรองเท้าที่รับน้ำหนักได้ดี
- ทนทานต่อการสึกหรอ การถูกเจาะ ความร้อน ความหนาว แร้งกด
- เป็นฉนวนธรรมชาติ สามารถปกป้องหรือห่อหุ้มร่างกายของผู้สวมใส่จากอากาศร้อน หนาว และความชื้นที่รุนแรง
- หนังสามารถดูดอากาศเข้าไปได้ ทำให้ผู้ที่สวมใส่รู้สึกสบาย

3.3.2.2 หนังเทียม

รองเท้าที่ผลิตจากหนังเทียมมีหลายประเภท เช่น ผลิตจากไวนิล (Vinyl), PU (PolyUrethane), และหนังเทียม PVC (Poly vinyl chloride) หนังเทียมจะมีคุณสมบัติไม่ดูดซึมน้ำทำให้ความสะอาดง่ายแต่ทนทานและสวยงามสู้หนังแท้ไม่ได้ ผลิตภัณฑ์หนังเทียมที่นำมาทำรองเท้าส่วนมาก

ใช้ PVC ซึ่งมีความหนาแน่น $g/cm = 1.30-1.40$ หลอมเหลวที่ 71-93 องศาเซลเซียสป้องกันการซึมผ่านของน้ำและไขมันได้ดี ต่หนังเทียม PVC นี้ติดไฟง่ายและมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. PVC Lather แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 PVC Leather cloth (หนังเทียม)

1.2 Sponge Leather cloth (หนังฟองน้ำ)

หนังเทียมประเภทนี้คล้ายหนังแท้มาก ข้อแตกต่างของหนังเทียม 2 ชนิดนี้ คือ PVC Leather cloth จะมี 2 ชั้น ได้แก่ ชั้นผ้ากับชั้นผิว นิยมใช้ทำกระเป๋า ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทต่างๆ ส่วน Sponge leather cloth จะมี 3 ชั้น คือ ชั้นผ้า ชั้นฟองน้ำ และชั้นผิว มักใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ เบาะรถยนต์ เป็นต้น

2. PVC Film & Sheet แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 PVC Film มีลักษณะใส โปร่งแสง นิยมใช้หุ้มปกสมุดหนังสือ

2.2 PVC Sheet มักลักษณะทึบแสง มีทั้งชนิดหนาและชนิดบาง ชนิดบางนิยมใช้ทำรองเท้า ชนิดหนานิยมใช้ทำเข็มขัด ผ้าใบ ผ้าเดินเท้า เป็นต้น

3. PU (Poly urethane) ผลิตภัณฑ์หนังเทียมอีกประเภทหนึ่งที่สามารถนำมาผลิตรองเท้าได้ มีความหนาแน่น $g/cm = 1.15-1.20$ ลักษณะโดยทั่วไปจะสลายตัวที่ 195-230 องศาเซลเซียส ถ้าเป็น PU ชนิดแข็ง ทนความร้อนได้ไม่ติดไฟ ผลิตภัณฑ์หนังเทียมจะผลิตจากเทอร์โมพลาสติกชนิดผง หรือเม็ด ซึ่งมีกรรมวิธีการรีดเป็นแผ่น (Calendering)

ข้อดีของผลิตภัณฑ์รองเท้าหนังเทียม

- สามารถกันน้ำได้ แต่จะมีรูเล็กๆที่อากาศสามารถผ่านเข้าออกได้
- ทำเป็นรูปทรงได้ง่าย
- ทนความร้อน
- ทนต่อการขัดสี
- เป็นฉนวนไฟฟ้าและความร้อน
- มีน้ำหนักเบา
- สามารถซักล้างหรือทำความสะอาดได้ง่าย

ข้อเสียของผลิตภัณฑ์รองเท้าหนังเทียม

- ชำรุดแล้วซ่อมยาก
- ไหม้แล้วซ่อมยาก
- ไหม้แล้วมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว

- ถ้าอุณหภูมิร้อนจัดเกินไปจะเสื่อมคุณภาพเร็ว

3.3.2.3 หนังกามัว

เป็นชื่อเรียกทางการค้าเครื่องหนัง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าหนังได้มาจากสัตว์ขามัว แต่เป็นหนังวัวซึ่งนำมาฟอกแล้วย้อมสี คุณสมบัติของหนังกามัว คือ เหนียว ผิวเรียบ มีหลายสีเช่น สีน้ำตาล สีแทน สีเหลือง เป็นต้น เหมาะสำหรับนำมาทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด ฯลฯ

3.2.3.4 ผ้าใย

หมายถึง ผ้าฝ้าย ที่ทอแบบขัด มีเนื้อหนาแน่น และแข็งแรง มีน้ำหนักต่อตารางเมตรตั้งแต่ 200-1700 กรัม เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งที่ใช้ทออาจเป็นเส้นด้ายเดี่ยว หรือหลายเส้นควบคู่กัน (Doubled yam) หรือตีเป็นเกลียวกัน (Twisted yam)

คุณสมบัติทั่วไป

1. มีเนื้อแน่นและแข็งแรง
2. มีน้ำหนักค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับผ้าชนิดอื่น
3. ทนต่อการขีดข่วนและแรงดึงซึ่งความคงทนขึ้นอยู่กับขนาดเส้นด้ายละลายทอ
4. เมื่อนำมาเย็บประกอบเข้าเป็นรูปทรงต่างๆแล้วจะมีความคงรูป
5. มีการตกแต่งย้อมสีได้หลายสี สามารถทำความสะอาดได้โดยการซักล้าง

ข้อดี มีความแข็งแรงคงทน รับน้ำหนักได้มาก

ข้อเสีย สีมักจะซีดลงเมื่อถูกแสงอัลตราไวโอเล็ต

3.3.3 ขนาดของรองเท้า (Size)

หมายถึง การใช้ตัวเลข ในการบอกขนาดรองเท้า มีอยู่ 3 ระบบ คือ

3.3.3.1 ขนาดตามระบบสหรัฐอเมริกา เริ่มด้วยตัวเลขต่ำ

รองเท้าเด็กเล็กใช้ No.10-12

รองเท้าเด็กโตใช้ No.1-4

รองเท้าบุรุษใช้ No.7-12

รองเท้าสตรีใช้ No.5-10

โดยทั่วไปรองเท้าบุรุษและรองเท้าเด็กจะใช้ตามระบบของสหรัฐมากกว่า

3.3.3.2 ขนาดตามระบบของอังกฤษ จะต่างกับของระบบสหรัฐอยู่ (-1) เบอร์

3.3.3.3 ขนาดตามระบบของฝรั่งเศส เริ่มต้นด้วยเลขสูง ตั้งแต่ 30-40 โดยทั่วไป รองเท้า

สตรีจะใช้ขนาดการวัดของระบบฝรั่งเศส

ตารางที่ 2 แสดงขนาดรองเท้าตามระบบการวัดของประเทศต่างๆ

ความยาวของหุ่น รองเท้าโดยประมาณ (mm.)	ขนาดของอังกฤษ	ขนาดของอเมริกา	ขนาดของฝรั่งเศส
271.0	7	8	-
275.5	7	9	41
279.5	8	9	42
284.0	8	10	-
288.0	9	10	43
292.5	9	11	44
296.5	10	11	-
301.0	10	12	45
305.00	11	12	
309.5	11	13	46
313.5	12	13	47

3.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์เข็มขัด

เข็มขัด หมายถึง เครื่องคาดเอวชนิดหนึ่ง สายรัดเอง (ที่มา : พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2531, หน้า 152) สามารถจำแนกประเภทของเข็มขัดตามลักษณะการใช้งานได้ดังนี้

3.3.1 แบบขอเกี่ยว แบบนี้นิยมใช้กับเข็มขัดประเภทเครื่องเงิน หรือโลหะชุบทอง เงิน สามารถปรับเปลี่ยนขนาดของรอบเอวได้ ตามช่วงรู หรือช่วงข้อต่อของเครื่องเงิน

3.3.2 แบบมีหัวเข็มขัด

1. แบบทั่วไป นิยมใช้กับเข็มขัดสายหนัง สามารถปรับเปลี่ยนขนาดรอบเอวได้ตามรูเข็มที่เจาะไว้หัวเข็มมักเป็นโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบทั่วไป

2. แบบสองห่วง หัวเข็มขัดเป็น 2 ห่วง ไว้ใส่สายเข็มขัดแล้วล็อกไปในตัว ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนความยาวได้ตามขนาดรอบเอวที่สอดไว้ สายเข็มขัดอาจผลิตจากหนังหรือผ้าก็ได้

3. แบบมีที่ล็อก หัวเข็มขัดเป็นที่ล็อกในตัวและมักจะผลิตเป็น โลหะ แบบที่เป็นหนังสามารถปรับเปลี่ยนขนาดได้โดยมีรูรูดทับได้ หากรอบเอวมีขนาดใหญ่ก็สามารถดึงออกมาได้ อีกลักษณะหนึ่ง ตัวสายเข็มขัด จะเป็นสายยึดออกได้

ภาพที่ 34 แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบมีที่ล็อก

3.3.3 แบบผูก แบบนี้นิยมใช้กับวัสดุที่อ่อนตัว เช่น เชือกเกดียว หนังสุนัขนิ่ม และผ้า โดยใช้ผูกคาด เธอสามารถปรับเปลี่ยนขนาดของรอบเอวได้ เพราะไม่มีตัวล็อกใดๆ

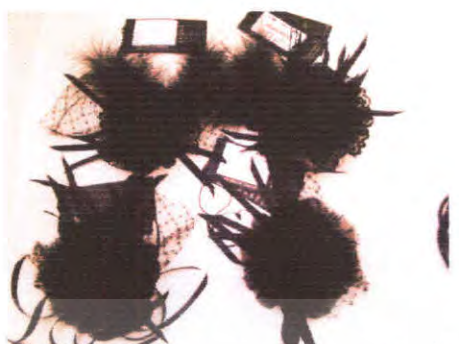
ภาพที่ 35 แสดงภาพหัวเข็มขัดแบบผูก

3.3.4 แบบติดเวลโก้ หรือติดกระดุม แบบนี้นิยมใช้กับเข็มขัดผ้า ในกลุ่มผู้บริโภคนัก ผู้ใหญ่อายุ 40-60 ปีสามารถเลื่อนขนาดรอบเอวได้ตามกำหนดเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนิยมในกลุ่มวัยรุ่นและวัยกลางคนมากขึ้น

3.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์เข็มขัด

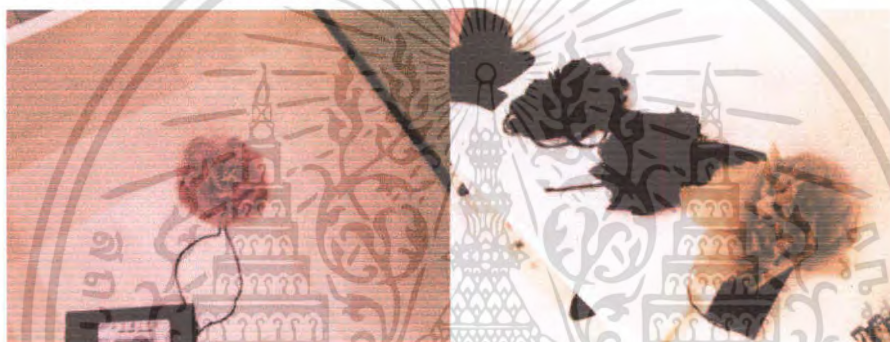
เข็มขัดจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.3.1 แบบใช้ผ้าชิ้นเดียว โดยจะใช้ผ้ามาขดและเย็บเป็นรูปดอกไม้ โดยผลิตเป็นเข็มขัดดอกไม้วัด

ภาพที่ 36 แสดงภาพเข็มกลัดแบบ ใช้ผ้าจีนเดียว

3.3.2 แบบใช้ผ้าหลายชิ้น โดยจะ ใช้ผ้า แล้วตัดออกมาเป็นกลีบๆแล้วนำมาเรียงกัน ตกแต่งเติมเกสรเป็น เข็มกลัดดอกไม้

ภาพที่ 37 แสดงภาพเข็มกลัดแบบ ใช้ผ้าหลายชิ้น

4. ข้อมูลเกี่ยวกับลวดลายของฝรั่งเศส สมัยบาโรก รอคโคโก (Baroque & Rococo)

4.1 ศิลปะบาโรกและศิลปะโรคโคโก ศิลปะบาโรกได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ต้นศตวรรษที่สิบหกไปจนถึงกลางศตวรรษที่สิบแปด ซึ่งยุคได้มาจากศิลปะที่พัฒนาขึ้น ในระหว่างช่วงเวลานั้น ศิลปะบาโรกเน้นประดับประดาอย่างฟุ่มเฟือย มีเส้นที่ไหลเวียนอย่างอิสระ มีรูปทรงแบนและพริ้ว เป็นศิลปะที่มีความบึกบึนมากกว่าความบอบบาง ผู้อุปถัมภ์ศิลปะรูปแบบนี้มีตั้งแต่ศาสนจักร โรมันคาทอลิก โปรเตสแตนต์ พวกขุนนาง และพวกกระฎุมพี ด้วยเหตุที่ราชสำนักยุโรปเป็นแหล่งอุปถัมภ์ศิลปะและช่างศิลป์จึงมักจะจับกลุ่มกันอยู่ตามศูนย์เหล่านั้น

ลักษณะเครื่องนุ่งห่มที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางศิลปะไปในทิศทางนี้ เห็นได้จากการที่ใช้ในการแต่งกายหลายๆอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งที่อยู่เมื่ออยู่ครั้งแรกของช่วงปี ค.ศ. 1600 ซึ่งสะท้อนให้เห็นจุดยืนของบาโรกเป็นรูปทรงโค้งพลิ้ว

และตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 1720 ถึง ปี ค.ศ. 1770 ศิลปะโรคโคโก กลบศิลปะบาโรก บรรดาศักดิ์ประวัติศาสตร์ศิลปะถือว่าโรคโคโกเป็นแนวโน้มหนึ่งอยู่ในกลุ่มบาโรก จึงเป็นเพียงการปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการแสดงออกของทรงบาโรกที่คูบิกบินและแกว่งไกว สไตลร์อคโคโกโกจะมีลักษณะเป็นเส้นโค้ง รูปตัว S และ C เป็นลวดลาย เป็นม้วนกระดาศ และเป็นการนำเส้นจากจีน จากงานคลาสสิก และแม้แต่งานโกทิก มาปรับใช้ แต่มีขนาดเล็กลง และมีความบอบบาง Rococo ที่เข้ามาปรากฏอยู่ในแฟชั่นสมัยนี้มีทั้งเส้นโค้ง ห่วงที่ใช้ตัวยันกระโปรง ผ้าลูกไม้บอบบาง ลายดอกไม้ที่ใช้ประดับเครื่องแต่งกาย และแถบสีหม่น (Pastel shades) อันเป็นที่นิยมของผู้หญิง และเป็นลายประดับเสื้ออกของบรรดาผู้ชาย ซึ่งปก ลายอย่างประคิดประคอย

ช่วงศตวรรษที่สิบแปด เห็นได้ชัดเพราะมีการรื้อฟื้นสไตล์คลาสสิกกันใหม่ ถึงแม้ว่างานศิลปะสมัยบาโรก รอคโคโก นี้โอคาสติกนี้ระหว่างครึ่งศตวรรษที่สิบแปดจะอยู่ในรูปงานสถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรม การตกแต่งภายใน และการประดับหิน แต่อิทธิพลของการแต่งกายประเพณียังไม่มากนัก จนกระทั่งศตวรรษหลังๆ ในระหว่างสมัยสภาคิเรกตัวร์ หรือ สถาปภูวัตินิยมฝรั่งเศส

ภาพที่ 38 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

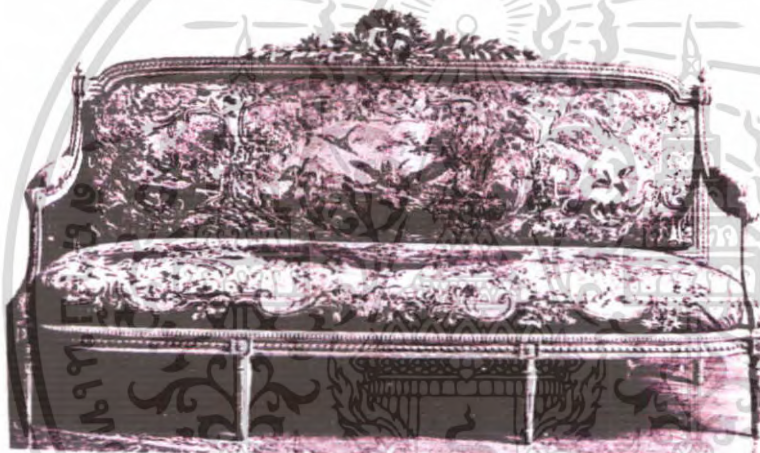

ภาพที่ 39 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 40 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

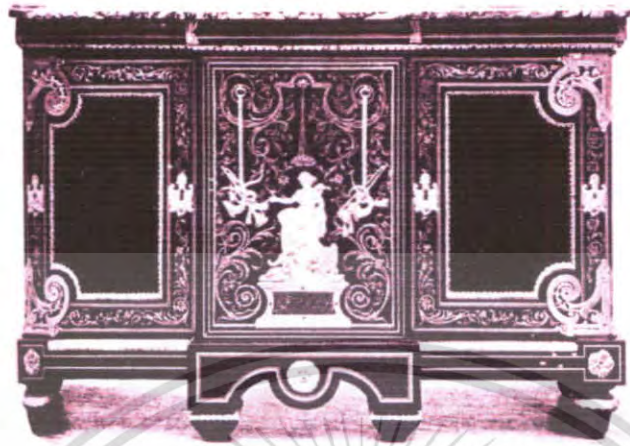

ภาพที่ 41 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

ภาพที่ 42 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก

ภาพที่ 44 แสดงภาพลักษณะลวดลายบารอก โกลโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 แสดงภาพลักษณะลวดลายรอด โโกโก

ภาพที่ 46 แสดงภาพลักษณะลวดลายรอด โโกโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

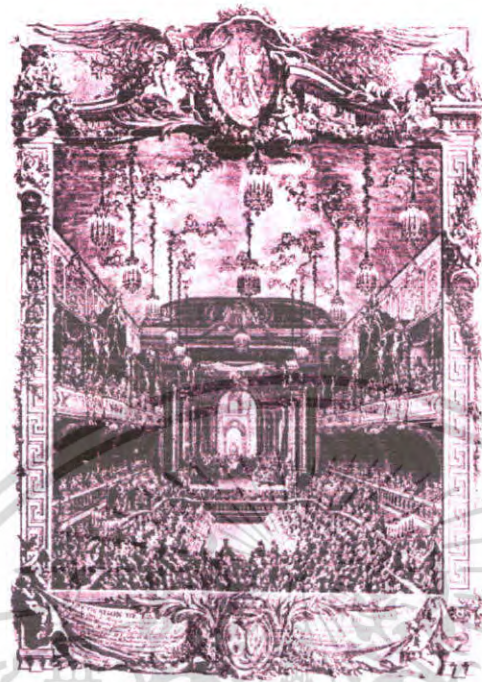

ภาพที่ 47 แสดงภาพลักษณะลวดลายรอก โกโก

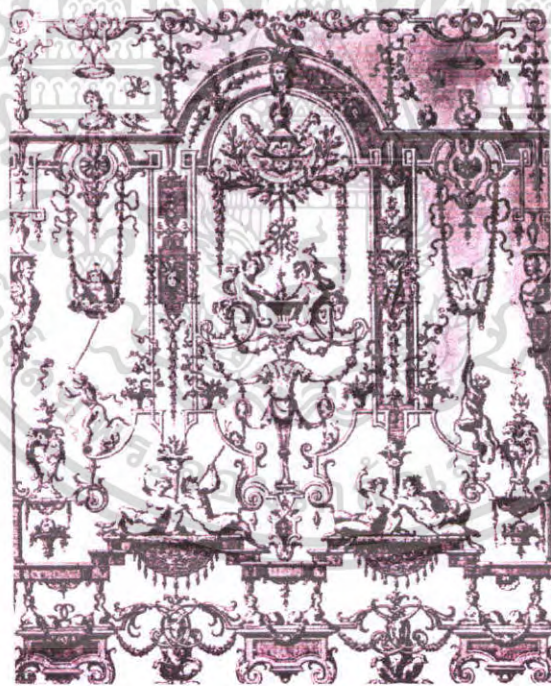

ภาพที่ 48 แสดงภาพลักษณะลวดลายรอก โกโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 แสดงภาพลักษณะสวนลอยอิตาลี

ภาพที่ 50 แสดงภาพลักษณะสวนลอยอิตาลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เทคนิคที่นำมาใช้ร่วมกับชิ้นงาน

5.1 การพิมพ์ด้วยสารกัดสี (Discharge printing)

การพิมพ์ด้วยสารกัดสี (Discharge printing) เป็นการพิมพ์บนผืนผ้าที่ข้อมสีแล้ว สีที่ข้อมเป็นพื้นเรียกว่า Ground shade และสีพื้นบริเวณที่พิมพ์จะถูกทำลาย โดยรีดิวส์ คือ สารเคมีที่ใช้ในการกำจัดสีพื้น เรียกว่าตัวกำจัดสี หรือสารรีดิวส์ (Discharge agent)

5.1.1 สูตรการพิมพ์ดิสชาร์จ แบบที่ 1 (เหมาะสำหรับกัดสีผ้าไหม)

สูตรในการพิมพ์ดิสชาร์จขาว (White discharge)

กลีเซอริน	5	กรัม
น้ำ	10	กรัม
สารขั้ว	65	กรัม (สารขั้วชนิดที่ 1 INDREZ ETG-8)
สารรีดิวส์	15	กรัม

สูตรในการพิมพ์ดิสชาร์จสี (Colored discharge)

สีเวด	3	กรัม
กลีเซอริน	5	กรัม
น้ำ	10	กรัม
สารขั้ว	65	กรัม (สารขั้วชนิดที่ 1 INDREZ ETG-8)
สารรีดิวส์	15	กรัม
โซดาแอช	3	กรัม

วิธีการเตรียมสารขั้ว

Dialgin 300 HV	5	กรัม
น้ำ	100	กรัม

วิธีทำ ตวงน้ำ 100 กรัม แล้วค่อยๆ โรยผง Dialgin 300 HV ลงไปแล้วคนไปเรื่อยๆ อย่าให้ผงเกาะ เป็นก้อนก็จะได้สารขั้วที่มีความหนืดจะนำไปผสมลงบนแปรงพิมพ์ต่อไป

ขั้นตอนการเตรียมดิสชาร์จขาว (White discharge)

เตรียมแป้งพิมพ์(สารขั้วชนิดที่ 1 INDREZ ETG-8) => พิมพ์ผ้า => ทำให้แห้ง => อบไอน้ำ อุณหภูมิ 102 องศา นาน 15 นาที => ล้างน้ำ => ทำให้แห้ง

5.1.2) สูตรการพิมพ์ดิสชาร์จ แบบที่ 2 (เหมาะสำหรับกัดสีผ้าฝ้าย)

สูตรในการพิมพ์ดิสชาร์จขาว (White discharge)

กลีเซอริน	5	กรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ	10	กรัม
สารขึ้น	65	กรัม (สารขึ้นชนิดที่ 2 CHUTEX GUM ALM %)
สารรีดิวส์	15	กรัม

สูตรในการพิมพ์สีซาร์จสี (Colored discharge)

สีแวนต	3	กรัม
กรีเซอริน	5	กรัม
น้ำ	10	กรัม
สารขึ้น	65	กรัม (สารขึ้นชนิดที่ 2 CHUTEX GUM ALM %)
สารรีดิวส์	15	กรัม
โซดาแอช	3	กรัม

วิธีการเตรียมสารขึ้น

Dialgin 300 HV	5	กรัม
น้ำ	100	กรัม

วิธีทำ ตวงน้ำ 100 กรัม แล้วค่อยๆ โรยผง Dialgin 300 HV ลงไปแล้วคนไปเรื่อยๆ อย่าให้ผงเกาะ เป็นก้อนก็จะได้สารขึ้นที่มีความหนืดที่จะนำไปผสมลงบนแป้งพิมพ์ต่อไป

ขั้นตอนการเตรียมสีซาร์จขาว (White discharge)

เตรียมแป้งพิมพ์ (สารขึ้นชนิดที่ 2 CHUTEX GUM ALM %) => พิมพ์ผ้า => ทำให้แห้ง => อบไอน้ำ อุณหภูมิ 102 องศา นาน 10 นาที => ล้างน้ำ => ทำให้แห้ง

5.2 การฟอก

การฟอก คือการที่นำผ้าที่ทำการย้อมเสร็จแล้วแต่ต้องการให้ผ้านั้นมีสีที่อ่อนหรือซีดจางลง โดยการนำผ้าขึ้นมาแช่อยู่ในสารฟอกที่เตรียมไว้ โดยความเข้มข้นขึ้นอยู่กับผู้ใช้

ขั้นตอนการเตรียมการฟอกมีดังนี้

โซเดียมไฮโดรซัลไฟท์ (Sodium hydrosylphile)	5-6	กรัม
น้ำ	1	ลิตร

ผ้าที่จะนำมาฟอก

วิธีทำ เตรียมน้ำขึ้นเตาต้มให้เดือดชั่งครู่แล้วเติมสาร โซเดียมไฮโดรซัลไฟท์ลงไป ทำการควบคุม อุณหภูมิให้ได้ 80 องศา แล้วค่อยจุ่มผ้าที่เตรียมไว้ลงไป ในหม้อฟอก ทิ้งไว้ซักครู่สีของผ้าที่นำมาฟอกจะ

อ่อนลงเรื่อยๆ ความเข้มอ่อนของสีที่ทำนำมาฟอกนั้นขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ฟอก ยิ่งทิ้งไว้นาน สี
ผ้าจะยิ่งอ่อนลง

5.3 การย้อม (Dye)

ประเภทของสีย้อมผ้าและสารเพิ่มคุณสมบัติในกระบวนการย้อมสีจะต้องใช้สารเคมี
เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ

5.3.1 สารให้สี

สีย้อมผ้าแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. สีธรรมชาติ ได้แก่ สีที่สกัดจากธรรมชาติ ได้จากพืชและสัตว์
2. สีสังเคราะห์ ได้แก่ สีที่ผลิตขึ้น โดยการทำปฏิกิริยาระหว่างสีกับสารเคมีสีที่ใช้ย้อมผ้า อาจ

แบ่งเป็นชนิดใหญ่ได้ 2 ชนิด คือ

- สีชนิดที่ละลายน้ำ (Dye)
- สีชนิดที่ไม่ละลายน้ำ (Pigment)

5.3.1.1. สีธรรมชาติ²

สีธรรมชาติในปัจจุบันนี้สามารถสกัดจากพันธุ์ไม้ย้อมสี ประมาณ 50 ชนิด เช่นกระ โคน, กระจินณรงค์, กระจินบ้าน, กระบก, กัลย, ก้านเหลือง, แก้ว, โกสน, ขนุน, จีเหือกบ้าน, คนทา, คราม, ครั่ง, คำแสด, จีว, เมฆะ โรงเรียน, คาวเรือง, ตะ โคนา, ตะขบควาย, ตะแบกนา, เทียนกิ่ง, เทียนทอง, บัว สาย, ประดู่ป่า, ผ่าง, ผื่นคัน, พุดซ้อน, เพกา, โป, มะกอกโอสีฟ, มะเกลือ, มะพุด, มะม่วงป่า, มังคุด, โมก มั่น, ขอบ้าน ขอบป่า, เลี่ยน, สนมแดง, สบู่แดง, ส้มป่อย, สะเดา, สัก, สีเสียดเหนือ, หล้างวงช้าง, หม่อน, หัว, หูกวาง, หูปลาช่อน, อินทนิลน้ำ เป็นต้น โดยพันธุ์ไม้ย้อมสีแต่ละชนิดสามารถสกัดสีจากส่วนต่างๆ ของต้นได้แตกต่างกัน เช่น การตัดกิ่ง เก็บดอก เก็บใบ เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง เสียบยอด เป็นต้น ซึ่งวิธีการ ย้อมสีธรรมชาติจากพันธุ์ไม้ย้อมสีถือว่าการอนุรักษ์ธรรมชาติและพันธุ์ไม้ย้อมสีให้มียู่ต่อไป

ที่มา 'คณิง จันทศิริ, การย้อมสีผ้า, โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์, ปี 2531, พิมพ์ครั้งที่ 1 หน้า 3-9

'พินัย ห้างทองแดง, พันธุ์ไม้ย้อมสีธรรมชาติ, พี. เพรส บจก., ปี 2548, หน้า 120

5.3.1.2. สีสังเคราะห์

สีย้อม (Dye) เป็นสีที่มีคุณสมบัติละลายในน้ำธรรมดาหรือน้ำอุ่น และสารละลายอื่นได้ เมื่อ
นำมาย้อมผ้าสีจะแทรกเข้าไปในเนื้อเส้นใยได้ดี

พิกเมนต์ (Pigment) เป็นสีที่ไม่ละลายในน้ำจะต้องใช้สารอื่นช่วย สีจะติดกับเส้นใยด้วย
กระบวนการทางกล การใช้สีชนิดนี้ย้อมผ้า พิกเมนต์ จะทำให้ผ้ามีสีแวววาวกว่า คาย

สำหรับสีสังเคราะห์นั้น ได้แก่ สีที่ได้ต้นคว่ำผลิตขึ้น โดยนำเอาสารเคมีมาประกอบกันเป็นตัวสี โดยเกิดปฏิกิริยาระหว่างตัวสารเคมี ซึ่งถ้ามีการจำแนกสีตามส่วนประกอบเคมี จะเกิดความยุ่งยากมาก ถ้าศึกษาเคมีเพียงเล็กน้อยเท่าที่ผลิออกมาจำหน่าย ขณะนี้สีกลุ่มเคมีเดียวกันมีวิธีการย้อมแตกต่างกัน เช่น สีในกลุ่มอะโซ (Azo) บางตัวย้อมง่าย โดยเป็นสีโคเรกต์ (Direct) บางตัวจะติดได้เมื่อน้ำย้อมมีภาวะเป็นกรด เช่น สีแอซิด ฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาความยุ่งยาก เราจะเรียกกระบวนการย้อมและตามลักษณะของสีบ้าง เพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้ ซึ่งพอจะแยกได้ดังนี้

1. สีเบสิก (Basic dyes) เป็นเกลือของเบสอินทรีย์ (Organic base) ละลายได้ในน้ำ ติดเส้นใย เซลลูโลสได้เพียงเล็กน้อยหรือไม่ติดเลย บางครั้งเรียกว่า สีแคทไอออน ถ้าย้อมเส้นใยเซลลูโลสต้องย้อมด้วยสารประกอบที่สามารถก่อรูปเป็นสารที่ไม่ละลายน้ำกับตัวสีได้ก่อน เพื่อเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมใยระหว่างสีกับเส้นใย เรียกว่า สารช่วยติด (Mordant)

2. สีแอซิด (Acid dyes) คือตัวสีที่เกิดจากสารประกอบอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้ ส่วนใหญ่เป็นเกลือของกรดกำมะถันติดใยโปรตีนได้ในน้ำย้อมซึ่งเป็นกรดเจือจาง ใช้ย้อมเซลลูโลส ซึ่งมีไฮเซลลูโลสบริสุทธิ์ได้ด้วย เช่น ปอ ป่าน และใยโพลีเอไมด์ เป็นต้น

3. สีเมอร์แคนท์และพรีเมทัลไลซ์ (Mordant and premetallized dyes) สีแอซิดหลายตัวเป็นรูปสารประกอบเชิงซ้อน (Complex) กับโลหะบางชนิดได้ เช่น โครเมียม ละอองสีที่ก่อรูปบนเนื้อในเส้นใย ภายหลังเมื่อย้อมทับด้วยเกลือโลหะแล้วมีความคงทนต่อการใช้น้ำได้ดีกว่าไม่ย้อมทับ สารประกอบเชิงซ้อนรูปใหม่นี้ไม่ละลายน้ำ สามารถย้อมตัวสีก่อนพร้อมกัน หรือภายหลังการย้อมด้วยเกลือโลหะ ได้ทุกวิธี สีเบสิกเมื่อใช้ย้อมเซลลูโลสจำเป็นต้องใช้สารช่วยติด

4. สีโคเรกต์ (Direct dyes) บางครั้งเรียกว่า สีย้อมฝ้าย เป็นสีสังเคราะห์ชนิดแรกที่ติดฝ้ายได้โดยไม่ต้องใช้สารช่วยติด ส่วนใหญ่เป็นสารประกอบอะโซ มีน้ำหนักโมเลกุลสูง มีหมู่กรดซัลโฟนิคทำให้ตัวสีละลายน้ำได้ คุณสมบัติ การย้อม ความคงทน แตกต่างกันตามราคา นิยมใช้ย้อมเส้นใยเซลลูโลส ซึ่งไม่ต้องการความคงทนต่อการใช้น้ำมากนัก

5. สีดีสเพอร์ส (Disperse dyes) ผลิตขึ้นเพื่อย้อมใยอะซิเตท ซึ่งเป็นเส้นใยที่ดูดน้ำได้น้อย ต่อมาเมื่อผลิตยาสังเคราะห์ออกมา ซึ่งเส้นใยมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับใยอะซิเตทมาก เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำแต่เป็นละอองละเอียดลอยตัวอยู่ในน้ำ เมื่อมีสารช่วยกระจายตัว (Dispersing agent) ที่เหมาะสมใ้ในน้ำ ย้อมธรรมดาไม่ต้องใช้สารเคมีอย่างอื่นช่วย นอกจากสารพา (Carrier) ให้ตัวสีเข้าไปใกล้เส้นใย

6. สีอะโซอิก (Azoic dyes) เป็นกลุ่มสีอะโซ แต่ตัวสีไม่ละลายน้ำก่อรูปเป็นสับบนเส้นใยได้โดยการย้อมสารประกอบประเภทฟินอล ซึ่งละลายน้ำได้ก่อนแล้วนำมาย้อมทับอีกครั้งด้วยเกลือ

ไดอะโซเนียม (Diazonium salt) เกิดจะทำกับสารประกอบฟีนอลเกิดเป็นสารประกอบอะโซให้สีบนเส้นใยซึ่งเรียกว่า คัพปลิง (Coupling) สีชนิดนี้ใช้ย้อมใยเซลลูโลสเท่านั้น ให้สีสดสวยมีความคงทน

7. สีวัต (Vat dyes) เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ ต้องใช้สารรีดิวซ์ที่เหมาะสมมาละลาย ดินสีย้อมใยเซลลูโลสได้ดี เป็นสีที่ราคาแพง ความคงทนต่อการใช้สูงทุกด้าน นิยมใช้ย้อมผ้าราคาแพง

8. สีกำมะถัน (Sulphur or Sulphide dyes) เป็นสีที่ติดเส้นใยเซลลูโลสได้ดีก็ต่อเมื่อละลายอยู่ในน้ำซึ่งมีสภาพเป็นด่าง สารรีดิวซ์ที่นิยมได้แก่ โซเดียมซัลไฟด์ สีซัลเฟอร์มักจะทำให้สีทึบและด้าน ใช้ย้อมสีค่าน้ำตาล กรมท่า จำพวกสีเข้มราคาสูงมาก มีความคงทนต่อการซักและแสงได้ดีกว่าสีไครเรท แต่ถ้าย้อมไม่ถูกต้องผ้าจะเปื่อยเร็ว เนื่องจากซัลเฟอร์ที่ติดอยู่จะเปลี่ยนเป็นกรดกำมะถันกัดผ้าให้เปื่อยได้ เวลา ย้อมจะมีกลิ่นเหม็นเหมือนแก๊สไข่เน่า

9. สีโอเนียม (Onium dyes) เป็นพิกเมนต์ที่ละลายน้ำได้ โดยเลือกเอาพิกเมนต์ที่ทนต่อสารเคมีและแสงมาปรับปรุงให้มีกลุ่มเคมีที่ละลายน้ำได้ การย้อมเช่นเดียวกับสีวัตที่ละลายน้ำได้โดยให้สีดูซึมไปในผ้าแล้วเปลี่ยนกลับมาเป็นสีที่ไม่ละลายน้ำอีกครั้ง

10. สีออกซิไดส์ (Oxidation colorants) ตัวสี Aniline black เป็นตัวอย่างที่ดีของสีในกลุ่มนี้ ออกฝ้ายหรือวัสดุอื่นด้วย Aniline hydrochloride เมื่อออกซิไดส์ ด้วยสารเคมีที่เหมาะสม จะเกิดเป็นสีที่มีความคงทนต่อทุกสิ่ง

11. สีรีแอคทีฟ (Reactive dyes) เป็นสีที่ละลายน้ำได้ ใช้ย้อมเซลลูโลส มีความทนทานสูง เพราะวาสีติดกับใยผ้าโดยการทำปฏิกิริยาเคมีโดยตรงกับใยผ้า ให้สีสดใส ราคาถูก ใช้ย้อมผ้าที่มีคุณภาพดี ถ้าย้อมในอ่างธรรมดาคงจะให้สีค่อนข้างอ่อน

12. สีโลหะ (Mineral Colorants) เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่ไม่ละลายน้ำ หลายชนิดใช้ย้อมเซลลูโลส และให้สีต่างกัน เมื่อย้อมแล้วต้องให้สารนี้ตกตะกอนในเส้นใยแล้วเกิดสี

13. พิกเมนต์ที่ใช้กับเรซิน (Pigment-resin binder system) กระบวนการย้อม แบบนี้ใช้กับเส้นใยได้ทุกชนิด เหมาะสำหรับย้อมผ้าทั้งผืนเท่านั้น มีลักษณะคล้ายการพิมพ์ หรือเขียนสี โดยอัดผ้าด้วยพิกเมนต์ผสมเรซิน ให้เรซินเคลือบติดผิวผ้าเป็นแผ่นบางๆอบให้แห้งแล้วนำไปอบด้วยความร้อนสูง ให้เรซินเป็นโมเลกุลใหญ่ ซึ่งมีความคงทนต่อการซักสีดีมาก แต่เรซินทำให้ผิวสัมผัสของผ้าแข็งกระด้าง

5.3.2 สารเพิ่มคุณสมบัติอื่นๆ

ในการย้อมสีแต่ละประเภทนั้น สีบางชนิดจำเป็นต้องใช้สารเคมีช่วยในการย้อมสีเพื่อจุดประสงค์ต่างๆกัน เช่น เป็นตัวช่วยในการละลายสี เป็นตัวช่วยในการให้วัตถุติดสีง่ายขึ้น เป็นตัวช่วยให้สีติดคงทน เป็นตัวช่วยให้ย้อมสีติดสม่ำเสมอ เป็นตัวช่วยให้สีทำปฏิกิริยากับเส้นใยและอื่นๆซึ่งจะแยกหน้าที่ของสารเคมีต่างๆ ได้ดังนี้

1. กรด (Acid) เป็นสารเคมีที่ช่วยในการข้อมสี เหมาะสำหรับใช้ข้อมเส้นใยโปรตีนและไนลอน เมื่อใช้สีย้อมที่ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวทำให้ประจุไฟฟ้าลบในเส้นใยน้อยลง และเพิ่มประจุบวกให้มากขึ้น สำหรับตัวสีที่ข้อมได้สม่าเสมอดีก็สามารถซึมกระจายตัวจากส่วนที่มีอยู่มากไปยังส่วนที่มีอยู่น้อยได้ง่าย เวลาซักสีตกออกได้ง่าย สีย้อมที่จำเป็นต้องกรดแก่เพื่อให้สีซึมติดเข้าไปในเส้นใยได้ดีขึ้น

2. ด่าง (Base) ใช้สำหรับเส้นใยเซลลูโลส ใช้กับสีย้อม อะโซอิก และสีย้อมแอคทีฟ สีย้อมและสี กำมะถันใช้ข้อมในน้ำซึ่งเป็นด่างแก่และสารรีดิวซ์ซึ่ง สารคัพปลิงของสีย้อมอะโซอิก หรือเนพทอลละลาย ในด่างแก่ เช่น โซดาไฟ ส่วนสีย้อมแอคทีฟใช้ด่างอ่อน เช่น โซเดียมคาร์บอเนต ซึ่งวัตถุประสงค์แตกต่างกัน หน้าที่ของด่างเมื่อใช้สีย้อมแอคทีฟ เพื่อเพิ่มปฏิกิริยาระหว่างโมเลกุลของสีและเส้นใยเซลลูโลสให้มีมากขึ้นและดีขึ้น

3. เกลือ (Salt) ใช้ในการข้อมเส้นใยเซลลูโลสทุกชนิด และใช้กับสีย้อมที่ หน้าที่ของเกลือในน้ำ ข้อมเส้นใยเซลลูโลส เพื่อเป็นการเปลี่ยนศักย์ไฟฟ้าซึ่งมีอยู่ในเส้นใย จะทำให้ตัวสีซึมเข้าไปในเส้นใย ได้มากขึ้นซึ่งใยเซลลูโลสอยู่ในน้ำจะให้ประจุไฟฟ้าลบ การเพิ่มเกลือจะทำให้ประจุไฟฟ้าภายในลดลง ซึ่งอิทธิพลของเกลือในน้ำข้อมสีโครมส์ ทำหน้าที่ 10 ประการ

1. เพิ่มปฏิกิริยาของสีในน้ำข้อม

2. เพิ่มจำนวนไอออนในน้ำข้อม และลดไอออนของโซเดียมระหว่างผิวเส้นใยกับน้ำข้อมลง ทำให้การดูดซึมของโซเดียมไอออนเข้าไปภายในเส้นใยในขณะที่เส้นใยกำลังดูดสีข้อมลดลงด้วย

3. อิเล็กโตรไลต์ที่เพิ่มขึ้นนี้จะช่วยให้ประจุไฟฟ้าที่ผิวเส้นใยมีเท่าที่ต้องการ ไอออนของสีข้อมสามารถเข้าไปใกล้เส้นใยได้มากกว่าก่อนที่จะเกิดการสะท้อนกลับของประจุไฟฟ้า

4. ตัวเติมออกซิเจน (Oxidizing agent) เป็นสารเคมีที่ช่วยในการข้อมสีวอด ซึ่งเป็นสีที่ไม่สามารถละลายในน้ำได้ ต้องทำการรีดิวซ์ให้มีโมเลกุลเล็กลงเสียก่อน เมื่อนำไปข้อมแล้วจะต้องทำ ออกซิไดซ์ภายหลังเพื่อจะทำให้สีติดเส้นใย โดยตัวสีจะกลับเข้าไปอยู่ในรูปเดิม ซึ่งไม่ละลายน้ำ ตัวเติมออกซิเจนมีหลายตัว เช่น Chlorinate Sulphonamide, Hypochlorite Perborate, Persulphate, Percarbonate, Peroxide, Bichromate แต่ที่นิยมในการข้อมสีมักจะมีฟองอากาศให้ออกซิเจนในอากาศทำ ออกซิไดซ์

5. ตัวลดออกซิเจน (Reducing agent) เป็นสารเคมีที่ช่วยในการข้อมสีวอด สีย้อมเฟอร์ ซึ่งเป็นสีที่ไม่ละลายในน้ำได้ ต้องรีดิวซ์เป็นสารประกอบที่ละลายในน้ำได้ นิยมใช้โซเดียมไฮโดรซัลไฟด์ เป็นตัวรีดิวซ์ แต่ต้องระวังอย่าให้รีดิวซ์มากเกินไป

6. ตัวช่วยให้วัตถุเปียกน้ำ (Wetting agent) สารที่ผลิตขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีหน้าที่ช่วยทำให้วัตถุเปียกน้ำได้ง่ายขึ้น ที่ผลิตออกมาจำหน่ายมีชื่อทางการค้าที่

แตกต่างกัน มีทั้งชนิดที่มีประจุไฟฟ้าลบ ประจุไฟฟ้าบวก และไม่มีประจุไฟฟ้า ซึ่งเลือกใช้แล้วแต่ความเหมาะสมของวิธีการย้อมแต่ละชนิด โดยทั่วไปเรียกว่า “สบู่อ้อม”

7. ตัวทำละลายอินทรีย์ (Solvent) การใช้สีย้อมบางชนิดซึ่งละลายน้ำได้น้อย จำเป็นต้องใช้สารละลายอินทรีย์ที่ทำให้สีย้อมละลายน้ำได้ จะทำให้การย้อมได้ผลดี เช่น เบนซิลแอลกอฮอล์ (Benzylalcohol) เพื่อทำให้สีย้อมผ่าน ไปติดเส้นใยได้เร็ว

8. สบู่ (Soap) เพื่อทำหน้าที่ตกแต่งสิ่งทอแทนบางอย่าง เช่น ทำความสะอาดเนื่องจากสบู่ทำให้เกิดฟองอากาศได้ง่าย ซึ่งมีประโยชน์ในการซักล้าง

9. สารนำ (Carriers) นิยมในการใช้ย้อมสีดิสเพอร์ส คัมเส้นใยอะซิเตท โพลีเอสเตอร์ ช่วยทำหน้าที่ดูดติดอยู่ที่ผิวเส้นใย ก่อนทำให้เส้นใยดูดติดสีได้มากขึ้น และเส้นใยของตัวได้มากขึ้น

10. สารช่วยให้สีสม่ำเสมอ (Surface – active levelling agent) เพื่อให้สีติดเส้นใยสม่ำเสมอ ต้องลดคุณสมบัติการดูดสีของเส้นใยให้มัน้อยลง เช่น การย้อมสีขนสัตว์ หรือ โนลอนกับสีเอซิด เป็นต้น

การย้อมสีเป็นการตกแต่งผ้าชนิดหนึ่ง ทำให้ผ้าสวยสะดุดตาผู้ซื้อ เป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผ้าจำหน่ายได้ดี ผ้าจะย้อมสีได้ดีเพียงไรขึ้นอยู่กับทางเลือกสีย้อมให้ถูกต้องกับชนิดของเส้นใย และวิธีย้อมต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทคนิคอีกด้วย การระบายบ่งอย่างหนึ่งอย่างใด โดยคิดว่าไม่จำเป็นนั้น อาจทำให้สีตก ค้าง หรือทำให้เส้นใยเสื่อมคุณภาพได้ การย้อมสี ย้อม ได้หลายระยะด้วยกัน ก่อนหรือหลังการปั่น ก่อนหรือหลังการทอก็ได้ ดังนั้น ว่าสีจะตกหรือไม่ ถ้ามีความรู้เรื่องวิธีย้อมสีและเครื่องมือใช้อย่างไร จะทำให้ผู้ใช้ทราบสาเหตุว่าทำไมสีจึงตกหรือไม่ตก

5.4 การปัก

การปัก คือ การนำเส้นด้ายมาปักลงบนผ้าเพื่อให้เกิดลวดลายตามต้องการ โดยสามารถนำเส้นด้ายหลายๆขนาดมาปักรวมกันเพื่อให้เกิดอารมณ์ที่หลายหลาย และความรู้สึกรื่นเริงที่แปลกใหม่

อุปกรณ์ที่ใช้ในการปักมีดังนี้ คือ

1. ด้ายเบอร์ 8 ซึ่งเป็นด้ายที่เหมาะสมกับเข็มปักที่สุด

ภาพที่ 51 แสดงภาพอุปกรณ์ด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เข็มปัก

ภาพที่ 52 แสดงภาพอุปกรณ์เข็มปัก

3. สลึงขึงผ้า

ภาพที่ 53 แสดงภาพอุปกรณ์สลึงขึงผ้า

6. ข้อมูลด้านการผลิต

6.1 การตกแต่งเสื้อผ้า

การตกแต่ง หมายถึง วิธีการตกแต่งเสื้อผ้าที่เกิดจากการตกแต่งด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงาม ไม่แพ้การตกแต่งด้วยวัสดุตกแต่ง การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยตะเข็บ ผ้าเจดียง การต่อผ้า ไล่ไก่ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูด ฯลฯ เป็นการตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือในการตัดเย็บ ความปราณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก การตกแต่งเสื้อผ้าสตรี บรูซ ในชุดลำลอง ชุดทำงาน หรือชุดอื่นๆ ขึ้นอยู่กับวิธีการเลือกวิธีการตกแต่ง แต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม

6.2 ความสำคัญในการตกแต่งเสื้อผ้า

การตกแต่งเสื้อผ้านั้นเป็นการตกแต่งเสื้อผ้าให้ดูมีความสวยงาม มองดูแล้วน่าสวมใส่ และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม การตกแต่งเสื้อผ้า ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือ หรือด้วยเครื่องจักรก็มีความสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น การตกแต่งด้วยเครื่องจักรมีการจีบรูด จีบระบาย การปักจักร การเดินเส้น ทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งสามารถเพิ่มราคาเสื้อผ้า และสามารถบ่งบอกรสนิยมของผู้ที่สวมใส่ บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาหารตัดเย็บได้ เช่น จีบระบาย ช่วยแก้เรื่องความยาวของเสื้อ กระโปรง หรือแก้ปัญหาเสื้อที่แข็งกระด้าง ให้ดูอ่อนหวาน น่ารักได้เช่นกัน หรือการเดินเส้นตะเข็บ เดินคิ้ว ช่วยให้ตะเข็บเรียบ และเพิ่มจุดเด่นให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนการปักมือด้วยเส้นไหมสีแปลกตา ปักเป็นลวดลายธรรมชาติ ลวดลายเรขาคณิต ฯลฯ สามารถช่วยให้เสื้อผ้าเกิดจุดเด่น น่ามอง เป็นเอกลักษณ์ของไทยเราอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 อุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้า

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในระหว่างการตกแต่งเสื้อผ้า เป็นตัวช่วยอำนวยความสะดวกในการตกแต่ง สามารถตกแต่งเสื้อผ้าได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น การตกแต่งเสื้อผ้ามี 2 แบบ คือ การตกแต่งด้วยมือ การตกแต่งด้วยเครื่องจักรซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดการตกแต่งเสื้อผ้า

6.4 ประเภทการตกแต่งเสื้อผ้า

การตกแต่งเสื้อผ้า ทั้งการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยมือ และการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยเครื่องจักร สามารถแบ่งออกได้เป็น 12 ประเภท ดังนี้

1. การตกแต่งด้วยตะเข็บ (Stitched trims)
2. การตกแต่งด้วยสม็อค (Smock)
3. การตกแต่งริมหรือชายเสื้อผ้า (Shaped edged)
4. การตกแต่งด้วยจีบระบาย (Ruffles)
5. การตกแต่งด้วยจีบรูด (Fullness)
6. การตกแต่งด้วยการจับจีบ (Pleating)
7. การตกแต่งด้วยการตีเกล็ด (Fucking)
8. การตกแต่งด้วยการต่อผ้า (Patch work)
9. การตกแต่งด้วยไส้ไก่ (Roulean work)
10. การตกแต่งด้วยการแทรกผ้า (Godet)
11. การตกแต่งด้วยการเย็บปัก (Quilting)
12. การตกแต่งด้วยการระบายสี (Airbrush and hand painting)

การตกแต่งทั้ง 12 ประเภทนี้ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อผ้า เนื้อผ้า โอกาสการสวมใส่ และราคาของผ้า

6.4.1 การตกแต่งด้วยตะเข็บ (Stitched trims)

การตกแต่งด้วยตะเข็บ สามารถทำได้ทั้งเย็บมือ และเย็บด้วยเครื่องจักร นิยมตกแต่งริมตะเข็บบนเสื้อผ้า เพื่อเพิ่มจุดเด่นให้เสื้อผ้าให้มากยิ่งขึ้น การตกแต่งเสื้อผ้าประเภทนี้จะใช้เส้นด้ายที่มีลักษณะธรรมดาหรือพิเศษ ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการ เพราะเส้นด้ายที่ใช้เย็บตะเข็บตกแต่ง จะช่วยเพิ่มความสวยงามให้เสื้อผ้าดูมีน้ำหนักและสวยงามมากยิ่งขึ้น อาจจะเป็นเส้นด้ายเดี่ยว ด้ายคู่ หรือเส้นด้ายควบ ที่มีขนาดเส้นด้ายเล็กใหญ่ ไม่เท่ากันมีทั้งสีเดียว และหลายสีในเส้นเดียวกัน เพื่อเพิ่มความสวยงาม เข้มจักรที่ใช้เย็บ ควรจะให้มีความถี่กว่าเข็มจักรธรรมดาและควรปรับจักรให้มีความตึงหย่อน ขนาด

6.4.1.11 ตะเข็บเย็บลูกโซ่ (Sew-overlock seam) เป็นตะเข็บเย็บลูกโซ่ ใช้ตกแต่งบริเวณริมผ้าหรือตะเข็บเย็บ 5 เส้น

6.4.1.12 ตะเข็บลูกโซ่ (Overlock) เป็นตะเข็บลูกโซ่ ตกแต่งบริเวณริมและชายเสื้อผ้า หรือเรียกว่า ตะเข็บเย็บจักร 3 เส้น

การตกแต่งเสื้อผ้ายด้วยตะเข็บทุกประเภท สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทและรูปแบบของเสื้อผ้า

6.4.2 การตกแต่งตัวสม็อค (Smock)

การตกแต่งสม็อค เป็นการตกแต่งก่อนตัดเย็บเป็นตัวเสื้อ ซึ่งจะต้องกำหนดเนื้อที่สม็อค และตำแหน่งที่ต้องทำสม็อค เช่น ตัวเสื้อ กระเป๋า เจน หรือที่เอว การทำสม็อคมี 2 แบบ คือ การตกแต่งสม็อคด้วยมือและตกแต่งสม็อคด้วยเครื่องจักร มีลักษณะการทำที่แตกต่างกัน แต่จะเป็นวิธีใดก็ตาม ก็เริ่มด้วยกำหนดจุดตำแหน่งของแนวสม็อค การตกแต่งด้วยสม็อคมือ นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าเด็ก สม็อคเกิดจากการเย็บตะเข็บขนาดเล็กเป็นลวดลายธรรมชาติ เพื่อต้องการความนุ่มฟูของกระโปรง เสื้อผ้าเด็กที่ตกแต่งด้วยสม็อคมือ จะมีความแพงกว่าตกแต่งด้วยเครื่องจักร แต่งอย่างไรก็ตามการตกแต่งด้วยเครื่องจักร ก็สวยงามเช่นเดียวกับสม็อคมือ และยังมีราคาถูกกว่าการตกแต่งด้วยสม็อคมือ

6.4.3 การตกแต่งริมหรือชายเสื้อผ้า (Shaped edged)

การตกแต่งริมหรือชายเสื้อผ้า สามารถทำได้ทั้งมือและทั้งเครื่องจักร การตกแต่งริมเสื้อผ้ามีหลายรูปแบบ ทั้งรูปแบบสั้นและยาวขึ้นอยู่กับความต้องการ หรือให้เหมาะสมกับรูปแบบของเสื้อผ้านิยมใช้ตกแต่งชายเสื้อ กระโปรง กางเกง การตกแต่งริมผ้าสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 รูปแบบ ดังนี้

6.4.3.1 ริมโค้งหรือชายกรวย (Scallops) เป็นการตกแต่งริมโค้งแบบมีผ้ากั้นหรือมีชายกรวย ทำให้ริมหรือชายผ้าสำเร็จรูป เหมาะสำหรับเสื้อผ้ารูปแบบน่ารักอ่อนหวาน

6.4.3.2 ริมผูก (Fagoting) เป็นการตกแต่งริมผ้า โดยการผูกเส้นด้ายของชายเสื้อผ้าเป็นปม ห่วง หรือแบบอื่นๆ ผูกให้สั้น ยาว ให้เหมาะสมกับความยาวของเสื้อผ้าได้ตามต้องการ

6.4.3.3 ริมหยัก (Lettuce edge or marrow edge) เป็นการตกแต่งให้ริมหรือชายเสื้อผ้าเป็นรูปแบบหยัก พลิ้ว ฝอย นิยมใช้ตกแต่งชุดเจ้าสาว

6.4.3.4 ริมผ้าเกลี้ยงสอดเชือก (Blis cording) เป็นการตกแต่งริมเสื้อผ้า ด้วยผ้าเกลี้ยงแบบสอดเชือก เพิ่มผิวสัมผัสการโค้งนูนของเส้นเชือก นิยมตกแต่งริมเสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าค่อนข้างแข็ง

- 6.4.3.5 ริมถักโครเชต์ (Chochet edging) เป็นการตกแต่งริมเสื้อผ้าด้วยการถักโครเชต์เป็นการถักด้วยมือ หรือโครเชต์สำเร็จรูปมาเย็บติดก็ได้
- 6.4.3.6 ริมร้อย ผูก (Wired edge) เป็นการตกแต่งริมผ้าด้วยวิธีการร้อย ผูก หรือต่อ ถวดยลายเสื้อผ้า
- 6.4.3.7 ริมต่อแทรกผ้า (Picot edge) เป็นการตกแต่งริมเสื้อผ้า แบบการต่อผ้า แทรก กลางผ้า เช่น เกี่ยวกับการเย็บต่อสาบเสื้อผ้า
- 6.4.3.8 ริมคัทเวิร์ค (Cutwork) การเย็บตกแต่งและการเย็บริม ให้สำเร็จในคราว เดียวกัน หรือ การเย็บส่วนที่เปิดออกให้ติดกัน สามารถเย็บ ได้ทั้งจักรและมือ นิยมใช้เส้นด้ายที่มีสีต่างกับสีเสื้อผ้า

6.4.4 การตกแต่งด้วยจีบระบาย (Ruffles)

การตกแต่งด้วยจีบระบายหมายถึง การตัดเย็บผ้าเป็นเส้น แล้วนำมาเย็บต่อริมเสื้อผ้า การตัดผ้า จีบระบายมี 3 ทิศทาง คือ 1. เกรนตามผ้าเฉียง 2. เกรนตามขวางให้มีความกว้างยาวตามต้องการ ความ ยาวเท่ากับ 4-5 เท่า ของความยาวต้องการติระบาย 3. เกรนวงกลม ใช้สำหรับระบายปลิวในตัว ผ้าที่ เหมาะสมสำหรับทำจีบระบาย คือ ต้องเป็นผ้าที่มีน้ำหนักเบา บาง และสีสดใส สามารถตกแต่งและ คัดแปลงให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อผ้าได้ตามต้องการ การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยจีบระบายเป็นการตกแต่ง ที่ต้องการให้เสื้อผ้ามีความอ่อนหวาน น่ารัก และต้องการความนุ่มและฟูของเล็กระ โปรง นิยมใช้ ตกแต่งเสื้อผ้าเด็ก สตรี การตกแต่งด้วยจีบระบาย ใช้ตกแต่งเข็มหรือริมผ้า ควรเลือกแนวเกรนผ้าให้ เหมาะสม

6.4.5 การตกแต่งจีบระบายแนวตรง (Straight ruffle variations)

การตกแต่งจีบระบายแนวตรง นิยมใช้ตกแต่งริมหรือชายเสื้อ กระ โปรง ควรตกแต่งริมระบาย ให้สำเร็จก่อนการตกแต่ง มีรูปแบบพื้นฐาน 7 แบบดังนี้

- 6.4.5.1 จีบระบายเส้นตรงธรรมดา (Simple straight ruffle)
- 6.4.5.2 จีบระบายผ้าเฉียง (Bias ruffle)
- 6.4.5.3 จีบระบายพลิท (Pleated ruffle)
- 6.4.5.4 จีบระบายวงกลม (Centrally gathered ruffle)
- 6.4.5.5 จีบระบายริมสำเร็จ (Edge finished with a ruffle)
- 6.4.5.6 จีบระบายลูกไม้ (Lace ruffle)
- 6.4.5.7 จีบระบายเฉพาะที่ (Area ruffle)

6.4.6 การตกแต่งจีบระบายแนววงกลม (Circular ruffle)

การตกแต่งด้วยจีบระบายวงกลม ใช้ตกแต่งริมหรือชายกระโปรง เสื้อ ควรตกแต่งริมระบายให้สำเร็จก่อนการตกแต่ง มีรูปแบบพื้นฐาน 4 แบบดังนี้

- 6.4.6.1 จีบระบายวงกลมขนาดใหญ่ (Large ruffle at hem)
- 6.4.6.2 จีบระบายวงกลมย้วยไล่ระดับ (Cascade)
- 6.4.6.3 จีบระบายวงกลมกลับตะเข็บ (Ruffle set into a seam)
- 6.4.6.4 จีบวงกลมสอดริมผ้า (Circular ruffle with wired edge)

6.4.7 การตกแต่งด้วยจีบรูด (Fullness)

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยจีบรูด หมายถึง การเพิ่มเนื้อที่ผ้าด้วยการจีบรูด ทำให้เสื้อผ้ามีความพองฟู บานออก มีวิธีการทำได้ หลายลักษณะ คือ การจีบรูด โดยการเย็บเป็นคาสีเหลี่ยมด้วยตีนผีสำหรับเย็บจีบรูด โดยเฉพาะเย็บลงบนผ้าคามยาว และเย็บย้อนกลับให้เกิดคาสีเหลี่ยมได้มุมฉาก 90 องศา Gathering Foot คือ การจีบรูดเพื่อเพิ่มเนื้อที่ด้วยตีนผี เป็นการเพิ่มจีบผ้าให้เรียบเสมอกันเป็นคู่ ผีเข็มมีส่วนช่วยให้จีบเท่ากัน

- 6.4.7.1 Gathering คือ การจีบรูดเพื่อเพิ่มเนื้อที่ด้วยวิธีการเย็บจักรห่างๆ 2 แถว แล้วดึงเส้นด้ายล่าง จะเกิดรอยย่นหรือรูดเนื้อที่ผ้าเข้ามาอยู่รวมกัน จะได้จีบรูดเล็กน้อย
- 6.4.7.2 Gathering คือ การจีบรูดที่ใช้ตะเข็บเย็บด้วยด้ายเส้นกลมใช้ผีเข็มห่างๆ
- 6.4.7.3 Shirring คือ การจีบรูดเพื่อเพิ่มเนื้อที่มากกว่า 3 แถวขึ้นไป
- 6.4.7.4 Group shirring คือ การจีบรูดเป็นระยะแถวห่างเท่าๆกัน จนเป็นแนวรูดกว้าง
- 6.4.7.5 Tucked shirring คือ การจีบรูด 2 ริมเท่าๆกัน
- 6.4.7.6 Corded shirring คือ การเก็บรูดตามเกลียวเชือกเป็นจีบเพิ่มเนื้อที่ การรูดแบบนี้เป็นการตกแต่งเสื้อผ้าบริเวณรอบคอ ปลายแขน รอบคอ รอบได้ออก

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการจีบรูดสามารถเพิ่มความบาน พองฟู นิยมตกแต่งเสื้อผ้าสตรี เด็ก รูปแบบสวยงาม อ่อนหวานน่ารัก

6.4.8 การตกแต่งด้วยการตีเกล็ด (Tucking)

การตกแต่งด้วยการตีเกล็ด หมายถึง การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการเย็บเป็นแนวเส้นตรง ใช้ชนิดแนวต้นทาบ จะเย็บตีเกล็ดยาวหรือสั้น เล็ก ใหญ่ ได้ตามต้องการ หรือจะตีเกล็ดกากบาท หรือเส้นขวาง เส้นทะแยงมุมก็ได้ ใช้ตกแต่งบริเวณคอเสื้อ แนวกระโปรง หน้าอก ส่งเสริมให้เสื้อผ้าดูสวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งด้วยการตีเกล็ด สามารถทำได้ 6 ลักษณะ ดังนี้

- 6.4.8.1 ตีเกล็ดถี่ (Pin tucking)
- 6.4.8.2 ตีเกล็ดแนวตามยาว (Vertical tucking)
- 6.4.8.3 ตีเกล็ดแนวทะแยง (Diagonal tucking)
- 6.4.8.4 ตีเกล็ดแนวตามขวาง (Horizontal tucking)
- 6.4.8.5 ตีเกล็ดด้วยความร้อน (Heat tucking)
- 6.4.8.6 ตีเกล็ดข้าง (Side tucking)

6.4.9 การตกแต่งด้วยการต่อผ้า (Patch work)

การตกแต่งด้วยการต่อผ้า หมายถึง การต่อผ้าชิ้นเล็กๆ ที่มีสีแตกต่างกัน เพื่อใช้ตกแต่งเสื้อผ้าที่เป็นงานตกแต่งและตัดแปลงเสื้อผ้าอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องอาศัยศิลปะและมีฝีมือผสมผสานกัน การต่อผ้ามีมานานตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 12 ก่อนนั้นเป็นการนำเศษผ้ามาต่อกัน เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ จนกระทั่งถึงปัจจุบันการต่อผ้าอย่างมีศิลปะ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการตกแต่งเสื้อผ้า จนทำให้เสื้อผ้าเก๋ สวยงามน่าใส่ และเพิ่มคุณค่ามากยิ่งขึ้น การต่อผ้าส่วนใหญ่จะนิยมเป็นรูปเรขาคณิต เพราะง่ายต่อการเก็บริมผ้าให้สวยงาม และง่ายต่อการต่อผ้าด้วย เช่น สี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด สามเหลี่ยมด้านเท่า สี่เหลี่ยมจัตุรัส เครื่องวงกลม และรูปหกเหลี่ยม ยิ่งรูปทรงต่ออยากเท่าไร ก็ยิ่งน่าสนใจกว่าแบบอื่นๆ

6.4.10 การตกแต่งด้วยไส้ไก่ (Rouleau work)

การตกแต่งด้วยไส้ไก่ ผ้าไส้ไก่ หมายถึง การตกแต่งด้วยผ้าที่ตัดเป็นเส้นๆตามแนวผ้าเกรนเฉียง เพื่อต้องการให้ผ้าได้ใกล้ชิดหุ่ยได้ สะดวกในการตกแต่งและประดิษฐ์เป็นลวดลายตามต้องการ กล่าวคือผ้าที่ใช้ทำไส้ไก่ จะตัดเป็นเส้นขนาดเล็ก ใหญ่ตามต้องการ เสร็จแล้วนำไปรีดเป็นลวดลาย เย็บด้วยจักร โดยให้ห่างจากเส้นทาบตามขนาดของเส้น ไส้ไก่ตามต้องการ ส่วนใหญ่นิยมเส้นขนาด 0.5 ซม. เสร็จแล้วตัดริมผ้าให้เล็ก ได้ไส้ไก่อ่อน หรือตัดริมตะเข็บให้ใหญ่ จะได้เป็นไส้ไก่แข็ง กลับเส้น ไส้ไก่ออกมาเพื่อเก็บตะเข็บผ้าไว้ด้านใน จะใช้เข็มสอดหรือใช้ที่กลับไส้ไก่กลับก็ได้ การใช้ไส้ไก่มีหลายลักษณะ คือ

- 6.4.10.1 Insert trimming คือ การใช้ไส้ไก่เส้นเดี่ยวมาตกแต่งบริเวณชายเสื้อผ้า
- 6.4.10.2 การใช้ไส้ไก่ 3 เส้น ตักเป็นเปียตกแต่งบนเสื้อผ้าจะใช้ไส้ไก่สีเดียวกับเสื้อผ้า หรือใช้ไส้ไก่ต่างสีกันก็ได้ตามต้องการ หรือใช้ไส้ไก่ขดเป็นลวดลายเป็นห่วงคล้องกระดุม
- 6.4.10.3 Frog fastening คือ ใช้ทำกระดุมจีน โดยการขดเป็นกระดุมแบบต่างๆ ตามต้องการ จะใช้เส้นเดี่ยวหรือเส้นคู่เรียกว่า Twisted cord ornament หรือเป็นกระดุมจีนแบบห่วง เรียกว่า Frog mad of loops

6.4.10.4 ใช้ใ้โก้ทำเป็นปล้องเล็กๆ นิยมใช้ใ้โก้อ่อน ริดให้แบน ผ้าที่ใช้เย็บใ้โก้ ต้องเป็นผ้าที่ไม่ยับง่าย เสร็จแล้วขอเป็นลวดลาย สอยตรงด้วยด้ายหรือไหม สวยๆจะได้การตกแต่งคล้ายลายฉลุเหมือนลูกไม้

6.4.11 การตกแต่งด้วยการแทรกผ้า (Godet)

การตกแต่งด้วยการแทรกผ้า หมายถึง การนำผ้าต่างชนิดต่างขนาดมาเพิ่มเข้าไปในเนื้อที่ผ้าเดิม เป็นการตกแต่งเพื่อให้เกิดความแตกต่างบนเนื้อผ้า นิยมมากในการตกแต่งกับกระโปรง แขนเสื้อ เป็นการตกแต่งทำให้เนื้อที่ผ้าพองฟู นิยมมากในปี 1930 โดยใช้แทรกในกระโปรงยาว ช่วงชายอาจแทรกด้วยผ้าเฉลียง ผ้าสีตามตะเข็บ เพื่อให้ปลายบานหรือเรียกว่า ทรงปลายบานแบบหางปลา มีลักษณะการแทรกผ้าได้หลายรูปแบบคือ

6.4.11.1 การแทรกผ้าด้วยรูปทรงต่างๆ (Shaped godet) เช่น รูปสามเหลี่ยมตรงรอยตะเข็บ หรือตำแหน่งที่ต้องการแทรกผ้า หรือแทรกผ้าแบบโค้ง การทำแบบนี้ ต้องตัดผ้าออกจากกระโปรงที่ต้องการต่อ เป็นรูปโค้งตามต้องการ

6.4.11.2 การแทรกเป็นหางปลา (Tail godet) การแทรกผ้าแบบนี้ต้องจับผ้าให้ตั้งตรงตามแนวยาว แล้วตัดผ้าที่ต้องการนำมาแทรกเป็นรูปวงกลม อาจใช้ผ้าต่างสีกันก็ได้ แล้วนำมาเย็บติดกัน ก็จะได้เสื้อผ้าย่อยตามต้องการ

6.4.12 การตกแต่งด้วยการเย็บปัก (Quilting)

การตกแต่งด้วยการเย็บปัก คือ การเย็บผ้า 2 ชั้น หรือมากกว่ามาซ้อนกัน มีวัสดุนุ่มๆไว้ตรงกลาง เมื่อเย็บจักรจะเป็นรอยล่องลึกลงไป ส่วนที่ไม่ได้เย็บจะนูนขึ้น ทำให้เกิดเป็นลวดลายสำหรับใช้ตกแต่งเสื้อผ้ามี่ 3 รูปแบบ คือ

6.4.12.1 การเย็บปักลายรั้ว (Rail quilt)

6.4.12.2 การเย็บปักลายตาข่ายหรือลวดกรงไก่ (Chicken wire)

6.4.12.3 การเย็บลวดลายแปลกตา (Novelty pattern) วัสดุที่ใช้เย็บปัก เป็นวัสดุที่มีความนุ่มใช้สอดหรือแทรกไว้ตรงกลางระหว่างผ้า 2 ชั้น

6.4.13 การตกแต่งด้วยการจับจีบ (Pleats)

การตกแต่งเสื้อผ้าวัยการจับจีบ หมายถึง การจับผ้าพับผ้ามาซ้อนกัน โดยใช้ความร้อนเป็นตัวช่วย ฉะนั้นควรเลือกผ้าที่ผลิตจากเส้นใยสังเคราะห์ เพราะมีคุณสมบัติที่ทนต่อความร้อน สามารถจับจีบได้ง่าย และทนต่อการซัก การทำความสะอาด การจับจีบแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

6.4.13.1 จีบใบมีด (Knife straight)

6.4.13.2 จีบกล่อง (Box pleat)

6.4.13.3 จีบหนังหีบเพลง (Accordion, Crystal)

6.4.13.4 จีบนายช่าง (Engincred)

6.4.14 การตกแต่งด้วยการระบายสี (Airbrush and hand painting)

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการระบายสีด้วยมือบนเสื้อผ้า นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าประเภทที่ต้องการงานฝีมือ มีราคาแพงมาก ผ้าที่ผลิตส่วนใหญ่นิยมเส้นใยธรรมชาติ เพราะมีคุณสมบัติดูดซับความชื้นหรือสีได้ดี สามารถระบายสีได้ง่ายและมีสีสดใส การทำบาติกเป็นการตกแต่งผ้าด้วยการระบายสีเช่นกัน แต่มีเทคนิคและขั้นตอนการทำที่ยุ่งยากกว่า เป็นเทคนิคตกแต่งผ้าของชาวใต้ นิยมลวดลายที่เป็นธรรมชาติ

7. ข้อมูลด้านวัสดุ (Material)

7.1 คุณสมบัติของเส้นใยและประวัติความเป็นมา

7.1.1 ลินิน

ลินินเป็นเส้นใยพืชที่เก่าแก่ที่สุด เมื่อกว่า 3400 ปีก่อนคริสต์ศักราช ชาวอียิปต์ได้ค้นพบวิธีการนำเส้นใยจากต้นแฟลกซ์ (Flax) มาทอเป็นผืนผ้าที่เรียกว่า “ผ้าลินิน” จนเป็นผลสำเร็จ อารยธรรมในการทอผ้าลินินสมัยนั้นพิสดาร ได้จากสุสานของราชวงศ์อียิปต์โบราณ การใช้ผ้าลินินห่อศพของชาวอียิปต์โบราณนี้เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนาที่เชื่อว่า ผ้าลินินแสดงถึงความบริสุทธิ์ ชนิดของผ้าที่ใช้ห่อศพก็จะแตกต่างกันตามยศฐาบรรดาศักดิ์ ในปัจจุบันผ้าลินินที่สวยงามและมีคุณภาพดีที่สุด คือ ผ้าลินินของไอร์แลนด์ หรือที่เรียกว่า ผ้าไอริชลินิน

ลินิน เป็นเส้นใยที่ได้จากต้นแฟลกซ์ (Flax) เส้นใยมีความอ่อนนุ่มน้อยกว่าฝ้าย ใยแฟลกซ์ดูดซึมน้ำได้ดี ซักง่าย ย้อมสีติดได้ดี ลินินมีประโยชน์ในการสวมใส่ได้มากไม่เท่ากับผ้าฝ้าย เพราะมีราคาแพงและไม่สามารถผลิตเป็นผ้าหลายชนิดเท่าผ้าฝ้าย

คุณสมบัติของใยแฟลกซ์

ความต้านแรงดึง

ใยแฟลกซ์ค่อนข้างเหนียวและทนทานคือจะเหนียวกว่าใยฝ้ายประมาณ 3 เท่า และมีความเหนียวเพิ่มขึ้นอีกเมื่อเปียก 20% ผ้าลินินที่ใช้ทำเสื้อผ้า จะได้รับการตกแต่งด้วยเรซิน เพิ่มความน่าใช้ แต่จะทำให้ความเหนียวลดลง ผ้าขาดเร็วกว่าปรกติ

ความมัน

มีความมันมากกว่าฝ้าย ในการผลิตจะทอเส้นด้ายให้แบน ผ้าจะแน่นและมันมากขึ้น แต่เมื่อซักบ่อยๆความมันจะลดลง

ความยืดหยุ่น

ลินินมีความยืดหยุ่นน้อยมาก มีความยืดตัวขณะขาด 2.7-3.3%

การดูดความชื้น

ลินินจะดูดความชื้นได้ประมาณ 12% หรือเท่ากับใกล้เคียงกับเส้นใยลูโลสอื่นๆ

การทนต่อความร้อน	ลินินทนความร้อนประมาณ 149 องศา ได้เป็นระยะเวลาไม่นานซึ่งทำให้เส้นใยเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย แต่ถ้ามากกว่านี้จะมีผลทำให้เปลี่ยนสีได้
การทนต่อแสงแดด	แสงแดดจะช่วยฟอกขาวเส้นใยลินิน ถึงแม้จะทำให้ความเหนียวของเส้นใยลดลงบ้างเล็กน้อย แต่ไม่เป็นอันตรายมากนัก
การทนต่อสารเคมี	แฟลกซ์ทนต่อด่างและสารฟอกขาวได้น้อยกว่าผ้าฝ้าย ผ้าลินินมักฟอกขาว แต่เพียงเล็กน้อย เมื่อใช้ไปนานก็จะเป็นสีเทาเอง

ประโยชน์ใช้สอย

ลินินค่อนข้างเหนียว เหมาะที่จะทำเสื้อผ้า เพราะสวมใส่เย็นสบาย ไม่ค่อยสกปรกหรือเปรอะเปื้อนง่าย เพราะเนื้อเรียบเป็นมันลื่นซักครีดยังไม่จำเป็นต้องฟอกขาว ผ้าลินินใช้ได้ยาวนาน ทนทานและไม่เก่าเร็ว

การตกแต่งผ้าลินิน

ลินินไม่ค่อยคงรูป ยับง่าย และรอยยับไม่หาย ง่าย ๆ เพื่อแก้ปัญหาการยับ ปัจจุบันผสมกับใยโพลีเอสเตอร์ ทำให้ทนทาน

ยิ่งกว่าผ้าฝ้ายผสมโพลีเอสเตอร์ จะได้ผ้าเนื้อดีกว่า

ที่มา อัจฉราพร ไสยะสูตร , ความรู้เรื่องผ้า , ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ , กรุงเทพมหานคร , ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์ , ปี 2536 , พิมพ์ครั้งที่ 3 , หน้า 42-48

ผศ.สาคร ชลสาคร , วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า , คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ , กรุงเทพมหานคร , สำนักพิมพ์สายธาร , ปี 2548 , พิมพ์ครั้งที่ 1 หน้า 16-21

7.1.2 ฝ้าย

เมื่อประมาณ 3000 ปีก่อนคริสต์ศักราช มีการขุดค้นพบเศษผ้าฝ้ายในหุบเขา Indus in Sind ของอินเดีย ผ้าฝ้ายเริ่มแพร่จากอินเดียสู่อาณาจักรกรีก ในสมัยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช เมื่อครั้งกรีธาทัพไปรุกรานอินเดียเมื่อ 356-323 ปีก่อนคริสต์ศักราช และจากนั้นผ้าฝ้ายก็เป็นที่รู้จักไปทั่วแถบเมดิเตอร์เรเนียน และไปโด่งดังแพร่หลายในยุโรปอเมริกา ใปัจจุบันนี้ แม้จะมีเส้นใยชนิดต่างๆ ให้เลือกมากมาย แต่เส้นใยฝ้ายยังคงเป็นเส้นใยหลักในอุตสาหกรรมสิ่งทอ คือมีการใช้มากถึง 46% ของเส้นใยทุกชนิด เพราะคุณสมบัติที่นุ่ม สบาย คุ้ยจับความชื้นได้ดีของฝ้าย ดังนั้นจึงยังไม่สามารถหาเส้นใยอื่นมาทดแทนได้นั่นเอง

ฝ้าย เป็นวัสดุสิ่งทอที่ได้จากธรรมชาติ และนำมาใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอมากที่สุด ฝ้ายเป็นเส้นใยที่ได้จากเซลล์โลสของพืช ฝ้ายไทยมีคุณภาพดี โยสีขาว แล่เส้นใยค่อนข้างยาว

คุณสมบัติของฝ้าย

ความต้านแรงดึง	ฝ้ายมีความเหนียวอยู่ในระหว่างขนสัตว์ และไหมมีความเหนียวปานกลาง ประมาณ 3-5 กรัม/เคนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวเพิ่มขึ้นประมาณ 110-120%
ความมัน	ฝ้ายมีความมันต่ำ เพราะการบิดตัวตามธรรมชาติ ฝ้ายชุบมันเป็นมันมากกว่าฝ้ายธรรมดา
ความยืดหยุ่น	มีความยืดหยุ่นน้อย โยฝ้ายยืดออกได้ประมาณ 3-7 % และไม่หดเข้าที่เดิม
การดูดความชื้น	ฝ้ายธรรมดาดูดความชื้นได้ปานกลาง แต่ถ้าผ่านการชุบมันจะดูดความชื้น ได้ดียิ่งขึ้น
การทนต่อความร้อน	ฝ้ายเมื่อถูกความร้อนจะไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่าอุณหภูมิจะสูงขึ้นถึง 120 องศาเซลเซียส นาน 5 ชม. ฝ้ายจะกลายเป็นสีเหลือง ฝ้ายบริสุทธิ์ ทนความชื้นได้น้อยกว่าฝ้ายชุบมัน
การทนต่อแสงแดด	ถ้าอุณหภูมิและความชื้นสูงขึ้น ความเสื่อมจะมีมากขึ้น ฝ้ายดิบจะทนแสงแดดได้ดีกว่าฝ้ายฟอกขาว และฝ้ายที่ย้อมสีบางชนิดทำให้ทนแสงแดด ได้ดีขึ้น
การทนต่อสารเคมี	โยฝ้ายทนต่อด่างได้ดี ในกระบวนการผลิต เช่นสารฟอกขาว การชุบมัน ซึ่งสารซักฟอกและสารฟอกขาวทุกชนิดมักมีส่วนประกอบของด่าง จึงใช้กับฝ้ายได้อย่างปลอดภัย
ประ โยชน์ใช้สอย	ผ้าฝ้ายใช้ประ โยชน์ได้อย่างกว้างขวาง ราคาไม่แพง เหมาะใช้เป็นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และผ้าแต่งเฟอร์นิเจอร์ มีลักษณะเด่น คือ สวมใส่สบาย ไม่ร้อน ซักครั้งง่าย ถ้าได้มีการตกแต่งผ้าฝ้ายและการผสมเส้นใย เพื่อเพิ่มคุณสมบัติบางประการเช่น การทำกันหด ทำให้ทนยับ ก็จะเพิ่มความน่าใช้มากขึ้น

7.1.3 ไหม

ไหมเกิดขึ้นเมื่อประมาณ 2400 ปีก่อนคริสต์ศักราช ในสมัยของพระเจ้าหวังตี้ โดยพระมเหสีซีหลิงจี พบว่ามีหนอนสีขาวย้ายมากัดกินต้นหม่อนในอุทยาน จนใบพurun ไปหมดและทรงทอดพระเนตร

เห็นว่าตัวหนอนที่โตเต็มที่ จะชักใยเป็นเงาสีอมรอบตัวมันจนกลายเป็นดักแด้ พระมเหสีจึงนำดักแด้เข้าไปในวังด้วย และวันหนึ่งขณะที่กำลังเสวยน้ำชาอยู่นั้น รั้งดักแด้เกิดพลัดตกไปในถ้วยน้ำชา ทำให้เกิดเส้นใยไหมที่มีเงาสวยงามคล้ายตัวออกมา เมื่อทรงลองดึงก็พบว่ามีความยาวติดต่อกันมากและเหนียว พระนางจึงได้พยายามลองนำมาทอเป็นผ้าและหาวิธีเลี้ยงไหมและทอผ้าไหม แล้วนำไปสอนให้ประชาชนในประเทศรู้ความลับของไหม ผ้าไหมจึงถือกำเนิดและแพร่หลายไปทั่วแผ่นดินจีน

คุณสมบัติของไหม

ความต้านแรงดึง	ไหมมีความเหนียวสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับลวดทองแดงที่มีขนาดเท่ากัน ไหมจะมีความเหนียวมากกว่า
ความมัน	ไหมมีลักษณะเรียบนุ่ม และเป็นมัน ทำให้แสงสวยงาม หลู่หรา
ความยืดหยุ่น	ไหมมีความยืดหยุ่นปานกลาง จึงทนยับได้บ้าง และปรับสภาพโค้งงอได้บ้างตามรูปร่าง
การดูดซึมความชื้น	ไหมดูดความชื้นได้ดี ทำให้ใส่สบาย ปรับอากาศได้ดี
การทนต่อความร้อน	ไหมติดไฟง่าย และเปลี่ยนเป็นสีเหลือง เมื่อถูกความร้อนจากเตารีด
การทนต่อสารเคมี	ไม่ทนต่อสารเคมีประเภทสารฟอกขาว คลอรีน ทำให้เส้นใยเสื่อมคุณภาพและเหลือง
ประโยชน์ใช้สอย	ผ้าไหมข้อมสีได้สวยงาม และใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย แม้ว่าจะมีราคาแพง แต่ก็รวบรวมคุณสมบัติไว้หลายประการ เช่น การปรับโค้งงอได้ดี ทนความชื้นได้ดี ดูสวยงามหรูหราทนทาน

7.1.4 เส้นใยสังเคราะห์

เนื่องจากประชากรโลกเพิ่มขึ้นทำให้ความต้องการผ้าทอใยธรรมชาติมากขึ้น อีกทั้งยังเกิดภัยธรรมชาติที่มารบกวนการเติบโตของวัตถุดิบทำให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของมนุษย์ จึงทำให้เกิดความคิดที่ว่า จะประดิษฐ์เส้นใยขึ้นมาเอง เพราะต้องการให้มีทั้งความสวยงามและคุณสมบัติกับประโยชน์ตามต้องการ โดยมีราคาถูกลงด้วย เมื่อปี พ.ศ.2408 ความคิดนี้จึงเป็นจริงขึ้นมาโดย ท่านเดานด์อีเลน เดอ ชาร์คอนเนตต์ ได้ลองเลียนแบบพฤติกรรมของไหมและได้สร้างเลียนแบบโดยการนำกิ่งหม่อนมาผสมกับกรดไนตริก ได้เป็นของเหลวเหนียว เรียกว่า ไนโตรเซลลูโลส แล้วนำไปฉีดเป็นเส้น โดยผ่านหัวฉีดหรือฝักบัว (Spinneret) ซึ่งเส้นใยที่ออกมา นั้นถูกกับอากาศก็จะแข็งตัว สามารถนำไปปั่นเป็นเส้นด้ายและทอเป็นผืนผ้า จากนั้นไหมเทียมมีการพัฒนาการขึ้น โดยมีการใช้เซลลูโลสอื่นๆ เช่น เศษไม้ เศษฟาง เศษฝ้าย จนได้ไหมเทียมที่มีคุณภาพดีขึ้น จึงได้ตั้งชื่อใหม่ว่า “เรยอน” ผ้าเรยอนสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง จึงเป็นที่แพร่หลายในหมู่สตรี เพราะสามารถจับจีบได้ง่ายและมีราคาถูก เส้น

ใยสังเคราะห์ยังมีอีกหลายตัว เช่น “แอสลอน” มีลักษณะคล้ายผ้าขนสัตว์ “ไนลอน” ใช้ทำถุงเท้า ชุดชั้นใน ร่มชูชีพ เสื้อผ้ายัด “อะคริลิก” ใช้ทำเสื้อสเวตเตอร์ เสื้อกันหนาวนุ่มฟู ผ้าห่มนอน ไหมพรม เสื้อกีฬา ชุดทำงาน “โพลีเอสเตอร์” นิยมตัดเสื้อผ้าสตรี เพราะมีน้ำหนักเบา ทนยับได้ดี ซักแล้วไม่ต้องรีด ไม่ดูดซับน้ำแห้งเร็ว

7.1.5 เรยอน (Racyon)

เรยอนเป็นเส้นใยเซลลูโลสสังเคราะห์ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตวิสคอสเรยอนนี้มีราคาถูกกว่าที่ใช้ในกระบวนการอื่นจึงนิยมผลิตออกจำหน่ายมาก มีราคาถูก

คุณสมบัติของเรยอน

ความต้านแรงดึง	ใยวิสคอสเรยอนปรกติเหนียว 1.8-2.4 กรัม/เดนเยอร์ ถ้าเป็นชนิดพิเศษจะเหนียว 1.9-2.6กรัม/เดนเยอร์
ความมัน	ความเงาของเส้นใยมีทั้งชนิดเป็นมัน (Bright) กึ่งมัน (Semidull) และทึบ (Dull)
ความยืดหยุ่น	มีความคงตัวและคงรูปได้เท่ากับผ้าฝ้าย ใยยาวอ่อนตัวมากกว่า ใยสั้นถ้าดึงตึงมากเกินไปจะยืดตัวอย่างถาวร
การดูดความชื้น	ดูดความชื้น ได้สูง ไม่เกิดไฟฟ้าสถิตย์ภายในเส้นใย
การทนต่อแสงแดด	ทนต่อแสงแดดไม่ดี ถ้าถูกแสงแดดจะดูดความชื้นในอากาศไว้ให้ความเหนียวลดลง
การทนต่อสารเคมี	เรยอนจะทนต่อกรดได้น้อยกว่าฝ้าย
ประโยชน์ใช้สอย	วิสโคเรยอนนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายใช้ผสมผ้าฝ้าย ทำเป็นเสื้อผ้าได้สวยงามขึ้นผ้าผสมโพลีเอสเตอร์ จะช่วยเพิ่มคุณสมบัติการดูดซึมน้ำได้ดี และยังสามารถผลิตเป็นผืนผ้าได้หลายชนิด เช่น ผ้าหนา บาง เบา และให้ผิวสัมผัสที่อ่อนนุ่มและนิยมนำมาตัดแต่งบ้าน เพราะความเงามัน เรยอนชนิดเหนียว เหมาะสำหรับใช้ทำกระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือ ทนซักและทนยับ

7.1.6 อาซิเตต (Acetate)

เป็นเส้นใยประดิษฐ์ที่ทำจาก เซลลูโลส ต่างจากเรยอนที่อาซิเตตจะมีคุณภาพ ไน้มแข็งไปทางเส้นใยสังเคราะห์จากสารเคมีมากกว่า

คุณสมบัติของอาซิเตค

ความต้านแรงดึง	โอาซิเตคมีความเหนียวประมาณ 1-2 กรัม/เซนเซอร์ จึงมักใช้ทอปนกับเส้นใยอื่น โอาซิเตคที่ผลิตออกมามากที่สุด มีความเหนียว 1.4 กรัม / เซนเซอร์
ความมัน	เส้นใยอาซิเตคจะมีความเงามันมาก
ความยืดหยุ่น	ผ้าโอาซิเตคจะทนยับและไม่เสีกรูปง่ายเมื่อเกิดรอยยับจะคืนตัวได้เร็ว ไม่ต้องตกแต่งให้ทนยับ
การดูดความชื้น	ดูดความชื้นปานกลาง ย้อมสีติดยากจึงนิยมทอผสมกับเส้นใยอื่น
การทนต่อความร้อน	อาซิเตคเป็นเส้นใยที่ไม่ทนต่อความร้อนที่ 204.4 จะละลายติดเตารีด ผ้าอาซิเตคธรรมดาจะไวไฟเท่าวิสโคเรยอน โอาซิเตคจะทนความร้อนได้สูงกว่าอาซิเตคธรรมดา
การทนต่อแสงแดด	เมื่อใยถูกแสงนานๆ จะเสื่อมคุณภาพ เช่นเดียวกับใยชนิดอื่นๆ
ประ โยชน์ใช้สอย	ผ้าอาซิเตคจะทั้งตัวได้ดี และมีความเงามัน แต่เกิดไฟฟ้าสถิตย์ เมื่อถูกขั้วดี โอาซิเตคมีคุณสมบัติที่ผสมกับเส้นใยอื่นได้ดี เช่น ผสมกับฝ้ายจะ ได้ผ้าเนื้อนุ่ม ซักได้ง่าย

7.1.7 โพลีเอสเตอร์ (Polyester)

โพลีเอสเตอร์หรือเตครอนเป็นเส้นใยสังเคราะห์จากสารอินทรีย์ ปรกติโพลีเอสเตอร์ที่ผลิตออกมา มักจะมีสีขาว ไม่ต้องฟอกขาวก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ มีความหนาแน่นจำเพาะสูงกว่าไนลอน ทอได้ผ้าเนื้อค่อนข้างแน่น

คุณสมบัติของโพลีเอสเตอร์

ความต้านแรงดึง	มีความเหนียวทนต่อแรงดึงมาก ประมาณ 4.5-7.2 กรัม/เซนเซอร์
ความมัน	ผิวเรียบเป็นมันมาก ฝ้ายจึงไม่ใคร่เป็นอน
ความยืดหยุ่น	มีความยืดหยุ่นปานกลาง ใยโพลีเอสเตอร์ไม่ค่อยยับเมื่อยับจะคืนตัวได้เร็วไม่ต้องรีด
การดูดความชื้น	ดูดความชื้นได้น้อย เป็นฉนวนไฟฟ้าได้ดี เกิดไฟฟ้าสถิตย์ได้
การทนต่อความร้อน	โพลีเอสเตอร์ไม่ทนต่อความร้อน แต่ทนได้สูงกว่าไนลอนมีจุดละลายที่ 249 องศาเซลเซียส
การทนต่อแสงแดด	ทนต่อแสงแดดได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทนต่อสารเคมี	ทนต่อสารเคมีได้ดีมาก สารเคมีที่ใช้ในบ้านจะ ไม่ทำอันตรายต่อใยผ้า
ประโยชน์ใช้สอย	โพลีเอสเตอร์จะทนต่อแมลงได้ดีมาก คุ้ย๋อมสีได้ดี สีไม่ตกทั้งเวลาตากแดดหรือเวลาซัก รักษาง่าย ทนยับได้ดี นิยมใช้ทำเครื่องนุ่งห่มเสื้อผ้า ใช้ผสมกับฝ้ายลินิน เรยอน ได้ดีเพื่อเพิ่มหรือลดคุณสมบัติบางประการ เช่น เพิ่มความเหนียว การทนยับ การรักษาง่าย และลดการเกิดไฟฟ้าสถิตย์ของใยโพลีเอสเตอร์

7.1.8 เส้นใยผสม

ถึงแม้เส้นใยสังเคราะห์จะมีคุณสมบัติพิเศษมากมายแต่ก็ไม่สามารถแทนที่เส้นใยธรรมชาติได้โดยสิ้นเชิง เพราะยังไม่มีผ้าใยสังเคราะห์ชนิดใดที่สวมใส่แล้วเย็นสบายและซึมซับเหงื่อ ได้ดีเท่าผ้าฝ้ายหรืออุนเท่าผ้าขนสัตว์ หรือสวอยทูลูเท่าผ้าไหม ดังนั้น ในปัจจุบันจึงนิยมทำเส้นใยผสมขึ้นมา เช่น ผสมฝ้ายกับขนสัตว์ ช่วยให้เบาแต่ไม่หุด ผสมไหมกับฝ้าย หรือขนสัตว์กับบอติลิต เพื่อลดต้นทุนให้ผ้าถูกลง ผสมฝ้ายกับโพลีเอสเตอร์ เพื่อให้สวมใส่สบายแต่ไม่ยับง่าย เป็นต้น

7.2 ชนิดของผ้า (Type of fabric) ¹

ผ้า (Fabric) หมายถึงสิ่งทอที่เป็นผืน มีความกว้าง ความยาว และความหนาแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมวิธีการผลิตผ้า และการผลิตผ้ามีวิธีการผลิตผ้าพื้นฐาน 3 วิธี คือ การทอ หมายถึง การนำเส้นด้ายมาทอสานขัดกันเป็นผืนผ้าทอ การถัก หมายถึง การนำเส้นด้ายมาถักไขว้คล้องกันเป็นผืนถัก และการใช้เส้นใยมาอัดหรืออัดโพลีเมอร์เหลว ทำให้เกิดเป็นผืนผ้าขึ้นมา เรียกว่า กรรมวิธีการผลิตผ้าพื้นฐาน ทำให้ได้ผ้าที่มีโครงสร้างแตกต่างกัน 3 ลักษณะ คือ

1. ผ้าทอ (Woven fabric)
2. ผ้าถัก (Knit fabric)
3. ผ้าไม่ทอ (Non-woven fabric)

โครงสร้างผ้าทั้ง 3 ลักษณะ มีลักษณะ โครงสร้าง พื้นผิวผ้า ผิวสัมผัส และคุณสมบัติของวัสดุหลักหรือผืนผ้าแตกต่างกัน ดังนี้

7.2.1 ผ้าทอ (Woven fabric)

ผ้าทอ เป็นผ้าที่มีโครงสร้างการทอเกิดจากการใช้เส้นด้ายสองชุด คือ เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งสานขัดตั้งฉากกัน การทอทำให้เกิดโครงสร้างผ้าได้หลายแบบ แต่ละแบบมีสมบัติและลวดลายแตกต่างกัน การทอผ้า (Weaving) มีแบบและวิธีการต่างๆ ซึ่งแบ่งได้เป็นการทอ โครงสร้าง 3 แบบ คือ ผ้าทอลายขัด (Plain weave) ผ้าทอลายสอง (Twill weave) และผ้าทอลายต่วน (Satin weave) ผ้าที่ทอพื้นฐานจะมี

ผิวสัมผัสเรียบ แข็งแรง ทนทาน น้อกออกแบบครวศึกษา โครงสร้างและสมบัติของผ้า และเลือกใช้ให้เหมาะสม

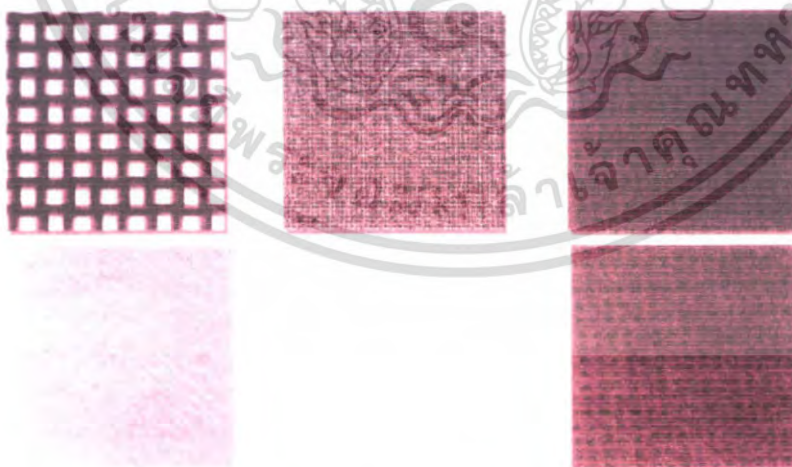

ภาพที่ 54 แสดงภาพผ้าทอ

ที่มา ศ.สาคร ขดสาคร , วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า , คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ , กรุงเทพมหานคร , สำนักพิมพ์สายธาร , ปี 2548 , พิมพ์ครั้งที่ 1 หน้า 16-21

7.2.1.1 ผ้าทอลายขัด (Plain weave)

ผ้าทอลายขัดธรรมดา เป็นผ้าทอที่ใช้เส้นด้ายพุ่งสอดเข้าเส้นด้ายยืน 1 เส้น แล้วข้ามด้ายยืนเส้นถัดไป 1 เส้น แล้วทอซ้ำเช่นนั้นถัดไปเรื่อยๆ สมบัติผ้าทอลายขัดแบบเรียบ จะเป็นผ้าที่มีความแข็งแรง ผิวเรียบ ให้สัมผัสที่สบาย เหมาะสำหรับการทำผ้าเช็ดหน้า เสื้อผ้าเด็กอ่อน ผ้าที่ได้จะมีเนื้อผ้าเรียบแน่น แข็งแรง ให้สัมผัสสบาย

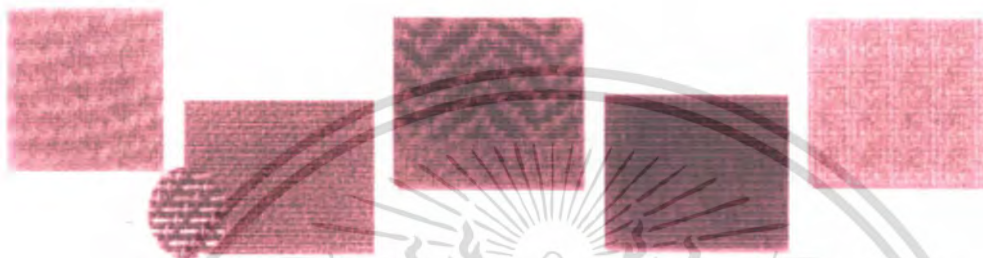

ภาพที่ 55 แสดงภาพผ้าทอลายขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.1.2 ผ้าทอลายสอง (Twill weave)

ผ้าทอลายสอง เป็นผ้าที่มี โครงสร้างที่ใช้เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งสานขัดกัน เกิดเส้นลอยเรียงเป็นแนวทะแยงมุม อาจใช้อัตราส่วนการทอ 2/1 หรือ 2/2 ก็ได้ สมบัติผ้าทอลายสอง มีโครงสร้างที่มีเส้นด้ายลอยยาวกว่าแบบทอลายขัด มีความทนทาน ทนต่อการขัดสี ได้ดีกว่าผ้าทอลายขัด มีความโค้งงอได้ดี ไม่ยับง่าย เหมาะสำหรับการทำเสื้อแจ็กเกต เสื้อกันฝน

ภาพที่ 56 แสดงภาพผ้าทอลายสอง

7.2.1.3 ผ้าทอลายต่วน (Satin weave)

ผ้าทอลายต่วน เป็น โครงสร้างผ้าทอคัดแปลงมาจากผ้าทอลายสอง โดยทำให้เส้นด้ายลอยที่เกิดขึ้นมีความยาวมากกว่าเส้นลอยของผ้าทอลายสอง การกำหนดให้เส้นด้ายพุ่งข้ามไปยังเส้นด้ายยืนหลายเส้น แต่พุ่งตลอดไปเพียงเส้นเดียว แล้วสลับต่อเนื่องกันไป เช่น อัตราส่วน 4/1 แนวเส้นลอยคล้ายทอลายสอง แต่ผิวหน้าเรียบ ลื่น และสะท้อนแสงได้ดี สมบัติผ้าต่วนจะมีความมัน ไม่ค่อยยับ เนื้อผ้าค่อนข้างแน่น ผ้าต่วนเหมาะที่จะใช้เป็นผ้ารองในเสื้อโค้ต เสื้อแจ็กเกต เพราะให้ความสบายในขณะที่สวมใส่ และให้ความอบอุ่นได้ดีด้วย

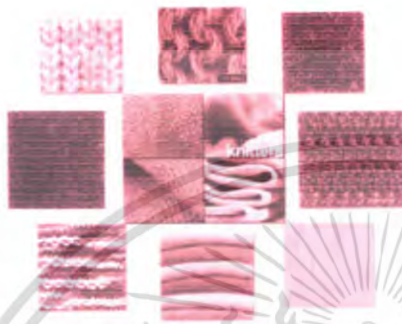
ภาพที่ 57 แสดงภาพผ้าทอลายต่วน

7.2.2 ผ้าถัก (Knit fabric)

ผ้าถักหรือผ้าニット เป็น โครงสร้างผ้าถักเกิดจากห่วงถักคล้องเกี่ยวต่อเนื่องกัน โดยการใช้เข็มเป็นอุปกรณ์ในการถักเส้นด้าย คล้องเกี่ยวต่อกันเป็นผืนผ้า เสื้อผ้า หรือเครื่องแต่งกาย อื่นๆ จะมีลักษณะแตกต่างกันแล้วแต่การใช้เครื่องถักชนิดใด ซึ่งเครื่องถักแต่งละชนิดถูกออกแบบให้ผ้าถักมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเฉพาะ สมบัติของผ้าถัก เป็นผ้ายืดตัวได้ดีและหดกลับได้ดีกว่าผ้าทอ ให้ความสบายต่อการเคลื่อนไหว ทนยับได้ดี ใช้ทำเป็นเสื้อผ้า ชุดชั้นนอก และชั้นใน และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ผ้าถักแบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ ผ้าถักชนิดค้ายพุ่ง (Weft knit) และผ้าถักชนิดค้ายยืน (Warp knit) นักออกแบบควรเลือกลักษณะ โครงสร้างผ้าให้เหมาะสม

ภาพที่ 58 แสดงภาพผ้าถัก

7.2.3 ผ้าไม่ทอ (Non woven fabric)

ผ้าไม่ทอ เป็นผ้าที่ผ่านวิธีการนำเส้นใยหรือเส้นค้ายมาทำให้เป็นผืนผ้าด้วยวิธีการต่างๆที่ไม่ใช่การทอหรือถัก ได้แก่ การอัด การปักด้วยเข็ม การถักลูกไม้ และการอัดโพลีเมอร์ เป็นผืนผ้า คุณสมบัติของผ้าไม่ทอเป็นผ้าที่ให้ความอบอุ่น ป้องกันการกระทบกระเทือนได้ดี ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทการใช้งาน ผ้าไม่ทอนิยมผลิตเป็นผืนรองใน รองทรง

7.3 การเลือกใช้ผ้าให้เหมาะสมกับลวดลายของผ้า

การเลือกใช้ผ้าให้เหมาะสมกับลวดลายของผ้ามีความสำคัญมาก เพราะการเลือกผ้าเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบเสื้อผ้า ถึงแม้ว่าตลาดผ้าระดับปานกลางและผ้าราคาถูก มักจะมีผ้าซ้ำๆกัน ซ้ำกันทั้งเนื้อผ้าและลายผ้า ดังนั้นจึงควรที่จะเพิ่มความพิถีพิถันในการเลือกเนื้อผ้าและลายผ้าให้มาก เพื่อผลงานที่ไม่ธรรมดาจนเกินไป การเลือกใช้ผ้าจึงมีบทบาทเป็นอย่างยิ่งต่อการออกแบบ ลวดลายผ้าสามารถแบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ

1. ผ้าพื้น (Plain fabric)
2. ผ้าลายเรขาคณิต (Geometric pattern)
3. ผ้าลายธรรมชาติ (Naturalistic pattern)
4. ผ้าลายรวม (Conventional pattern)
5. ผ้าลายจุด (Dot or spot pattern)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.1 ผ้าพื้น (Plain fabric)

โดยปรกติแล้วคนทั่วไปมักคิดว่าผ้าพื้นคือความสนใจได้น้อยกว่าผ้าที่มีลวดลาย แต่ความเป็นจริงถ้าคิดกันให้ลึกซึ้ง จะเห็นว่าข้อความดังกล่าวไม่เป็นจริงเสมอไป เพราะผ้าพื้นในปัจจุบันสวยงาม มีสีสัน แปลกตา ตลอดจนเนื้อผ้าแปลกใหม่ไม่แพ้ผ้าลาย ผ้าพื้นเนื้อดีมีราคาแพงและมีราคาสูง หมายถึงเมื่อมีการเคลื่อนไหวของร่างกาย จะดูเหมือนว่าเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่นั้นเคลื่อนไหวตามไปด้วย และยังสามารจับจับได้อีกด้วย ผ้าพื้นต้องใช้ฝีมือตัดเย็บมาก ไม่ต้องใช้วัสดุตกแต่งหรือเครื่องประกอบอย่างอื่น และผ้าพื้นที่มีราคาถูก คุณภาพไม่ดี ต้องอาศัยเครื่องประกอบและการตกแต่งเพิ่ม และตัดเย็บฝีมือไม่ดีทำให้เสื้อผ้าหมดราคาได้

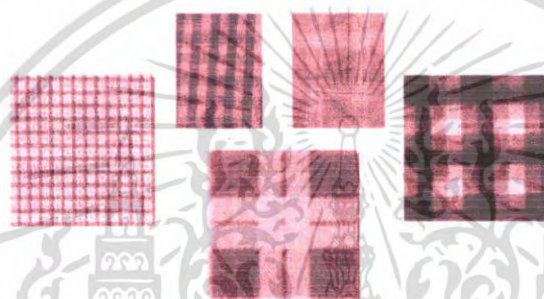
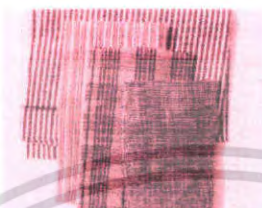
ภาพที่ 59 แสดงภาพผ้าพื้น (Plain fabric)

7.3.2 ผ้าลายเรขาคณิต (Geometric pattern)

ผ้าลายเรขาคณิต นิยมใช้เส้นด้ายสีตัดกัน ทอเป็นผ้าในลักษณะแถบหรือผ้าทางตั้งขึ้น ต่อมาจากแถบตั้ง และแถบทางขวาง ได้นำมาผสมผสานกันกลายเป็นผ้าตา ลายทางและลายตา มีทั้งลายเล็ก ลายใหญ่ หลายขนาด หลายสี ลวดลายนั้นๆมีทั้งเกิดใน โครงสร้างและนอกโครงสร้าง

ผ้าลายเรขาคณิตที่เกิดใน โครงสร้าง หมายถึง ลายเกิดจากการทอหรือการถัก ซึ่งการทำลวดลายชนิดนี้จะทำขึ้นพร้อมๆกับการทำผ้านั่นเอง โดยมากแล้วจะเป็นผ้าเนื้อหนา จึงเหมาะจะนำไปใช้ในฤดูหนาว นิยมตัดเย็บเสื้อผ้าเทเลอร์ของผู้ชาย

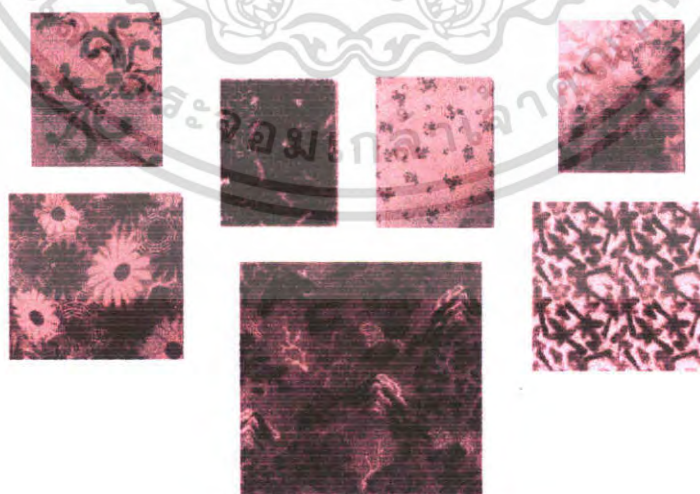
ผ้าลายเรขาคณิตที่เกิดนอกโครงสร้าง หมายถึง ลายนั้นเกิดจากการพิมพ์ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากการที่ผ้าได้ทอหรือถักสำเร็จแล้ว

ภาพที่ 60 แสดงภาพผ้าลายเรขาคณิต

7.3.3 ผ้าลายธรรมชาติ (Naturalistic pattern)

ลักษณะของลายธรรมชาติก็คือ ลายที่ประกอบด้วยเส้นโค้งธรรมชาติ ส่วนใหญ่มักจะเป็นลายดอกไม้ ใบไม้

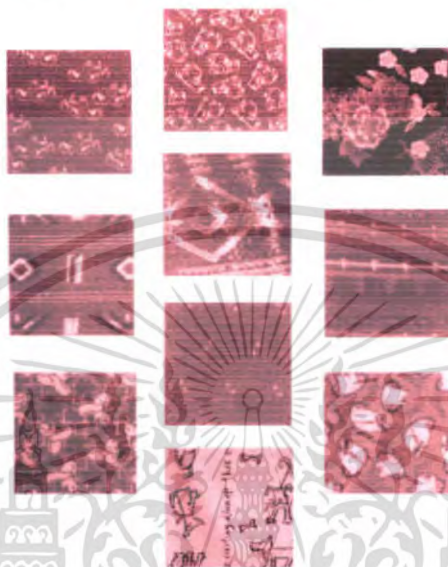

ภาพที่ 61 แสดงภาพผ้าลายธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.4 ผ้าลายรวม (Convention pattern)

ผ้าลายรวมเป็นการรวมลายเรขาคณิตกับลายธรรมชาติไว้ด้วยกันในพื้นผ้าเดียวกันตามปรกติจะเป็นผ้าลายทางตั้งในระหว่างทางของลายจะมีลายดอกไม้เล็ก ๆ อยู่

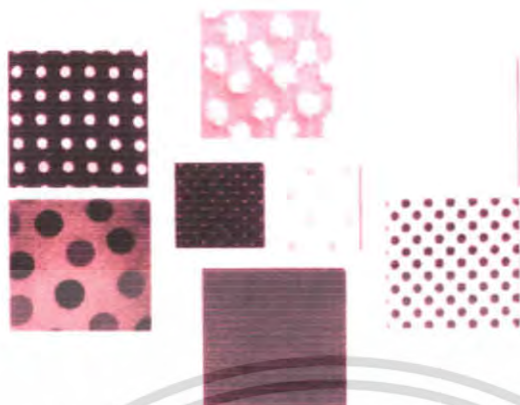
ภาพที่ 62 แสดงภาพผ้าลายรวม

7.3.5 ผ้าลายจุด (Dot or spot pattern)

ผ้าลายจุดเป็นผ้าที่ให้ความรู้สึกแข็งที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับลวดลายอื่นๆ แต่ให้ความรู้สึกสดใส ร่าเริง การที่จะนำผ้าลายจุดมาใช้ให้เหมาะสม จำเป็นต้องลดความแข็งของจุดลงด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- 7.3.5.1 ลดขนาดของจุด (Size) เนื่องจากความแข็งของจุด ขึ้นอยู่กับขนาดของจุด ขนาดของจุดใหญ่เท่าใด ก็จะให้ความรู้สึกแข็งมากขึ้นเท่านั้น
- 7.3.5.2 ลดความบริสุทธิ์ของจุด (Purity) หมายถึง การหาส่วนประกอบอื่นๆ ในลายผ้า มาช่วย หรืออาจทำให้จุดนั้นๆ ไม่กลมก็ได้ เช่น จุดเป็นรูปหัวใจ หรือให้ใช้พื้นของผ้าเป็นสีแก่แต่จุดเป็นสีอ่อน ก็สามารถลดความบริสุทธิ์ของจุดลงได้
- 7.3.5.3 ลดการตัดกันอย่างรุนแรงของสี (Color contrast) หมายถึง ผ้าจุดดำบนพื้นขาว ทำให้เกิดการตัดกันอย่างรุนแรง แต่ถ้าใช้ผ้าจุดขาวบนพื้นดำ จะลดความแข็งลงได้มากกว่าผ้าชนิดแรก นอกจากนั้นยังจะต้องลดความหนาแน่นของจุดในลายผ้านั้นลงอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 แสดงภาพผ้าลายจุด

7.4 การเลือกใช้เข็มและค้าย

ตารางที่ 3 วิธีการเลือกเข็มและค้ายกับเนื้อผ้า (จำนวนเลขแสดงถึงเบอร์ของค้าย)

เนื้อผ้า/ค้ายเข็ม	ค้ายขึงจักร	ค้ายขึงมือ	ค้ายติดกระดุม, ค้ายขึงขอบรู	เข็ม จักร	เข็มที่ ขึง	
ผ้าเต้านม	ผ้าลูกไม้ ผ้าทูลูม	ค้ายคอคอตอน 80, 100 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	ค้ายคอคอตอน 80, 100 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	ค้ายคอคอตอน 50, 60 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	7, 9	8, 9
	ค้ายแบบบาง ผ้าโปร่ง	ค้ายคอคอตอน 60, 80 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 60	ค้ายคอคอตอน 60, 80 ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายคอคอตอน 40, 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์	11	7
ผ้าปานหนา	ผ้าคอตตัน ผ้ากำหนวด	ค้ายคอคอตอน 40, 60 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 60	ค้ายคอคอตอน 40, 60 ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายคอคอตอน 2, 30 ค้ายโพลิเอสเตอร์	14	6, 7
	ค้ายออร์แกนซี นพธรย่น	ค้ายไหมขึงจักร 50, 100 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	ค้ายไหมขึงจักร 50, 100 ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์	7	8, 9
ผ้าไหม	ผ้าตลับ ผ้าชาติน	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	9	8, 9
	ค้ายแพรจีน ค้ายคลุมที่นอน	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 60	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	9, 11	7, 8
	ผ้าขนสัตว์	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 90	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	11	8
ผ้าขน	ค้ายเจอร์เจ็ค ค้ายฟอร์วไน	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 60	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายไหมขึงมือ ค้ายขึงกระดุม	11	7, 8
	ค้ายทวีด ค้ายขน, ค้ายกัก	ค้ายไหมขึงจักร 50 ค้ายโพลิเอสเตอร์ 60	ค้ายขึงมือ ค้ายโพลิเอสเตอร์	ค้ายไหมขึงมือ ค้ายขึงกระดุม	14	6, 7
	ค้ายขุน	ค้ายขึงจักรแบบขุน ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงจักรแบบขุน ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงกระดุม ค้ายขึงมือ	9, 11	7-9
ค้ายขึง	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	11	8
	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	ค้ายขึงมือ ค้ายขึงมือ	11-16	6, 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4.1 ชนิดของเข็ม

เข็มเลือกให้เหมาะกับความหนาของผ้า หรือความหนาของค้าย ถ้าเข็มไม่มีขนาดพอเหมาะจะทำให้ค้ายขาดง่ายขึ้น เข็มเย็บผ้า (จักร) จะมีเบอร์ 7, 9, 11, 14, 16 (เป็นเบอร์แสดงความหนาของเข็ม) เข็มเบอร์ 9, 11, 14 จะถูกใช้มากที่สุด ใช้เข็มเบอร์ 7 เมื่อจะเย็บผ้าที่มีเนื้อบาง และจะใช้เข็มเบอร์ 14 เมื่อจะเย็บผ้าที่มีเนื้อหนา เช่น ผ้าเคนิม หรือผ้าใบ เป็นต้น ส่วนเข็มเย็บผ้า (มือ) จะเป็นเข็มเบอร์ 1-12 (จะเป็นเบอร์แสดงความบางของเข็ม) เข็มเบอร์ 6-9 จะใช้บ่อยที่สุด และจะมีทั้งเข็มสั้นและเข็มยาว ถ้าเข็มยาวตั้งแต่เบอร์ 7-9 ก็สามารถเย็บผ้าได้เกือบทุกชนิด ในปัจจุบันได้มีเข็มเย็บผ้า (จักร) หลายชนิดที่ผลิตออกมาให้เหมาะสมกับวัสดุต่างๆ จากวัสดุต่างๆ ที่เคยเย็บยากก็กลายเป็นเย็บง่ายขึ้น

7.4.1.1 เข็ม (จักร) สำหรับถักนิตติ้ง (เบอร์ 9, 11, 14) ถ้าใช้เข็มแบบธรรมดาในการถักวัสดุต่างๆมักเกิดการบาดเจ็บจากการถักได้ง่าย จึงควรใช้เข็ม (จักร) ที่ใช้สำหรับถักนิตติ้ง ซึ่งมีปลายเข็มที่กลมในการถัก จะไม่ต้องห่วงเรื่องการบาดเจ็บจากการถักต่อไป

7.4.1.2 เข็มที่ใช้เย็บหนัง (เบอร์ 11, 14, 16) เป็นเข็มที่เหมาะสมในการเย็บหนัง และหนังเทียม เนื่องจากปลายเข็มจะแบนราบเหมือนกับคมมีด ดังนั้นถึงแม้ว่าหนังจะหนาหรือแข็ง ก็สามารถเย็บได้โดยง่ายสะดวก รูเข็ม ไม่ค่อยเค้นเพราะเหมือนกับเข็มเย็บผ้าธรรมดาๆ

7.5 วัสดุรองที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้า

วัสดุรอง (Sub materials) หมายถึง วัสดุที่มีความจำเป็นต่อเสื้อผ้ารองลงมาจากวัสดุหลัก ใช้เนื้อที่ 30% ของเนื้อที่เสื้อผ้าทั้งหมด ทำหน้าที่สนับสนุน ช่วยเสริมวัสดุหลักประกอบกันเป็นเสื้อผ้าที่มีความสวยงามมากยิ่งขึ้น วัสดุรอง ได้แก่ ผ้าซับใน ผ้ารองทรง ผ้ารองใน ผ้าแทรกใน วัสดุรองมีการผลิตทั้งผ้าทอ ผ้าถัก และผ้าไม่ทอ ทำจากเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยสังเคราะห์ และกึ่งสังเคราะห์ก็มี ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทของเสื้อผ้า

7.5.1 ผ้าซับใน (Lining)

ผ้าซับใน หมายถึง ผ้าที่อยู่ด้านในตัวเสื้อ รองจากเสื้อตัวนอก ทำหน้าที่ช่วยลดความโปร่งแสงของผ้าตัวนอก และเพิ่มความสวยงามให้กับรูปทรงเสื้อผ้า อีกทั้งยังช่วยซับเหงื่อ โคล การระคายเคือง นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการตัดเย็บเสื้อผ้าเพราะช่วยเพิ่มความแข็งแรง ให้ความรู้สึกดีขณะสวมใส่ ช่วยให้มีชีวิตชีวา ยืดอายุการใช้งาน ผ้าซับในมีทั้งผ้าทอลายจกและผ้าทอตัวน ผลิตจากเส้นใยหลายชนิดหลายสีให้เลือก การเลือกใช้ผ้าซับในได้ถูกต้อง จะสามารถช่วยระบายความชื้น สวมใส่สบาย หรือต้องการเพิ่มความอบอุ่นให้ร่างกายก็ได้ ในปัจจุบันผ้าซับในมีให้เลือกหลากหลายประเภท ดังนี้

7.5.1.1 ผ้าซับในฝ้าย (Cotton lining)

7.5.1.2 ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์/ฝ้าย (Poly/Cotton lining)

- 7.5.1.3 ผ้าซับในสีดำ (Blackout lining)
- 7.5.1.4 ผ้าซับในป้องกันไฟ (Flameproof lining)
- 7.5.1.5 ผ้าซับในป้องกันความร้อน (Thermal lining)
- 7.5.1.6 ฟ้านวม ฟองน้ำ (Interlining)
- 7.5.1.7 ผ้าซับในอะซิเตท (Acetate lining)
- 7.5.1.8 ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์ไหม (Poly/Silk lining)
- 7.5.1.9 ผ้าซับในตะขாய (Sports lining)
- 7.5.1.10 ผ้าซับในเพิ่มความเย็น (Coolmax mesh lining)
- 7.5.1.11 ผ้าซับในเคลือบสารกันไฟ (Thermal solid lining)
- 7.5.1.12 ผ้าซับในเบมเบิร์ก (Bemberg)

ผ้าซับในมีหน้าผ้าให้เลือกตั้งแต่ 45 นิ้ว หรือ 48 นิ้ว หรือ 58 นิ้ว มีทั้งผ้าทอลายขัดและผ้าทอลายตัว

7.5.2 ผ้ารองทรง (Interfacing)

ผ้ารองทรง หมายถึง ผ้าที่ใช้รองทรงอยู่ระหว่างผ้ากับตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ใช้รองทรงเพียงบางส่วน เป็นชั้นเล็ก หรือชั้นใหญ่ก็ได้ ใช้รองทรงบนไหล่ แถบหน้า ขอบเอว ช่วยเสริมให้ขอบเอว กระโปรงแข็งแรงและอยู่ตัว มีทั้งเนื้อผ้าอ่อนบาง จนกระทั่งหนา แข็ง มีส่วนสำคัญในการตัดเย็บเสื้อผ้า เพิ่มความรู้สึกที่ดีในการสวมใส่ ผ้ารองทรงสามารถผลิตได้ทั้งเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ เช่น เรยอน โพลีเอสเตอร์ อะซิเตทและซาติน มีกรรมวิธีการผลิต มีทั้งผ้าทอและไม้อทอ ผ้ารองทรงแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดมีกาวและชนิดไม่มีกาว ชนิดมีกาวต้องรีดติดกับตัวเสื้อ ซึ่งในการรีดต้องควบคุมอุณหภูมิ ระยะเวลา และแรงกดทับ ให้เหมาะสมกับประเภทของเส้นใย มีหน้าผ้าให้เลือกตั้งแต่ 45 นิ้ว หรือ 48 นิ้ว หรือ 58 นิ้ว ผ้ารองทรงมีอยู่ 2 ชนิด คือ Stable และ Stretch-knit

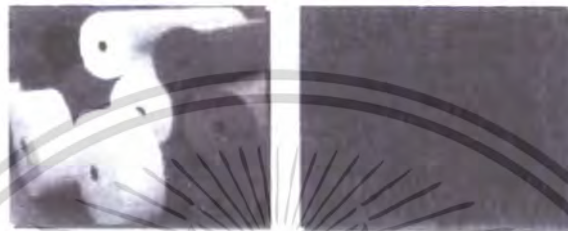
น้ำหนักของผ้ารองทรง (Weight of Interfacing) ก็มีความสำคัญ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลัก และประเภทรูปแบบเสื้อผ้า เช่น ผ้ารองทรงเนื้อหนาหนัก จะเหมาะกับเสื้อแจ็กเก็ต เทเลอร์ ผ้ารองทรงเนื้อผ้าบางเหมาะกับรูปแบบบางเบา

การรองทรงบริเวณไหล่
เพื่อช่วยเสริมรูปทรงเสื้อผ้า

ผ้ารองทรงเนื้อผ้าทอ

ภาพที่ 64 แสดงภาพผ้ารองทรง

7.5.3 ผ้ารองใน (Underlining)

ผ้ารองใน หมายถึง ผ้าที่ใช้รองด้านในตัวเสื้อเป็นการรองทรงในทั้งตัวเสื้อผ้า ช่วยเพิ่มการอยู่ตัว และเสริมรูปทรงเสื้อผ้าให้สวยงามมากยิ่งขึ้น ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติและใยสังเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นผ้าทอลวดลายธรรมดา ไม่มีการตกแต่งลวดลายมากนัก เพราะอยู่ด้านในตัวเสื้อนิยมเลือกสีผ้ารองในให้กลมกลืนกับสีผ้าตัวนอก มีทั้งผ้า เนื้อหนา เนื้อบาง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลักและรูปแบบเสื้อผ้า นิยมรองในเสื้อผ้าประเภทแจ็กเกต มีความกว้างหน้าผ้าตั้งแต่ 22-45 นิ้ว มีทั้งผ้าทอและผ้าอัด

7.5.4 ผ้าแทรกใน (Interlining)

ผ้าแทรกใน หมายถึง ผ้าที่แทรกอยู่ระหว่างผ้าตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ทำหน้าที่เพิ่มความหนา ความนุ่มให้กับเสื้อผ้า นิยมตกแต่งเสื้อแจ็กเกต เสื้อกันหนาว ผ้าแทรกในส่วนใหญ่ผลิตจากผ้าไม่ทอ เช่น โพลีเอสเตอร์ มีทั้งเนื้อผ้าหนาและบาง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลักและรูปแบบของเสื้อผ้า มีความกว้างหน้าผ้าตั้งแต่ 22-60 นิ้ว

7.6 การเลือกใช้วัสดุรอง

การเลือกใช้วัสดุรอง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัสดุหลัก ประเภทของเสื้อผ้าที่ผลิต ซึ่งการเลือกใช้วัสดุรองนั้น มีข้อควรคำนึงเช่นเดียวกับวัสดุหลัก ดังนี้

7.6.1 พื้นผิวผ้า (Surface interest) นิยมเลือกใช้สีให้เหมาะสมและกลมกลืนกับสีของวัสดุหลัก ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบของเสื้อผ้า

7.6.2 น้ำหนักผ้า (Weight) ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับการสวมใส่ น้ำหนักวัสดุรองที่มีน้ำหนักมาก นิยมเลือกใช้ตัดเย็บกางเกง กระโปรงและแจ็กเกต และวัสดุรองน้ำหนักเบา นิยมตัดเย็บเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่า ฉะนั้นจึงควรเลือกน้ำหนักวัสดุรองให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อผ้าและฤดูกาล เช่น ฤดูหนาว ควรเลือกใช้วัสดุรองที่มีเนื้อหนา มีน้ำหนักมาก ฤดูใบไม้ผลิ ควรเลือกวัสดุรองน้ำหนักปานกลาง และ ฤดูร้อน ควรเลือกวัสดุรองที่มีน้ำหนักเบามากกว่าฤดูกาลอื่นๆ

7.6.3 ผิวสัมผัสผ้า (Texture or hand) หมายถึง ความแข็งของผ้า การทึงตัวของผ้า การเลือกใช้วัสดุรองในเสื้อผ้าที่ต้องการความแนบตัว เน้นรูปทรง จำเป็นต้องเลือกวัสดุรองที่มีผิวสัมผัส นุ่มนวล ส่วนผ้าที่มีผิวสัมผัสแข็ง เช่น ผ้าลินิน ควรเลือกผ้ารอง ที่มีความหนา ทอลายขัดบริเวณปก ขอบแขนและขอบกระเป๋ หรือเลือกใช้ผ้ารองในที่ที่มีความนุ่ม ในกรณีที่ต้องการให้เสื้อผ้าที่มีความนุ่มนวลมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของเสื้อผ้า

7.6.4 เส้นใย (Fiber) ควรเลือกเส้นใยให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพื่อการดูแลรักษาได้ง่าย เช่น วัสดุรองที่ผลิตเส้นใยธรรมชาติ เช่น ใยขนสัตว์ นิยมใช้ในฤดูกาลที่ต้องการความอบอุ่น ส่วนใยฝ้าย ใช้ในฤดูฝน เพราะเย็นสบายในขณะสวมใส่ ระบายความชื้น ได้ดีและง่ายต่อการซัก และวัสดุรองที่ผลิตจากเส้นใยสังเคราะห์ สามารถเลือกใช้ได้ทุกฤดูกาล เพราะมีให้เลือกทั้งเส้นใยสังเคราะห์ เช่น ฝ้ายผสม โพลีเอสเตอร์ ควรเลือกใช้และสวมใส่ในฤดูกาลใบไม้ผลิและฤดูร้อน เป็นต้น

7.7 วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า (Trimming)

วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง วัสดุสำเร็จรูปที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้าให้เกิดความสวยงามเพิ่มเติมจาก วัสดุหลักและวัสดุรอง วัสดุตกแต่งที่นิยมใช้กันทั่วไปมีมากมายหลายชนิด ความสำคัญของวัสดุตกแต่ง นั้น จะขึ้นอยู่กับการใช้วัสดุตกแต่ง หรือการใช้เทคนิคตกแต่ง ความชอบ และความถนัดของนัก ออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าแต่ละคน ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกัน

แนวโน้มการใช้วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า สามารถเป็นแนวโน้มตัวกำหนดเสื้อผ้าได้เช่นกัน ตลอด ศตวรรษนี้จะเห็นว่า เมื่อใดที่เสื้อผ้ามีรูปทรงแบบเรียบๆ แนวโน้มการใช้วัสดุตกแต่งจะเพิ่มขึ้น เพราะ ต้องการจะเสริมให้เสื้อผ้านี้เด่น น่าดูขึ้น แต่ถ้าเมื่อใดที่เสื้อผ้ามีรูปทรงคอคกลางเน้นเอวให้เล็ก หรือมีการออกแบบตัดเย็บสลักซับซ้อน แนวโน้มการใช้วัสดุตกแต่งจะน้อยลง

7.8 ความสำคัญของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า

วัสดุตกแต่งมีความสำคัญต่อเสื้อผ้า เพราะทำให้เสื้อผ้าเกิดความงามเกิดจุดเด่นบนเสื้อผ้า ถือเป็น แรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อเสื้อผ้า วัสดุตกแต่งที่นิยมใช้กันทั่วไปมีมากมาย หลายชนิด เช่น กระดุม Zip เข็ม ลูกไม้ ลูกบิด เพชร พู่ เกยิวเชือก ขนสัตว์ ฯลฯ วัสดุตกแต่งที่กล่าวมานี้ นักออกแบบมักนำไปใช้เพื่อให้เสื้อผ้าเกิดรูปแบบเฉพาะตัว สะดุดตาขึ้น วัสดุตกแต่งเสื้อผ้าบางชนิดทำ หน้าที่ทั้งตกแต่ง และทำหน้าที่เป็นเครื่องเกาะเกี่ยว เช่น กระดุม Zip ฝ้ายผูกคอชนิดที่ติดไปกับตัวเสื้อ

วัสดุตกแต่งเสื้อผ้าเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดราคาเสื้อผ้า เพราะวัสดุตกแต่งชนิดที่มีคุณภาพดี และสวยงาม เช่น ผ้าลูกไม้ปักสำหรับตกแต่งจากประเทศฝรั่งเศส มีราคาแพง ผ้าปักดอกของฝรั่งเศสมีชื่อเสียง เมื่อนำมาตัดเสื้อผ้าหรือนำมาตกแต่งเสื้อผ้าทำให้เสื้อผ้านั้นมีราคาแพงขึ้น ส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าชั้นสูง เสื้อผ้าราคาในระดับกลางนิยมใช้ผ้าปักดอกระดับราคากลาง เช่น ผ้า Batiste ส่วนผ้าปักดอกราคาแพงจะใช้กับผ้า Organza และผ้าปักดอกราคาถูกลงจะไม่มีริมผ้าเป็นหยักโค้ง บางครั้งนิยมใช้ Rickrack ติดเพื่อให้เกิดริมหยักแทน ทำให้ราคาเสื้อผ้าถูกลง

7.9 ชนิดของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า

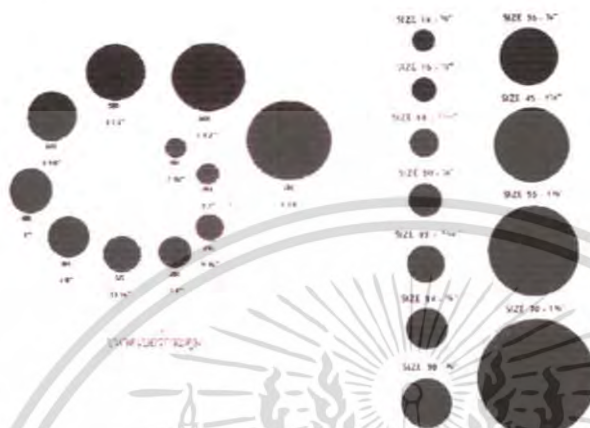
วัสดุตกแต่งเสื้อผ้ามีมากมายหลายชนิด แต่ละชนิดมีลักษณะและทำหน้าที่การตกแต่งแตกต่างกัน บางชนิดทำหน้าที่ 2 หน้าที่ คือ ทั้งตกแต่งและเครื่องเกาะเกี่ยว บางชนิดทำหน้าที่ตกแต่งและแก้ปัญหาเสื้อผ้า หรือบางชนิดมีลักษณะการทำหน้าที่เพียงอย่างเดียว คือ ทำหน้าที่ตกแต่งให้เสื้อผ้าสวยงาม หุหุรา เพิ่มราคาให้กับเสื้อผ้า จึงควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเสื้อผ้าแต่ละประเภท วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า สามารถแบ่งตามที่มาได้ ดังนี้

- 7.9.1 กระจุก (Button)
- 7.9.2 ซิป (Zipper)
- 7.9.3 ลูกไม้ (Lace)
- 7.9.4 ลูกปัด (Bead)
- 7.9.5 เสื้อุม (Sequin)
- 7.9.6 มุก (Pearl)
- 7.9.7 เพชร (Diamond)
- 7.9.8 ด้าย ไหมปัก ดิ้นเงิน ดิ้นทอง (Embroidery, Threads, Yarn)
- 7.9.9 เชือก (Cord)
- 7.9.10 เทป เปีย ริบบิ้น (Tape, Braid, Ribbon)
- 7.9.11 พู่ (Tassel)
- 7.9.12 ชายครุย (Fringe)
- 7.9.13 ไท (Tie)
- 7.9.14 ขางยืด (Elastic)
- 7.9.15 ไปป์ (Piping)
- 7.9.16 เวลโก้ (Velcro fasteners)
- 7.9.17 วัสดุธรรมชาติ (Natural trim)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.12 ขนาดและเบอร์ของกระดุม

มีหลายขนาดให้เลือกใช้ในการจัดซื้อกระดุม นิยมเรียกตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของกระดุม ซึ่งนิยมใช้เป็นนิ้ว

ภาพที่ 65 แสดงภาพขนาดกระดุม

7.12.1 ชนิดของกระดุม

กระดุมมีบทบาทสำคัญมากต่อเครื่องแต่งกาย กล่าวคือ มีบทบาทในการตกแต่งและทำหน้าที่เป็นเครื่องเกาะเกี่ยวในเวลาเดียวกัน ให้ตัวเสื้อ กระโปรงหรือกางเกง เพื่อความสวยงามยิ่งขึ้น กระดุมจำแนกตามประเภทการติดได้ 3 ชนิด ดังนี้

1. กระดุมชนิดมีรูร้อยอยู่ใต้ตัวกระดุม (Underside hole button) หรือกระดุมมีก้าน (Shank-button) กระดุมประเภทนี้จำแนกได้ 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

- กระดุมทรงนูน โค้งสูง (Convex button)
- กระดุมทรงนูน โค้งต่ำ (Semi-convex button)
- กระดุมทรงเว้า (Concave button)
- กระดุมทรงแบน (Flat button)

2. กระดุมชนิดเจาะรูร้อยบนกระดุม (Exterior hole button) กระดุมประเภทนี้จำแนกได้เป็น 4 รูปแบบใหญ่ๆ ดังนี้

- กระดุมแบบสองรูทรงถังไม้จีน (Tub-Shaped two holes)
- กระดุมแบบสี่รูทรงจานโบราณ (Platter-Shaped four holes)
- กระดุมแบบรูเดียวทรงแบน (Flat-Shaped one bar holes)
- กระดุมแบบรูเดียวทรงชามกลม (Bowl-Shaped fake holes)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กระจุกชนิดออกแบบพิเศษ (Special button) กระจุกประเภทนี้จำแนกได้เป็น 4 รูปแบบใหญ่ๆ ดังนี้

กระจุกแบบแคะสลัก (Toggle)

กระจุกแบบหุ้มด้วยวัสดุต่างๆ (Covered button) เช่น หุ้มด้วยผ้าหนัง ฯลฯ

กระจุกแบบกระจุกเป็ก (Snap)

กระจุกแบบมีจุดตรงกลาง (Dot button)

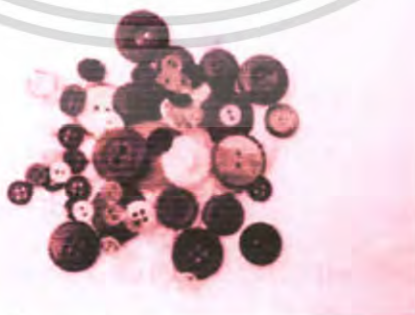
7.12.2 ประเภทของวัสดุที่ใช้ทำกระจุก

กระจุกทำขึ้นมาจากวัสดุต่างๆหลายประเภท มีทั้งวัสดุธรรมชาติ เช่น มุก ไม้ หนังสัตว์ และกระจุกสังเคราะห์ เช่น พลาสติก โลหะ นิยมใช้กระจุกที่มีสีสันใกล้เคียงกับผ้า และมีรูปแบบที่เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อด้วย ชนิดของกระจุกมีหลากหลายประเภทในปัจจุบัน นักออกแบบสามารถเลือกใช้ได้โดยเลือกใช้จากประเภทตามที่มาของวัสดุที่ประดิษฐ์เป็นกระจุกได้ 8 ประเภท ดังนี้

1. มุก (Mother of pearl) มุกเป็นวัสดุธรรมชาติที่นำมาประดิษฐ์เป็นกระจุก นิยมใช้เป็นกระจุกและใช้ตกแต่งของเสื้อเชิ้ต เพราะมีรูปแบบเรียบง่าย มีรูปแบบและขนาดให้เลือกมากมาย

ภาพที่ 66 แสดงภาพกระจุกเม็ด 2 รู มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่

2. พลาสติก (Plastic) พลาสติกเป็นวัสดุที่นิยมในการใช้ผลิตกระจุกอีกชนิดหนึ่งที่ย้อมสีได้ง่าย สามารถเลือกใช้ได้หลายรูปแบบ

ภาพที่ 67 แสดงภาพกระจุกพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ไม้ (Wood) ไม้เป็นวัสดุที่นิยมใช้ทำกระดุม นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้ารูปแบบสลาย มีทั้งรูปแบบธรรมดาและรูปแบบแปลกตาเฉพาะตัว มีทั้งกระดุมที่ตกแต่งสีและใช้สีไม้ธรรมชาติก็ได้ มีราคาแพงกว่าพลาสติก

ภาพที่ 69 แสดงภาพกระดุมไม้

4. ผ้า (Cloth) ผ้าเป็นวัสดุที่ใช้ผลิตกระดุมอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับคความนิยมเช่นเดียวกัน นิยมเรียกว่า “กระดุมปั้ม” โดยผ้าเป็นวัสดุหุ้มอยู่ภายนอก ส่วนวัสดุด้านในนิยมเป็นอลูมิเนียมหรือไม้ก็ได้ มีทั้งรูปแบบธรรมดาและรูปแบบแปลกตาหลายรูปทรงให้เลือก ราคาของกระดุมขึ้นอยู่กับรูปแบบและผ้าที่เลือกใช้หุ้มกระดุม (Self-covered) Covered กระดุมปั้ม เป็นกระดุมที่ใช้กันมาใน USA ตั้งแต่สมัยเริ่มต้นศตวรรษที่ 16 โดยในยุคนั้นจะใช้เศษไม้กลมๆคลุมด้วยผ้าแล้วพันให้เป็นกระดุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 70 แสดงภาพกระดุมผ้า

5. โลหะ (Metal) โลหะเป็นวัสดุที่ได้รับความนิยมและผลิตกระดุมมาเป็นเวลานานเพราะเป็นวัสดุที่มีความทนทานและราคาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุอื่นๆ กระดุมโลหะมีหลากหลายชนิด อาจเป็นกระดุมโลหะสีโลหะ สีทอง สีเข้ม สีเงิน ฯลฯ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภค โดยทั่วไปมักจะเป็นกระดุมทองเหลืองหรือคาไหล่ทอง (Filigree) ซึ่งตัวกระดุมมักจะปั๊มหรือแกะสลักเป็นสัญลักษณ์ของหน่วยงานราชการและผลิตออกมาเป็น เซต คือกระดุมสำหรับ แจ็คเก็ต สามเม็ด และกระดุมเล็กที่ปลายแขนเสื้อทั้งสองข้างอีก 8 เม็ด กระดุมชนิดนี้นิยมใช้กับ (Blazer) ซึ่งเป็น Jacket suit แบบลำลอง

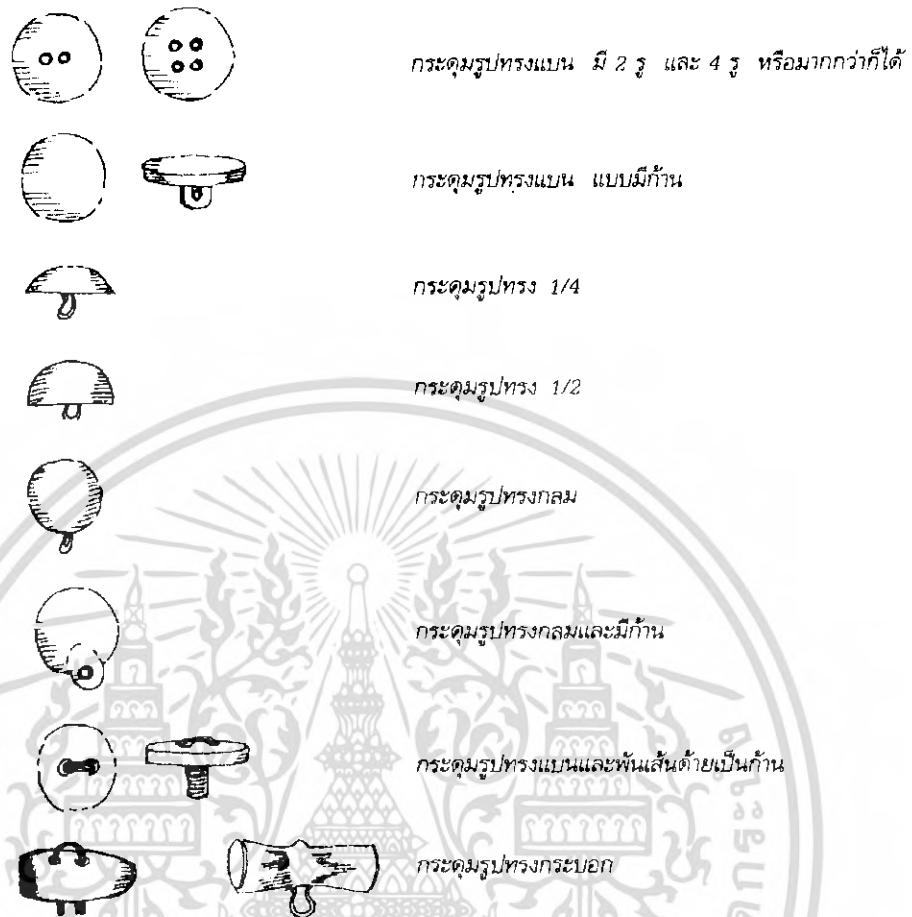
6. หนัง (Leather) หนังเป็นวัสดุที่นิยมใช้ทำเป็นกระดุมตกแต่งเสื้อที่มีรูปแบบทะมัดทะแมง กระดุมหนังมีหลายรูปแบบ รูปทรงการผูกหนังเป็นปม มักเป็นก้อนหรือถักเป็นเปียก็ได้ เช่น กระดุมหนังสานแบน กระดุมหนังปั๊มแบน กระดุมหนังสานกลม กระดุมหนัง 4 รู กระดุมหนังปั๊มลาย กระดุมหนังปั๊มลาย 4 รู และกรดุมหนังเย็บลาย

7. เพชรพลอย (Diamond) วัสดุที่ผลิตจากหินคล้ายเพชร (Rhinstones) หรือหิน (Stone) หรือหินจากพลาสติก (Plastic) โลหะ (Metal) มักมีราคาแพงกว่าพลาสติก

8. กระดุกและเขาสัตว์ (Bone and horn) กระดุกและเขาสัตว์ เป็นวัสดุธรรมชาติที่ประดิษฐ์เป็นกระดุมตกแต่งเสื้อผ้า มีราคาแพง รูปทรงกระดุมนิยมเลียนแบบจากพลาสติกเป็นส่วนใหญ่ เช่น กระดุมกระดุกสัตว์มีก้านกระดุมกระดุกสัตว์ 2 รู

7.13 รูปทรงกระดุม

รูปทรงกระดุมสามารถแบ่งออกเป็น 8 รูปทรง ดังนี้

ภาพที่ 71 แสดงภาพรูปทรงกระดุมแบบต่างๆ

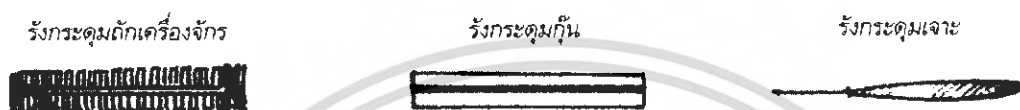
7.14 รังกระดุม (Buttonhole)

รังกระดุม หรือเรียกว่า รังคุดหรือรูกระดุม ในยุคเก่าก่อนศตวรรษที่ 15 มักจะทำเป็นห่วงกระดุม เมื่อมาถึงปลายศตวรรษก็เริ่มรู้จักการเจาะและเย็บรังคุดเป็นรูปแบบที่ใช้กันมาจนถึงปัจจุบัน รูปแบบรังคุดสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 รูปแบบ ดังนี้

1. Barred หมายถึง รังกระดุมที่มีรูปแบบการสอยหรือผูกให้เป็นเส้นตรง โดยตลอดตามความยาว หรือความกลมของรังคุด เรียกว่า การสอยรังคุด
2. Bound หมายถึง เป็นรังกระดุมเจาะ แล้วใช้ผ้าแถบเย็บคลุมชายที่เจาะทั้งสองข้างแล้วม้วนตลบเข้าด้านใน เรียกว่า รังคุดเสื่อสุท
3. Eyelet หมายถึง รังกระดุมเจาะเป็นทรงกลม แล้วสอยเป็นแถบเคียวกับ Barred เพียงแต่รังคุดเจาะเป็นวงกลมเล็ก หรือเรียกว่า รังคุดตาไก่
4. Machine-made หมายถึง รังกระดุมทุกชนิดที่เจาะและเย็บรอบรังคุดด้วยเครื่องจักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Piped มีลักษณะเหมือนกับ Bound เพียงแต่ในผ้าก๊วยปากกระดุมแล้วสอดเชือก เพื่อเสริมให้ปากกระดุมเป็นเส้นกลม
6. Tailored เป็นรังกระดุมของเสื้อสูทที่สอยรังดุมด้วยมือ
7. Worked เป็นรังดุมสอยหรือเนาด้วยมือ มีลักษณะเหมือนจักรเย็บ แต่จะแน่นและทนกว่า แต่จะไม่เรียบร้อยเหมือนเครื่องจักร

ภาพที่ 72 แสดงภาพรังดุม

7.15 อุปกรณ์เกาะเกี่ยว (Hardware)

อุปกรณ์เกาะเกี่ยว หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการเปิดหรือปิดเครื่องนุ่งห่มต่างๆ ในสมัยโบราณก่อนประวัติศาสตร์ คนเรามักจะใช้เข็มขัดรัดให้เสื้อผ้าคลุมต่างกายมิดชิด จนถึงยุคกรีกโบราณ ก็เริ่มคิดค้นทำเข็มกลัดที่เรียกว่า Fibulae ซึ่งเป็นเข็มกลัดที่ใช้ในการปกปิดเครื่องนุ่งห่ม แล้วต่อมาก็มีการใช้เชือกร้อยตามรูที่เจาะ เพื่อปกปิดทำจากผ้า โลหะ หรือเป็นเข็มกลัดรูปแบบต่างๆ

Clip โดยทั่วไปมักจะทำจากโลหะ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับที่หนีบผ้า หรือเป็นแถบยื่นไปเกาะอีกด้านหนึ่งของเสื้อผ้า แล้วหนีบกับตัวห้วง โดยทั่วไปมักจะใช้กับเสื้อกันฝน แจ็คเก็ต ก้นน้ำสำหรับกะลาสี หรือเป็นเสื้อคลุมยาว

การใช้ลูกโซ่เล็กๆ ร้อยปิดตัวเสื้อ Vest หรือเป็นเสื้อเชิ้ตสำหรับสตรีที่ใช้ผ้าตัดเย็บค่อนข้างหนา แล้วเจาะรูร้อยด้วยโซ่แทนการใช้กระดุม นิยมกันมาตั้งแต่ ค.ศ.1960

Hook and eye เป็นตะขอเกาะเสื้อเล็กๆ ทำจากโลหะ โดยตัวผู้จะงอจุ่มเป็นขอเกาะและตัวเมียก็มักจะเป็นห่วงรับ เพื่อยึดเกาะเกี่ยวกัน

Frog คือกระดุมจีน ทำจากผ้าเย็บเป็นไส้ไก่ มีการเย็บเป็นรูปร่างต่างๆ สอยตรงติดตัวเสื้อ เกาะเกี่ยวกันทั้งสองด้าน

7.16 กระจุมเป็ก, ตอก (Snaps)

กระจุมเป็กและกระจุมตอก เป็นวัสดุตกแต่ง มองดูแล้วคล้ายกระจุม ประกอบด้วยสองส่วน ใช้ยึดติดกับเสื้อผ้าด้วยอุปกรณ์พิเศษตอกติดลงบนเสื้อผ้า โดยส่วนที่ 1 ใช้ตอกติดกับสาบเสื้อด้านบน และส่วนที่ 2 ใช้เจาะรูลงบนสาบเสื้อด้านล่างการติดกระจุมตอกบนเสื้อผ้าส่วนใหญ่นิยมตกแต่งเสื้อผ้ารูปแบบทะมัดตะเมง กระจุมตอกทำจากโลหะแต่ในปัจจุบันนี้นิยมทำจากพลาสติก ใช้ได้ทั้งเสื้อผ้าผู้ใหญ่และเสื้อผ้าเด็กลงไปจนถึงเด็กทารก ใช้ตกแต่งเสื้อผ้าที่ต้องการความแข็งแรง ยึดแน่น ทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75 แสดงภาพอุปกรณ์เกาเกี่ยวเสื้อผ้า

7.17 ซิป (Zippers)

ซิป (Zippers) มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "Slide fastener" ใช้เป็นวัสดุตกแต่งและเครื่องเกาเกี่ยวในคราวเดียวกันหรือใช้แทนกระดุมก็ได้

7.17.1 โครงสร้างของซิป (Zipper construction)

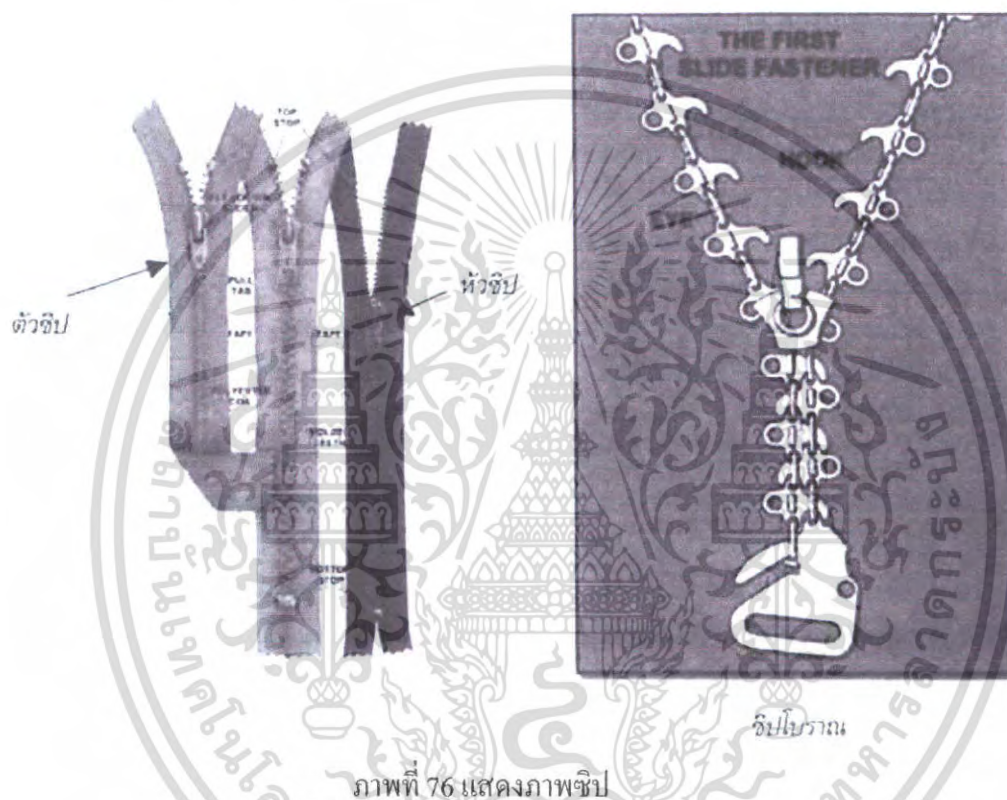
โครงสร้างหรือส่วนประกอบของซิปที่ใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้า มีส่วนประกอบอยู่ 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ หัวซิปและตัวซิป หัวซิปมีหลายรูปแบบมีทั้งรูปแบบธรรมดาและรูปแบบแปลกใหม่ มีการออกแบบหัวซิปให้ดึงออกๆได้ตามความต้องการของลูกค้า เช่น Nickel, Antique nickel, Matte nickel, Brass, Antique brass and enamel ตัวซิป ตัวซิปทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น โพลีเอสเตอร์ ไนลอน ในการเลือกใช้ซิปควรเลือกใช้สีใกล้เคียงกับสีเสื้อผ้า สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับการใช้งานตามประเภทของซิปดังนี้

7.17.2 ประเภทของซิป (Zipper types)

ซิปในปัจจุบันมีมากมายหลายประเภท สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ซิปโลหะ (Metal zippers)
- ซิปพลาสติก (Plastic zippers)
- ซิปโพลีเอสเตอร์ (Polyester zippers)
- ซิปทหาร (Military zippers)
- ซิปอัตโนมัติ (Automatic zippers)

ภาพที่ 76 แสดงภาพซิป

7.18 ลูกไม้ (Lace)

ลูกไม้ คือ วัสดุตกแต่งเสื้อผ้าที่ผลิตด้วยวิธีการปัก การทอ การถัก ด้วยเส้นด้ายขนาดเล็ก เป็นลวดลายต่างๆ มีทั้งผ้าลูกไม้เนื้อบาง และเนื้อหนา มีน้ำหนัก ลูกไม้มีทั้งชนิดที่ถักด้วยมือและถักด้วยเครื่องจักร

7.18.1 ชนิดของลูกไม้

การใช้ลูกไม้ตกแต่งเสื้อผ้าใช้ได้ทั้งเสื้อสตรี เสื้อเด็ก เสื้อบุรุษ ชุดนอน ชุดชั้นใน รวมทั้งผ้าที่ใช้ตกแต่งบ้านเรือนด้วย ลูกไม้ที่ใช้ในการตกแต่ง สามารถแบ่งออกเป็น 7 ชนิดด้วยกัน คือ

ลูกไม้เนื้อหนา (Gluny lace)

ลูกไม้ริมใหญ่ (Gulpure lace)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกไม้ริมเล็ก (Velen cienes lace)

ลูกไม้ริมโค้ง (Gallon lace)

ลูกไม้แทรกกลาง (Insertion lace)

ลูกไม้ดอก (Meoallion lace)

ลูกไม้ปักจตุ (Broderic lace)

ลูกไม้ทั้ง 7 ชนิด มีรูปแบบแตกต่างกัน ทั้งในด้านขนาด รูปแบบ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้เกิดความหลากหลาย ในการใช้ตกแต่งและประโยชน์ใช้สอย ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมดังจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

7.18.1.1 ลูกไม้เนื้อหนา (Gluny lace)

ลูกไม้เนื้อหนา เป็นลูกไม้ถักใช้เส้นด้ายขนาดใหญ่เป็นลูกไม้ฝืน ใช้สำหรับเย็บติดเสื้อผ้า มีความแข็งแรงทนทาน มีหลายชนิด เช่น *Antique* เป็นลูกไม้ถักด้วยมือจากกระสวย ก่อนข้างจะหนา นิยมใช้ด้ายลินิน มีลวดลายที่ค่อนข้างใหญ่และมีมือค่อนข้างละเอียดมาก ซึ่งเครื่องจักรไม่สามารถทำได้ บางชนิดมีการใช้ผ้าบางตัดปะบนลายด้วย ในปัจจุบันนี้มีการใช้เครื่องจักรทอเลียนแบบ เพื่อให้ราคาถูกลง และใช้ฝ้ายหรือ ไนลอนแทนลินินเพื่อเพิ่มความทนทาน นิยมใช้ตกแต่งผ้าม่านและผ้าปูโต๊ะ *Arabian* เป็นลูกไม้ถักด้วยมือ มีเนื้อผ้าค่อนข้างหยาบและหนา โดยทั่วไปมีลวดลายที่หม่น ไปจนถึงเข้ม ลวดลายที่ถักค่อนข้างทึบ นิยมใช้ทำผ้าม่าน *Buratto* เป็นลูกไม้ที่นิยมถักมากมาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 16 ใช้เป็นผ้าคลุมและตกแต่งโต๊ะของนักบวชในวิหารหรือ โบสถ์ต่างๆ โดยทั่วไปถักบนตะขวยหลวมๆที่ใช้เส้นด้ายถักสานกัน

7.18.1.2 ลูกไม้ริมใหญ่ (Gulpure lace)

ลูกไม้ริมขนาดใหญ่แข็งแรงและทนทาน มีทั้งลูกไม้ถักและลูกไม้ผ้าผลิตด้วยวิธีการโยงเส้นด้ายจนเกิดเป็นลวดลายต่างๆ โดยไม่ต้องมีพื้นตาข่ายหรือผ้าทอ มีหลายขนาดตั้งแต่เล็กจนไปถึงขนาดใหญ่ บางชนิดสามารถตัดดอกได้เพื่อใช้ตกแต่งริมปกเสื้อ ริมสวาท และริมต่างๆบนเสื้อผ้าได้ *Argentan* มีลักษณะเหมือนกับลูกไม้ริมเล็กที่เรียกว่า *Alencon* เพียงแต่ลวดลายจะหนาแน่นและทึบกว่า ลวดลายของดอกไม้จะมีรายละเอียดมากกว่า ใช้ถักบนพื้นตาข่ายที่ค่อนข้างจะแข็งแรง นิยมถักเป็นริ้วเพื่อใช้ในการต่อชายหรือกั้นชายเสื้อผ้า *Battenberg* เป็นลูกไม้ถักด้วยมือ ใช้กันมาตั้งแต่สมัย *Renaissance* ซึ่งอยู่ในระหว่างศตวรรษที่ 14-17 เป็นลูกไม้ที่ค่อนข้างหยาบและกระด้าง เพราะถักจากด้ายลินิน โดยทั่วไปแล้วนิยมนำมาใช้ทำเป็นปกเสื้อหรือทำเป็นปลายแขนเสื้อ ลักษณะของลูกไม้จะเป็นคันทันเล็กๆ มีริ้วค่อนข้างกว้างคาดต่อลงมาด้วยเส้นด้าย และถักเป็นวงกลม มีริ้วคันทัน และมี

ขอบห่างจากริ้วคั่นนิยมถักเป็นลายก้างปลา *Filer* เป็นลูกไม้ถักด้วยมือ แบบดาข่ายร่างแหหลวมๆ บางชนิดมีการผสมกันระหว่างดาข่ายเล็กและดาข่ายใหญ่ ขึ้นอยู่กับการออกแบบ ในปัจจุบันใช้ถักด้วยเครื่องจักร ใช้ทำเป็นชุดนอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้ากิ้น ผ้าพันคอ และตกแต่งริมเสื้อผ้า

7.18.1.3 ลูก ไม้ริมเล็ก (Velen cienes lace)

ลูก ไม้ริมเล็กเป็นลูก ไม้ถักริมเล็กๆทำด้วยเส้นด้ายเส้นเล็กละเอียด มีพื้นบางเป็นตาข่ายขนาดเล็ก ใช้สำหรับต่อริมตะเข็บที่มีเล็ก บางชนิดมีริมโค้งเล็ก ลูก ไม้บางชนิดมีการสอดริบบิ้น มีหลายชนิดให้เลือก เช่น *Alencon* เป็นลูก ไม้แบบ Needle point (ปักหรือถักด้วยปลายเข็ม) เป็นลูก ไม้ที่ค่อนข้างมีเนื้อบางและเบา แต่แข็งแรง มักเป็นลวดลายดอกไม้มีลักษณะแบน มีขอบเล็กๆ รอบลวดลายและมีผ้าดาข่ายเล็กๆเป็นพื้นหลัง ได้ชื่อมาจากเมือง Alencon ของประเทศฝรั่งเศส ในปัจจุบันสามารถถักด้วยเครื่องจักรได้ นิยมใช้ตกแต่งชุดชั้นในหรือชุดนอน *Appliaue* เป็นลูก ไม้ถักมีตาข่ายเป็นพื้น และมีผ้าชนิดบางตัดปะบนตาข่ายเป็นลวดลายต่างๆ สามารถถักด้วยเครื่องจักร *Bullion* เป็นลูก ไม้ ถักด้วยมือมาตั้งแต่โบราณ มีเนื้อลูก ไม้ค่อนข้างหนาและทึบ มีลวดลายแบบง่าๆ นิยมถักด้วยเงินหรือด้ายทอง

7.18.1.4 ลูก ไม้ริมโค้ง (Gallon lace)

ลูก ไม้ที่มีริมโค้ง (Scalloped) คล้ายริบบิ้น หรือแถบทำด้วยผ้าไหม ผ้าย ลักหลาด บางครั้งอาจใช้ด้ายเงิน ด้ายทองผสม ใช้สำหรับต่อริมผ้า และตะเข็บต่างๆ เช่น *Armenian* ลูก ไม้ถักและผูกด้วยมือ ลักษณะชายของลูก ไม้จะเป็นเส้นเล็กๆโค้งเป็นหยัก ลูก ไม้ชนิดนี้นิยมใช้กันทั่วไป เช่น ถักริมผ้าเช็ดหน้า รอบปกเสื้อ ปลายแขน ชายเสื้อผ้าเด็ก ในปัจจุบันสามารถผลิตลูก ไม้เป็นแถบเล็กๆไว้ตกแต่งหรือกิ้นเสื้อผ้าทั่วไป หรือชุดนอน ส่วนมากจะนิยมถักด้วยเครื่องจักร เพราะต้นทุนการผลิตลูก ไม้

7.18.1.5 ลูก ไม้แทรกกลาง (Insertion lace)

ลูก ไม้แทรกกลางระหว่างเนื้อผ้าสองด้าน ลูก ไม้ประเภทนี้นิยมทำขอบแบบทึบ มีความกว้างเล็กน้อย เพื่อใช้เย็บแทรกกลางตามตะเข็บเสื้อผ้า ทำจากฝ้าย ไนลอน หรือ อื่นๆและบางชนิดสามารถสอดริบบิ้นได้ เช่น *Bohemian* ลูก ไม้ถักด้วยการใช้กระสวย มีลวดลายการถักลักษณะเหมือนกับการนำเส้นด้ายมาถักให้เกิดเป็นเส้นเปีย ถักด้วยลวดลายง่ายๆ และหลวมๆ ไม่มีรูปแบบแน่นอน นิยมใช้ต่อชายเครื่องนุ่งห่ม หรือเครื่องตกแต่งบ้าน มีลักษณะเนื้อผ้าค่อนข้างหนา และหยาบกระด้างเล็กน้อย

7.18.1.6 ลูก ไม้ดอก (Mecallion lace)

ลูก ไม้ดอกเป็นลูก ไม้ถักสำเร็จรูป หรือลูก ไม้ติดดอก มีลักษณะเป็นดอกไม้ ซ่อดอกไม้ที่สามารถตัดออกมาได้ ใช้สำหรับเย็บปะติด ติดเสื้อผ้าตามส่วนที่ต้องการ All-Over เป็นลูก ไม้ที่มีลายเป็นดอกไม้เล็กๆ ลายเดียว ถักกระจายบนผืนผ้าดาข่ายทั้งผืน มักจะมีขอบผ้าเหมือนกันทั้งสองข้าง สำหรับใช้ทำเสื้อผ้าทั้งผืนหรือใช้เป็นบางส่วน

7.18.1.7 ลูกไม้ปักฉลุ (Broderie lace)

ลูกไม้ฉลุ เป็นลูกไม้ที่มีพื้นเป็นผ้าทอลายขัด ส่วนลวดลายใช้วิธีการปักฉลุสามารถทำด้วยมือหรือด้วยเครื่องจักร นิยมทำจากผ้าฝ้ายหรือฝ้ายผสม โพลีเอสเตอร์ มีขนาดต่างๆ สามารถตัดเป็นลูกไม้ตกแต่งส่วนต่างๆของเสื้อผ้าได้ ลูกไม้ฝ้ายปักฉลุ นิยมใช้ผ้าสีขาวมากกว่าผ้าสีอื่นๆ เพราะสะดวกในการนำไปตกแต่งเสื้อผ้าลูกไม้ในปัจจุบันยังมีอีกมากมายหลายชนิด มีชื่อเรียกตามกรรมวิธีผลิต

7.19 ลูกปัก (Bead)

ลูกปักเป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า ใช้ตกแต่งคู่กับเลื่อม (Sequin) การใช้ลูกปักต้องใช้เข็มมือเป็นอุปกรณ์ และร้อยเส้นด้ายทะลุผ่านผ้า ให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ ที่มีความสวยงามส่วนใหญ่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้าสตรี ลูกปักมีทั้งแบบกลม แฉก เหลี่ยม หรือหลายรูปทรงให้เลือก วัสดุอาจเป็นประเภทแก้ว กระชก พลาสติก และเงินทอง เช่น ลูกปักเซรามิก ลูกปักสีเหลือบ (Blue iridescent beaded trim) ลูกปักผสมสี (Multicolor beaded trim) และลูกปักเม็ดข้าว (Beaded trim)

7.20 เลื่อม (Sequin)

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการปักเลื่อมนิยมตกแต่งเสื้อผ้าประเภทชุดวิวาห์ ชุดราตรี ใช้สวมใส่ในงานกลางคืน เพราะเลื่อมเป็นวัสดุตกแต่งที่มีความมันวาว สวยงาม เลื่อมมีลักษณะเป็นแผ่นบางๆ มีรูตรงกลาง บางชนิดมีรูปทรงกลมแบนหรือรูปทรงเหลี่ยม มีหลายขนาดให้เลือก ทั้งที่เป็นเม็ดและเลื่อมสำเร็จรูป ที่ปักไว้ในรูปแบบต่างๆ เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกปัก จะมีราคาแพง นิยมใช้ตกแต่งผ้าพื้นมากกว่าผ้าที่มีลวดลาย

7.21 มุก (Pearl)

มุกเป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้าที่มีรูปแบบและขนาดหลากหลายให้เลือกใช้รูปแบบกลม รี นิยมใช้สีธรรมชาติ มุกแท้จะมีราคาแพง ปัจจุบันมีมุกทำเลียนแบบและมีราคาถูกกว่าหลายเท่าตัว เช่น มุกสำเร็จรูปหลายสี ร้อยเป็นเส้นยาวสะดวกในการตกแต่ง นิยมใช้มากในเสื้อผ้าสตรี ชุดวิวาห์และชุดราตรี

7.22 เพชร (Diamond)

เพชรเป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้าที่มีความมันวาว สะท้อนแสงสวยงาม นิยมตกแต่งเสื้อผ้าชุดวิวาห์ราตรี เช่น เลื่อม ส่วนใหญ่จะนิยมตกแต่งผสมผสานกับมุก ลูกปัก และเพชร จะมีให้เลือกทั้งเป็นเม็ดเดี่ยว และสายร้อยมีความยาวเป็นหลา สะดวกในการใช้ มีแบบตกแต่งสำเร็จรูปนำไปตัดเย็บกับเสื้อผ้าได้เลย เพชรเป็นวัสดุตกแต่งที่มีราคาแพง ปัจจุบันมีการผลิตเพชรเทียมขึ้น เพื่อให้ราคาเสื้อผ้าถูกลงและง่ายต่อการดูแลรักษา เพชรสำเร็จรูปที่มีความยาวเป็นหลา ใช้ตกแต่งริม ขอบ หรือร้อยต่อตะเข็บบนตัวเสื้อผ้า มีแถบความกว้าง ยาวหลายขนาด ควรเลือกใช้ให้เหมาะสม

7.23 ริคแรก (Rickrack)

ริคแรกเป็นวัสดุประเภทเทปแต่มีรูปหยัก ผลิตจากใยฝ้าย ใยสังเคราะห์ ผลิตเป็นม้วน พับ มีหลายสี หลายขนาด ตั้งแต่เล็กจนถึงใหญ่ ใช้ติดรอยต่อตะเข็บ ได้ทั้งแนวตรง แนวค้ง แนวหยัก หรือเหลื่อมก็ได้ สิ่งสำคัญที่สุดในการเลือกวัสดุประเภทนี้คือ ต้องมีความยืดหยุ่น เพราะ สามารถเย็บติดเสื้อผ้าได้ง่าย ไม่เสียรูปทรง เช่น ริคแรกใยสังเคราะห์ริคแรกหลากสี และริคแรกทอง

7.24 ด้าย ไหมปัก (Embroidery, Threads, Yarn)

ด้าย ไหมปัก เป็นวัสดุตกแต่งที่มีความเหนียว นุ่ม บางชนิดเป็นมัน สีเดียวตลอดเส้น หรือมีสีเหลื่อมในเส้นเดียวกัน ไหมปักทำจากใยฝ้ายชนิดต่างๆ เช่น ฝ้าย ไหม เรยอน หรือเป็นด้ายโลหะ นิยมเรียกว่าด้นสีทอง สีเงิน มีลักษณะเป็นหลอด ใจ เจ็ด มีหลายขนาดให้เลือกมากมายหลายชนิด

7.25 ด้นเงิน ด้นทอง (Embroidery metallic)

ไหมปักทำจากเส้นใยโลหะผสมหรือเป็นด้ายโลหะ ที่นิยมเรียกว่า ด้นสีทอง สีเงิน มีลักษณะเป็นหลอด ใจ เจ็ด มีหลายขนาดให้เลือกมากมาย สามารถเย็บได้ด้วยเครื่องจักรและด้วยมือ ด้าย ไหมปัก ด้นเงิน ด้นทอง เป็นวัสดุตกแต่งที่ช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับเสื้อผ้าดูมีน้ำหนักและสวยงามยิ่งขึ้น อาจเป็นเส้นด้ายเดี่ยว ด้ายคู่ หรือเส้นด้ายควบที่มีขนาดเส้นด้ายเล็กใหญ่ไม่เท่ากัน มีทั้งสีเดียวและหลายสีในเส้นเดียวกัน การเพิ่มความสวยงาม ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ เข็มจักรที่ใช้เย็บควรจะให้มีขนาดโตกว่าจักรธรรมดา และควรปรับจักรให้มีความตึงหย่อน ขนาดฝีเข็มให้พอเหมาะกับเนื้อผ้า การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยเส้นด้าย สามารถตกแต่งได้หลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยการเดินคิ้ว การคัทเวิร์ด การใช้เส้นด้ายทำลวดลาย การตกแต่งด้วยตะเข็บ การปักมือ การตีกี๊ด การตกแต่งด้วยการจับจีบระบาย การตกแต่งด้วยการปักจักร และการตกแต่งด้วยเส้นด้ายทำลวดลาย

7.26 เชือก (Lacing, Cord, Ropes, Twines)

เชือกเป็นวัสดุตกแต่งที่ใช้ตกแต่งได้รวดเร็ว ใช้ผูกร้อยรอยเปิดปิดบนเสื้อผ้า อาจจะทำด้วยลูกไม้ (Lace) เส้นด้าย (Threaded) ใช้ร้อยผ่านตาไก่โลหะ (Metal eyelets) หรือจะเป็นห่วงผ้าตกแต่ง สามารถเลือกใช้ได้ตามต้องการมีหลายชนิด เช่น เชือกเปียขนสัตว์ (Mohair braided cord) เชือกเปียลินิน (Linen braided cord) เชือกปอ (Hemp twist cord) และเชือกฝ้าย (Cotton rope) LACED การร้อยเชือกสานปิดหรือคลายเชือกร้อย เพื่อเป็นรอยเปิดปิดบนเสื้อผ้า โดยทั้งสองข้างมีรูกลมด้วยโลหะ แล้วใช้เชือกร้อย เริ่มนิยมกันมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 จนถึงทุกวันนี้ นิยมใช้เข็มขัด Corset หรือรองเท้านี้

7.27 เทป (Tape)

เทป ริบบิ้น เบีย เป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้าที่มีลักษณะคล้ายกัน จะต่างกันที่ลวดลายและการตกแต่ง กล่าวคือ เทปจะมีลวดลายการตกแต่งสวยงามกว่าริบบิ้น ซึ่งส่วนใหญ่ริบบิ้นจะทำจากผ้าสี มีลวดลาย

เรียบง่าย ส่วนเปียก็คือเทปที่เน้นลวดลาย โดยการถัก หรือไขว้คล้ายเปียทั้ง 3 ชนิด ทำหน้าที่คล้ายกัน คือ เป็นวัสดุตกแต่งขอบเสื้อผ้า สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับราคาเสื้อผ้า

เทป สามารถแบ่งได้หลายประเภทคือ

- เทปขนสัตว์ 100% ทอลายสอง (100% Worsted wool twill tape)
- เทปและลูกไม้ (Chevron service lace)
- เทปเปียขนสัตว์ (Mohair braided tape)
- เทปลูกไม้ (Striped regimental lace)
- เทปลินิน (Dutch linen tape)
- เทปฝ้าย (Fine cotton tweel tape) มีหลายชนิด เช่น
- เทปฝ้ายมาตรฐาน (Standard all-cotton tweel tape)
- เทปฝ้ายลายทาง (Cotton pinstriped tweel tape)
- เทปฝ้ายผูก (Cotton lacing tape)

7.28 เปีย (Braid)

เปียเป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า ใช้ติดทาบเพื่อปกปิดรอยต่อของตะเข็บ เป็นเส้นขอบตกแต่งในแนวเส้นตรง เส้นโค้ง ปากกระเป่า ตัวเสื้อ สายเสื้อ หรือชายกระโปรง เช่น เปียคอก ไม้เท้า เปียล้อม เปียลูกปิด เปียสีทอง เปียลูกปิดธรรมชาติ เปียสีเหลือง และเปียโลหะ (Metallic wire braid)

7.29 ริบบิ้น (Ribbin)

ริบบิ้นเป็นวัสดุตกแต่งบริเวณริมของเสื้อผ้า มีลักษณะเป็นเส้นเทป แถบ เรียบง่าย เลือกใช้ให้เหมาะสมกับเสื้อผ้าหลากหลายสีสัน ขนาด และรูปแบบการตกแต่ง เช่น ริบบิ้น ม้วน ริบบิ้นผ้า ริบบิ้นฟู ริบบิ้นดัดแปลง ริบบิ้นมุก และริบบิ้นเลื่อม

7.30 พู่ (Tassel)

พู่เป็นวัสดุตกแต่งที่เกิดจากเส้นด้ายหรือไหมพรมมามัดรวมกัน ใช้ความยาวตามต้องการ หรือมัดเชือกก็ได้ ใช้ตกแต่งริมชายเสื้อ กระโปรง มีแถบความกว้าง ยาว ส่วนใหญ่ผลิตจากใยผสมระหว่างไนลอนกับอะซิเตท หรือฝ้าย 100% มีทั้งแบบสีเดียว ผสมสี และเลื่อม ลูกปิดมาร้อยเป็นพู่เพิ่มความสวยงาม สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปทรงเสื้อผ้า เช่น พู่ไม้ พู่เดี่ยวหลากสี พู่คู่หลากสี พู่เชือก พู่ลูกปิด

7.31 ชายครุย (Fringe)

ชายครุยเป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า นิยมตกแต่งบริเวณชายเสื้อ ชายกระโปรง หรือต่อเติมริมเสื้อผ้า มีหลายสีสัน มีทั้งรูปแบบกลม แบบเกลียว หรือชายครุยที่ตกแต่งลูกปิด เลื่อม หรืออื่นๆ มีให้เลือก

มากมาย นิยมเลือกใช้สีเดียว หรือสีกลมกลืนกับเสื้อผ้า เช่น ชายครุยกลม (Twisted fringe) ชายครุย
 ลูกบิด (Braid fringe) ชายครุยเพชร (Diamond fringe) ชายครุยโลหะ (Metal fringe)

7.32 ไท (Tie)

ไทเป็นวัสดุตกแต่งทำจากผ้า นิยมใช้ตกแต่งในรูปแบบที่เป็นเสื้อผ้าสำหรับผูกมัดเป็นรูปโบ ใช้
 ตกแต่งในเสื้อผ้าที่ต้องการความแน่นหนา แข็งแรง โดยไม่ต้องใช้เครื่องเย็บอย่างอื่น ๆ นิยมใช้ตกแต่ง
 ในเสื้อผ้าสตรี เสื้อผ้าเด็กที่มีรูปแบบสวยงามน่ารัก ไท การนำใส่ใ้ให้นำมาเย็บกับตัวเสื้อ แล้ว
 ผูกทั้งสองข้างเหมือนกับปัดหรือเปิดเสื้อม่อฮ่อม บางชนิดก็ใช้เป็นผ้าแถบเล็กๆ แทนใส่ก็ได้ นิยม
 ใช้ตกแต่งเสื้อผ้าสตรี เน้นความอ่อนหวานน่ารัก Suplice การผูกไขว้จากด้านหน้า ไปไว้ด้านข้างของตัว
 เสื้อ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การปาย แล้วผูกด้วยปลายผ้า เทป หรือ โบว์ นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าแจ๊คเกต เสื้อผ้า
 สตรี เสื้อผ้าเด็ก เช่น เสื้อป้ายข้าง กระโปรงป้ายข้าง

7.33 ยางยืด (Elastic)

ยางยืดเป็นวัสดุตกแต่งอีกประเภทหนึ่งที่นิยมใช้ในเสื้อผ้าอุตสาหกรรม ยางยืดที่นิยมใช้มี 2
 แบบ คือ แบบเส้นด้ายเดี่ยว และแบบเป็นแถบ แบบเส้นด้ายมีตั้งแต่ขนาดเล็กเท่าเส้นด้าย ใช้เย็บเสื้อที่
 ต้องการเข้ารูปพอดีตัว เย็บเป็นเกล็ดหรือตะเข็บก็ได้ แบบเป็นแถบมีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ มี
 หลากหลายสี ลวดลาย สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการของผู้บริโภค ยางยืดในปัจจุบันมีรูปแบบ
 สีล้วน และขนาดหลากหลายชนิด

7.34 ไปปิ่ง (Piping)

ไปปิ่งเป็นวัสดุตกแต่งที่ทำจากผ้าเฉดถึง โดยนำผ้ามาเย็บเป็นเส้น ตามขนาดความกว้างยาวตาม
 ต้องการ มีทั้งประเภทธรรมดาและแบบสอดเชือก เพื่อเพิ่มความอยู่ตัวขณะใช้งาน และเพิ่มความทรงตัว
 ให้กับเสื้อผ้า ใช้ตกแต่งริมเสื้อ รีมปก กระเป๋าสานหน้า หรือบางแบบตกแต่งตัวลูกบิด เชือกทอง มี
 หลายขนาดให้เลือกใช้ได้ตามต้องการ เช่น ไปปิ่ง ไปปิ่งผ้า ไปปิ่งลูกบิด ไปปิ่งคันทอง และ ไปปิ่งสอดเชือก

7.34 เวลโคร (Velcro fasteners)

เวลโครหรือตีนตุ๊กแก คือ เทปสำเร็จรูป เป็นเทป 2 ชั้นประกบกัน โดยแถบด้านบนทำจากใยผ้า
 อัดกาวที่ค่อนข้างหยาบและกระด้าง ส่วนแถบด้านล่างมีลักษณะเหมือนกับผ้าสำลีอัด (Fleece) เนื้อ
 ค่อนข้างนุ่ม เพื่อใช้ยึดเกาะแถบด้านบน เวลโคร เป็นวัสดุตกแต่งผลิตจากพลาสติก สามารถเย็บติดผ้าได้
 จะใช้ติดขนาดสั้น ยาว กว้าง หรือสีต่างๆ ให้เลือกมากมาย ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผ้า นิยม
 มากในโรงงานผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรม เพราะคิดด้วยเครื่องจักร สะดวกและรวดเร็ว

7.35 วัสดุธรรมชาติ (Natural trim)

ปัจจุบันวัสดุธรรมชาติ ได้รับความนิยม และนำมาใช้ตกแต่งเสื้อผ้ากันมากขึ้น กล่าวคือ มีการประดิษฐ์คิดค้นนำวัสดุจากธรรมชาติมาตกแต่งเสื้อผ้า ได้แก่ เปลือกหอย เมล็ดพืช ไม้ ฯลฯ ซึ่งได้รับความนิยมจากกลุ่มบางกลุ่ม นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าฝ้าย และผ้าที่มีผิวสัมผัสค่อนข้างแข็ง ถือเป็นงานฝีมือ และมีราคาแพง

8. จิตวิทยาสี (Color psychology)

8.1 ข้อมูลด้านสี

จิตวิทยาสี¹

สี (Color) หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงที่กระทบสายตาให้เห็นเป็นสี และมีผลทางด้านจิตวิทยา คือ สีแต่ละสีมีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ไม่เหมือนกัน ตามแต่อิทธิพลของสีนั้นๆ ดังนั้นการเลือกใช้ให้เหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์จึงมีความสำคัญมากในการออกแบบ เพื่อความสำเร็จในตัวผลิตภัณฑ์ คือสามารถขายได้

ภาพที่ 77 แสดงภาพวงจรสี

8.2 คู่สีในวงจรสี

คู่สีในวงจรสีนั้น จะเป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกันนั่นเอง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สีตัดกันอย่างแท้จริง (True contrast) ดังต่อไปนี้

สีน้ำเงิน	คู่กับ	สีส้ม
สีแดง	คู่กับ	สีเขียว
สีเหลือง	คู่กับ	สีม่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีส้มเหลือง	คู่กับ	สีม่วงน้ำเงิน
สีเขียวเหลือง	คู่กับ	สีม่วงแดง
สีเขียว	คู่กับ	สีแดง

8.3 วรรณะของสี (Tone of color)

ในวงล้อของสีทั้ง 12 สี แบ่งออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของสีที่ปรากฏดังนี้

8.3.1 วรรณะร้อน (Warm tone color) เป็นสีที่ให้ความรุนแรง ร้อน และตื่นเต้น เกิดพลัง และแข็งแรง สีในวรรณะนี้ประกอบด้วย สีเหลือง สีเหลืองส้ม สีส้ม สีแดงส้ม สีแดง และสีม่วงแดง

8.3.2 วรรณะเย็น (Cool tone color) เป็นสีที่ให้ความสงบเยือกเย็น สบายตาไม่เร่าร้อน สีในวรรณะนี้ประกอบด้วย สีเขียวอ่อน สีเขียว สีเขียวแก่ สีนํ้าเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง
หมายเหตุ: สีเหลือง จัดอยู่ในวรรณะร้อนและเย็น

8.4 จิตวิทยาของสี

ผู้ออกแบบจะต้องเรียนรู้ทฤษฎีของสีเป็นอย่างดีจึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในขั้นปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า บรรดาสีทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดและจำความ ได้ สีมียุทธิพลต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม นักวิชาการพยายามที่จะวิเคราะห์เรื่องสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. สีแดงหรือม่วงแดง (Crimson or purple) ให้ความรู้สึกไปในทางมีรัวร้าย มีอำนาจ เป็นสีที่มีความอบอุ่นกว่าสีอื่นๆ ทำให้รู้สึกไปในทางพิชิตการ สง่า มั่นคง นำเกรงขาม การที่คนในสมัยก่อนเลือกสีนี้จึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เช่น ธงชาติสีแดง ผ้ายันต์ เพดาน โบสถ์ การปิดทองล่องชาด เป็นต้น

2. สีแดงชาด หรือสีแดงส้ม (Scarlet or vermillion) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกแก่ผู้ที่พบเห็นไปในทางตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน รื่นเริง เป็นสีที่ควรพบเห็นเป็นครั้งคราว ไม่จำเจ หรือเห็นเป็นประจำ เป็นสีที่เหมาะสมแก่การพักผ่อนอารมณ์ เช่น งานนอกบ้าน งานฉลองเทศกาลต่างๆ งานรื่นเริงทั่วไป หรือสถานที่ที่ผ่านช่วงระยะเวลาสั้นๆ เป็นครั้งคราว เช่น สถานีรถไฟ โรงภาพยนตร์ ร้านขายของ หรือสรรพสินค้าท่าเรือ หรือเหมาะกับสีโปสเตอร์ใหญ่ๆ

3. สีชมพู (Rose pink) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกในทางสดชื่น อ่อนหวาน นุ่มนวล มีความภูมิฐาน สง่าในท่าทีเป็นสีที่แสดงถึงการเริ่มต้น แรกแย้ม แรกผลิ

4. สีตองอ่อน (Yellow green) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเย็น ตื่นเต้น มีชีวิตคล้ายๆสีชมพู เป็นสีของวัยหนุ่มสาว เป็นสีเริ่มต้นของชีวิต

5. สีเขียวหรือสีน้ำเงิน (Green or blue) ให้ความรู้สึกเป็นสีเขียวๆ โดยมากถือเป็นสีธรรมชาติที่ทุกคนชอบอยู่แล้ว เป็นสีของต้นไม้ ท้องฟ้า จึงมีลักษณะไม่ผัดผวน สีที่แสดงถึงความสงบ ปราศจากความเคร่งเครียด

6. สีเขียวแก่ (Dark green) หรือสีค่อนข้างเทา (Gray) เป็นสีที่แสดงถึงความเศร้าโศก (Sadness) เป็นสีของคนมีอายุ

7. สีเทาแก่ (สีกลาง Neutral) คล้ายกับสีน้ำเงิน (Blue) เป็นสีที่ไม่แสดงความรู้สึกหรือร้น เฉยๆ เจ็บ เศร้า โศก

8. สีดำและสีขาว (Black & white) เป็นสีที่มีลักษณะของน้ำหนักตรงกันข้าม คือสีดำเป็นสีที่หนักสุด ส่วนสีขาวเป็นสีที่เบาสุด บางอย่างก็แสดงถึงความบริสุทธิ์ สะอาด ดังนี้ สีดำจึงเป็นสีที่ใช้ไว้ทุกข์ แสดงถึงความเศร้าโศกเสียใจ ส่วนสีขาวก็แสดงถึงการไว้ทุกข์ในพิธีให้แก่ผู้ใหญ่ แสดงความเชื่อมั่น ความไม่มีมลทิน น่ารัก ไม่เบื้อ ไม่แก่ ไม่เก่า ใหม่อยู่เสมอ

9. สีเหลืองสดพระอาทิตย์ (Yellow) แสดงถึงความสดชื่น ความใหม่ทันสมัย ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา ความเปลี่ยนแปลง รื่นเริง สนุกสนาน สีนี้ไม่ควรใช้มาก ถ้าใช้มาก ควรทำให้เป็นสีนวล (Cream)

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

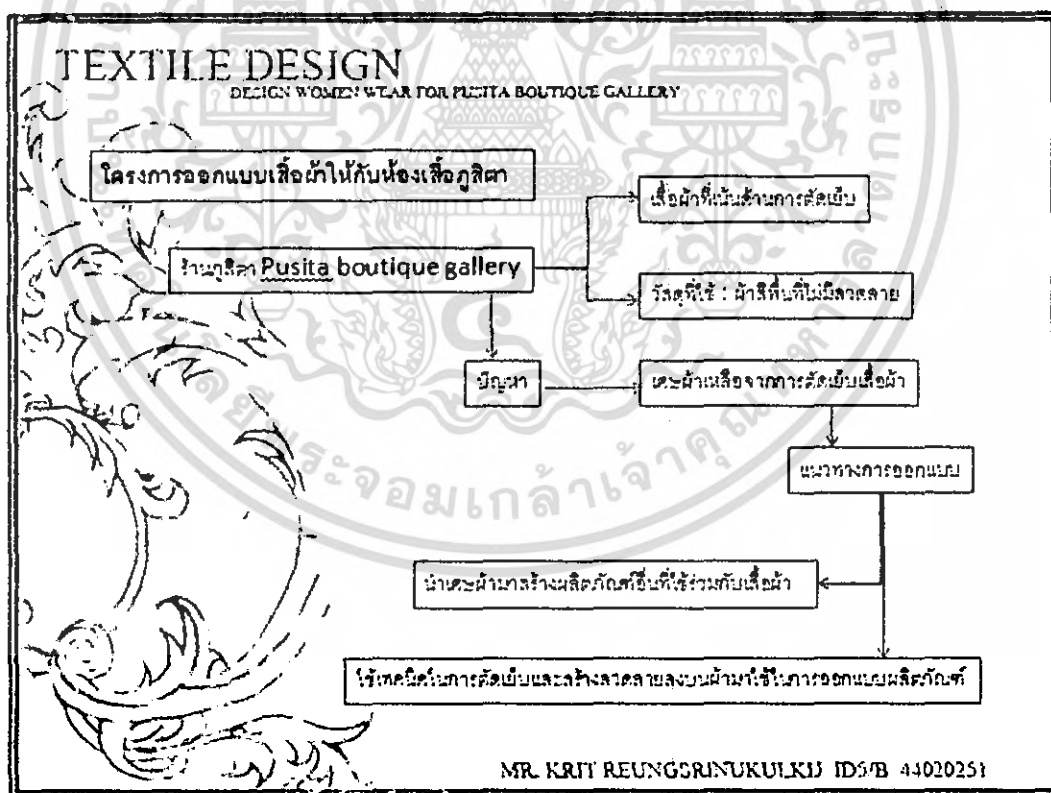
เมื่อทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบทั้งหมดแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้ประกอบกับการออกแบบซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบการออกแบบลวดลายผ้าและรูปแบบผลิตภัณฑ์
2. สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

ภาพถ่ายแผ่นนำเสนองานในขั้นตอนแบบร่าง ตามลำดับการนำเสนอ

ภาพที่ 78 แสดงภาพประกอบการนำเสนอความเป็นมาของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 79 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกลุ่มเป้าหมาย

ภาพที่ 80 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากที่ได้นำเสนอเรื่องของของเขตของโครงการเสร็จแล้วจึงมีการนำเสนอเรื่องชนิดของผ้า โดยชนิดของผ้าที่จะนำมาใช้ในโครงการออกแบบ มีอยู่ 3 ชนิดด้วยกัน คือ

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)
2. ผ้าฝ้ายยืด (Cotton-Spandex)
3. ผ้าซาตินมัน (Satin)

เทคนิคและวิธีการที่นำมาทดลองในการทำลวดลายบนผืนผ้ามีอยู่ วิธีด้วยกัน คือ

1. พิมพ์ฟอยล์
2. การด้วยสารกักสี
3. พิมพ์สिलอย
4. พิมพ์กากเพชร

เสร็จแล้วนำเทคนิคและวิธีการทั้ง 4 นำมาใช้ร่วมกัน โดยแบ่งเป็นวิธีการต่างๆ ได้ดังนี้ คือ

1.1 พิมพ์ฟอยล์นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สिलอย

ภาพที่ 81 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ฟอยล์นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สिलอย

1.2 พิมพ์ด้วยสารกักสี นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สिलอย

ภาพที่ 82 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสารกักสี นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สिलอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 พิมพ์การเพชร นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์ด้วยสารกัศลี

ภาพที่ 83 แสดงภาพประกอบการพิมพ์การเพชร นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์ด้วยสารกัศลี

1.4 พิมพ์กากเพชร นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สีลอย

ภาพที่ 83 แสดงภาพประกอบการพิมพ์การเพชร นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์ด้วยสารกัศลี

1.5 พิมพ์ด้วยสีลอย นำมาใช้กับการพิมพ์ด้วยสีลอย

ภาพที่ 84 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสีลอย นำมาใช้กับการพิมพ์ด้วยสีลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 พิมพ์ฟอยล์นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สารกัศลี

ภาพที่ 85 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ฟอยล์นำมาใช้ร่วมกับการพิมพ์สารกัศลี

1.7 พิมพ์ด้วยฟอยล์อย่างเดียว

ภาพที่ 86 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยฟอยล์อย่างเดียว

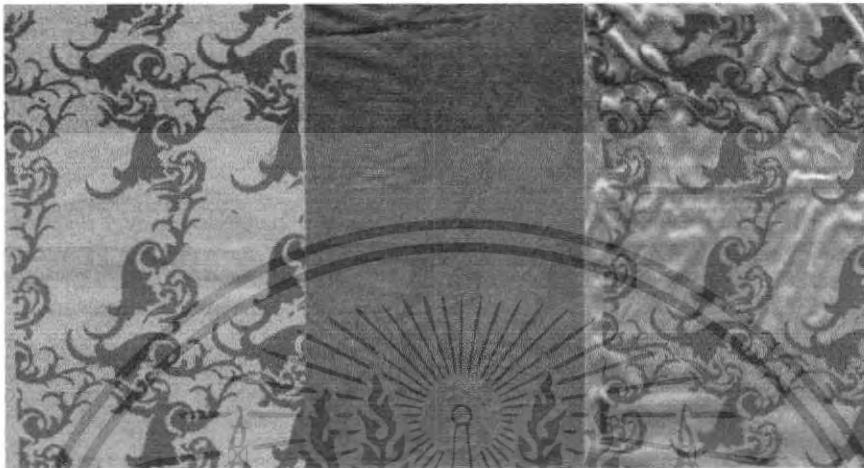
1.8 พิมพ์ด้วยสารกัศลีอย่างเดียว

ภาพที่ 87 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสารกัศลีอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 พิมพ์ด้วยสีลอยอย่างเดียว

ภาพที่ 88 แสดงภาพประกอบการพิมพ์ด้วยสีลอยอย่างเดียว

ภายหลังจากการนำเสนอเรื่องชนิดของผ้าและเทคนิคและวิธีการทำลวดลายบนพื้นผ้าเสร็จแล้วจึงได้มีการนำเสนอเรื่องกระบวนการออกแบบลวดลายบนพื้นผ้าต่อไป โดยมีวิธีการดำเนินงานดังต่อไปนี้ คือ

ภาพที่ 89 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

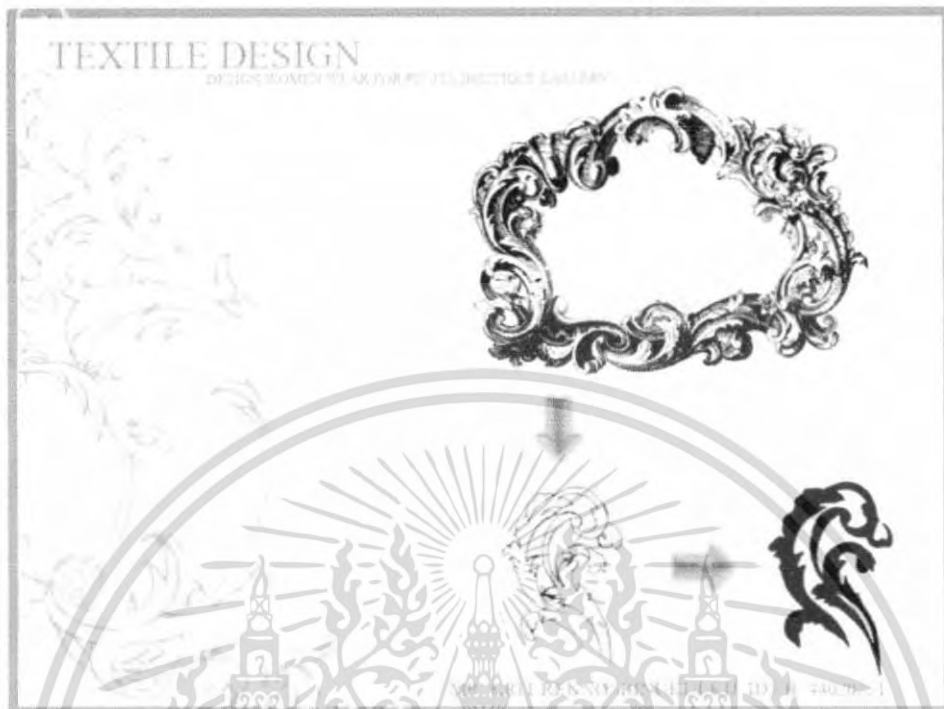

ภาพที่ 90 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1

ภาพที่ 91 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

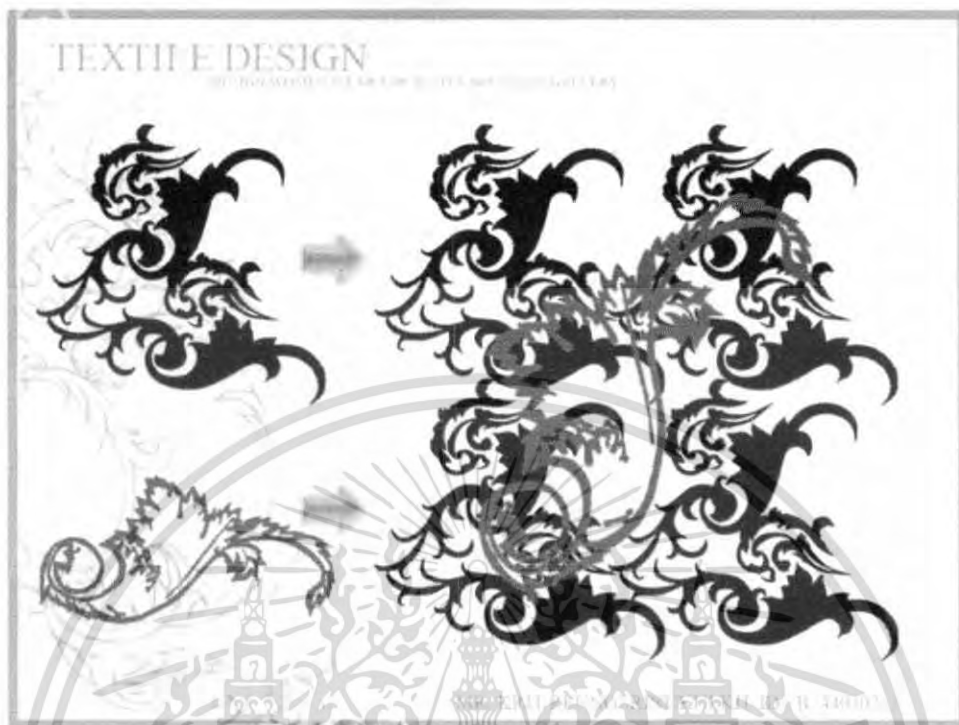

ภาพที่ 92 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 1

ภาพที่ 93 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

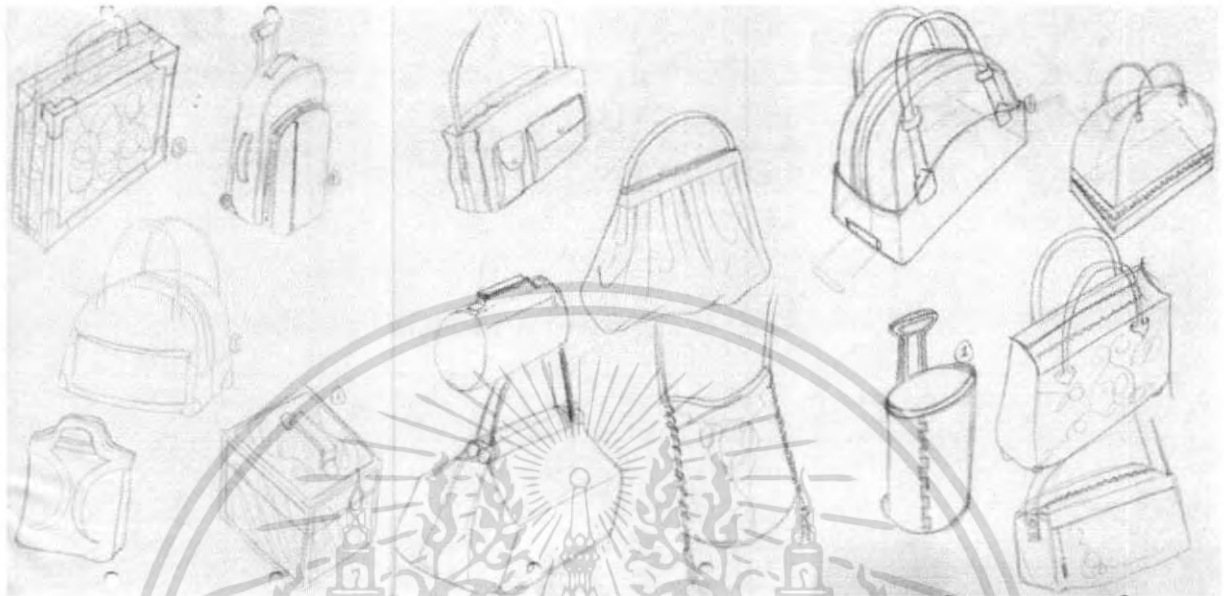
ภาพที่ 94 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการทำงานด้านลวดลาย ชั้นที่ 3

หลังจากที่ได้มีการค้นคว้าข้อมูลทางด้านลวดลายของยุค บาโรคกับรอกโกโก ในบทที่ 2 จึงได้มีการเลือกแบบและลวดลายในยุคดังกล่าวที่มีความเกี่ยวเนื่องและมีความเข้ากันได้กับแนวความคิดของทางห้องเสื้อภูสิตา นำมาถอดแบบและพัฒนาต่อคังรูปที่ 94 ข้างต้น ตามลำดับ เมื่อมีการออกแบบทางด้านลวดลายบนผืนผ้าเป็นผลสำเร็จจึงได้มีการดำเนินงานต่อทางด้านแบบร่างของผลิตภัณฑ์ต่อไป โดยจะมีการนำเสนอด้านขั้นตอนการออกแบบ, วิเคราะห์ และสรุปผล ตามรายชื่อผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ ตามลำดับ คือ

1. กระเป๋าเดินทาง
2. กระเป๋าถือสตรี
3. กระเป๋าทิวสตรี
4. กำไล
5. เข็มกลัด
6. เข็มขัด
7. รองเท้า
8. สร้อยคอ
9. หมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของกระเป๋าเดินทาง

ภาพที่ 95 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง

กระเป๋าเดินทาง	
เกณฑ์ในการพิจารณา	คะแนน
การใช้งานได้จริง	5
ความสวยงาม	6
ความง่ายในการผลิต	3
การทำความสะดวก	5
รวมคะแนน	18

กระเป๋าเดินทาง	
เกณฑ์ในการพิจารณา	คะแนน
การใช้งานได้จริง	4
ความสวยงาม	6
ความง่ายในการผลิต	4
การทำความสะดวก	4
รวมคะแนน	16

MR. KRIT RUNG BINTIETKU D.B. 46/011

ภาพที่ 96 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าเดินทาง					
เงื่อนไขในการ พิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง		5	4	4	5	5	4
ความสวยงาม		4	4	4	4	4	3
ความง่ายในการผลิต		5	3	3	3	4	3
การทำความสะดวก		4	3	4	4	4	4
รวมคะแนน		18	14	15	16	17	14

สรุป กระเป๋าเดินทาง แบบครึ่งรูปทรง ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 1 ได้รับคะแนน
สูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1 (Sketch Develop 1)

ภาพที่ 97 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

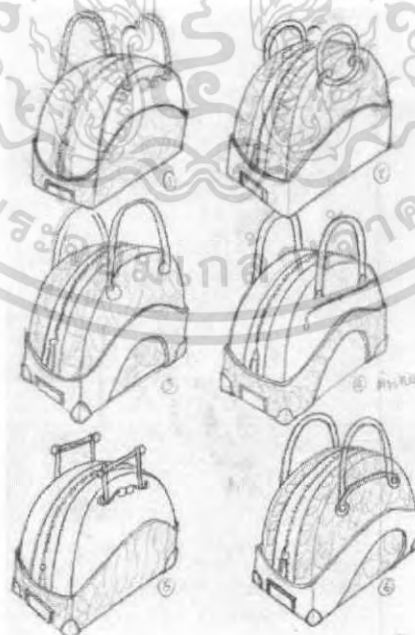
ภาพที่ 98 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง การพัฒนาแบบขั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าเดินทาง					
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6	
การใช้งานได้จริง	5	3	4	6	4	3	
ความสวยงาม	4	3	4	5	4	4	
ความง่ายในการผลิต	4	3	4	4	4	3	
เปอร์เซ็นต์ความชอบ ชิ้นงาน	3	5	5	4	6	4	
รวมคะแนน	18	14	17	18	17	14	

สรุป กระเป๋าเดินทาง แบบที่ 4 ได้คะแนน โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนน
สูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 99 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 100 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง การพัฒนาแบบชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN

กระเป๋าดูหนัง

ตารางคะแนนการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

เดือนไฮในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	4	3	4	5	3	4
ความสวยงาม	4	3	4	5	3	4
ความง่ายในการผลิต	4	4	4	4	4	4
เปอร์เซ็นต์ความเหมาะสม	4	5	5	4	4	5
รวมคะแนน	16	15	17	18	14	17

สรุป กระเป๋าดูหนัง แบบที่ 4 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

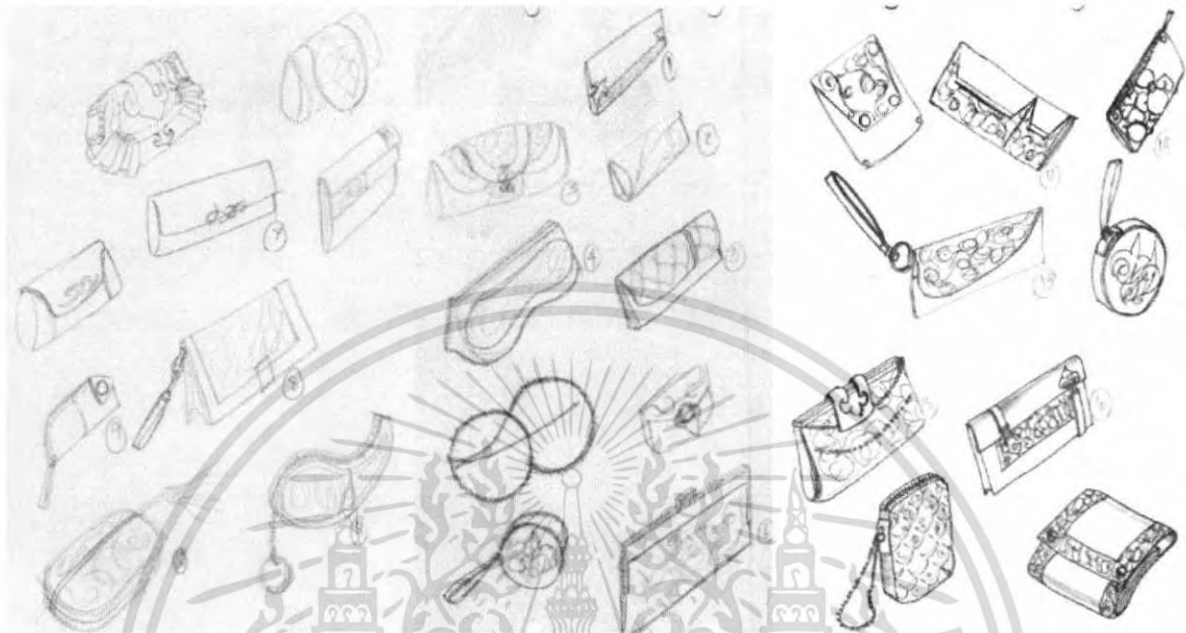
ภาพที่ 101 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2 (Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 2)

ภาพที่ 102 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของกระเป๋าถือสตรี

ภาพที่ 103 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าถือสตรี

THE UNIVERSITY OF THE SAIGON		กระเป๋าถือสตรี	
เงื่อนไขในการพิจารณา	แบบยาว (20 คะแนน)	แบบสั้น (20 คะแนน)	
การใช้งานได้จริง	5	2	
ความสวยงาม	4	3	
ความง่ายในการผลิต	3	5	
การทำความสะดวก	4	4	
รวมคะแนน	16	14	

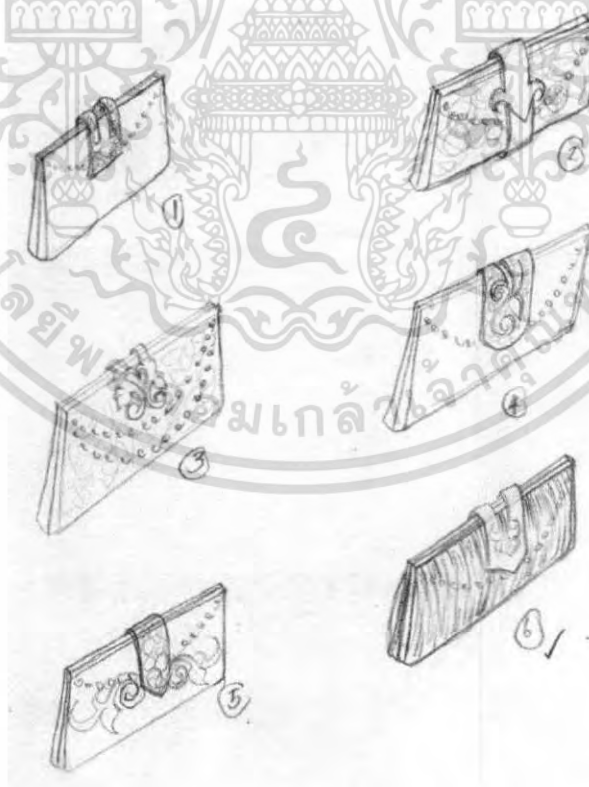
ภาพที่ 104 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าถือสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าดึงสตรี															
เดือนใดในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
การใช้งานได้จริง		3	4	5	4	5	2	5	5	3	4	4	3	3	4	5	5
ความสวยงาม		4	3	4	2	5	4	3	5	4	5	3	4	4	3	5	4
ความง่ายในการผลิต		3	4	2	4	2	2	4	4	4	2	3	4	4	5	4	4
การทำความสะอาด		3	3	2	3	2	2	3	3	4	3	3	4	3	4	4	4
รวมคะแนน		13	14	13	13	14	10	15	17	15	14	13	15	14	16	18	17

สรุป กระเป๋าดึงสตรี แบบยาว ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 15 ได้รับคะแนนสูงสุดใน การพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1

ภาพที่ 105 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 106 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง การพัฒนาแบบขั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าทรงสตรี					
DESIGN WOMEN WEAR FOR PICTA BOUTIQUE GALLERY							
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง		4	4	3	4	4	4
ความสวยงาม		3	3	3	5	4	5
ความง่ายในการผลิต		4	4	3	4	4	3
เฟอร์นิเจอร์ควาคล้ายชิ้นงาน		2	4	4	3	3	5
รวมคะแนน		13	15	13	16	15	17

สรุป กระเป๋าทรงสตรี แบบที่ 6 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 6 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2

ภาพที่ 107 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 108 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าเดินทาง การพัฒนาแบบขั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN
DESIGN WORKSHEET VALUE FOR STUDENT COMPETITIVE SKILLS

กระเป๋าสตางค์

ตารางคะแนนการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

เดือนในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	4	3	5	5	4	5
ความสวยงาม	4	3	4	4	4	3
ความง่ายในการผลิต	4	3	4	4	3	4
ประสิทธิภาพของผลงาน	5	5	5	4	5	5
รวมคะแนน	17	14	18	17	16	17

สรุป กระเป๋าสตางค์ แบบที่ 3 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 3 ได้รับคะแนนสูงสุดในกาพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

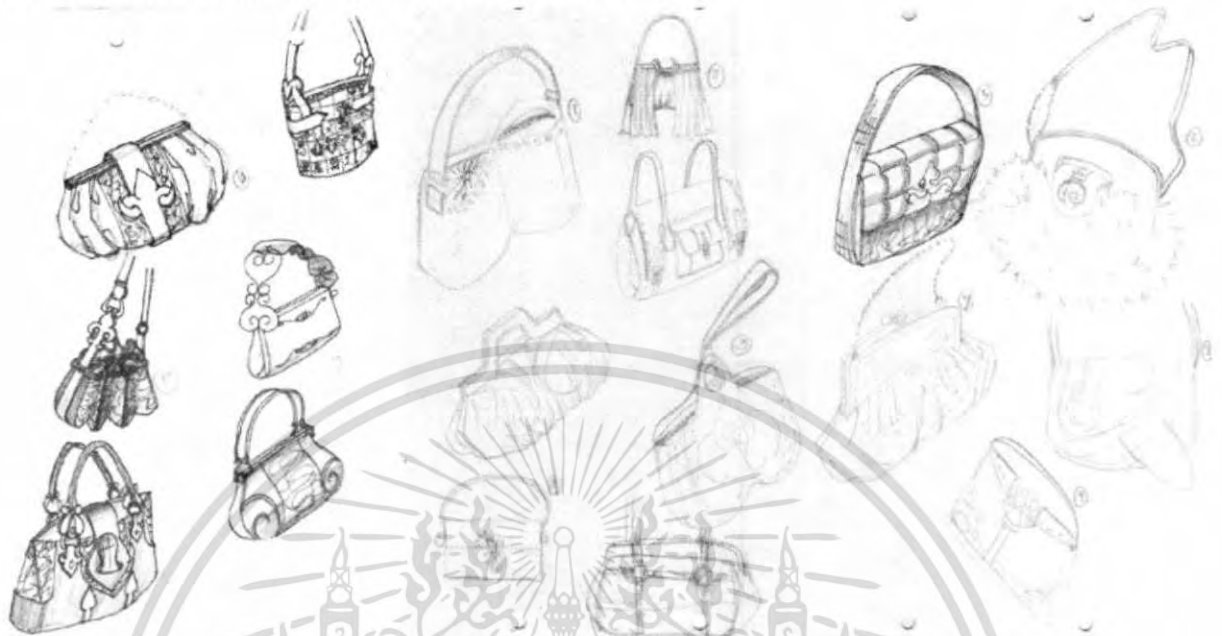
ภาพที่ 109 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 2)

ภาพที่ 110 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของกระเป๋าหิ้วสตรี

ภาพที่ 111 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าหิ้วสตรี

เรียนในภาควิชาการ		มหาวิทยาลัยบูรพา	
ศึกษาระดับปริญญาตรี		คณะศิลปกรรมศาสตร์	
		สาขาวิชา	ภาควิชา
		การออกแบบผลิตภัณฑ์	การออกแบบบรรจุภัณฑ์
การใช้งานได้จริง	4	2	
ความสวยงาม	5	6	
ความง่ายในการผลิต	3	3	
การทำความสะดวก	4	4	
รวมคะแนน	16	12	

ภาพที่ 112 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกระเป๋าหิ้วสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าทิวสตรี												
เดือนในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
การใช้งานได้จริง		2	4	3	4	5	3	5	4	4	3	4	5	4
ความสวยงาม		3	4	4	3	5	5	4	3	4	5	4	5	4
ความง่ายในการผลิต		2	3	2	4	4	3	3	3	4	4	2	2	4
การทำความสะดวก		2	3	3	4	3	2	3	3	3	4	2	3	4
รวมคะแนน		9	14	12	15	17	13	15	13	15	18	12	15	16

สรุป กระเป๋าทิวสตรี แบบหูหิ้วเดียว ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 10 ได้รับคะแนนสูงสุดในกาพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 113 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 114 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าทิวสตรี การพัฒนาแบบชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		กระเป๋าทิวสตรี					
DESIGN WOMEN WEAR FOR FIZZ RAJADOLGALLERY							
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง		5	4	4	5	4	4
ความสวยงาม		5	5	4	3	5	4
ความง่ายในการผลิต		4	3	4	4	4	3
เปอร์เซ็นต์ความเหมาะสม		4	5	5	5	3	5
รวมคะแนน		18	17	17	17	16	16

สรุป กระเป๋าทิวสตรี แบบที่ 1 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 1 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 115 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 116 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าทิวสตรี การพัฒนาแบบชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN
THE INSTITUTE OF TEXTILES AND APPAREL
กระเป๋าทิวสตรี

ตารางคะแนนการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	5	3	3	4	4	3
ความสวยงาม	5	3	3	4	4	4
ความง่ายในการผลิต	4	4	3	4	4	4
เป็นที่ชื่นชอบของลูกค้า	4	4	4	4	4	4
รวมคะแนน	18	14	13	16	16	15

สรุป กระเป๋าทิวสตรี แบบที่ 1 ได้คะแนน โดยแบบที่ 1 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

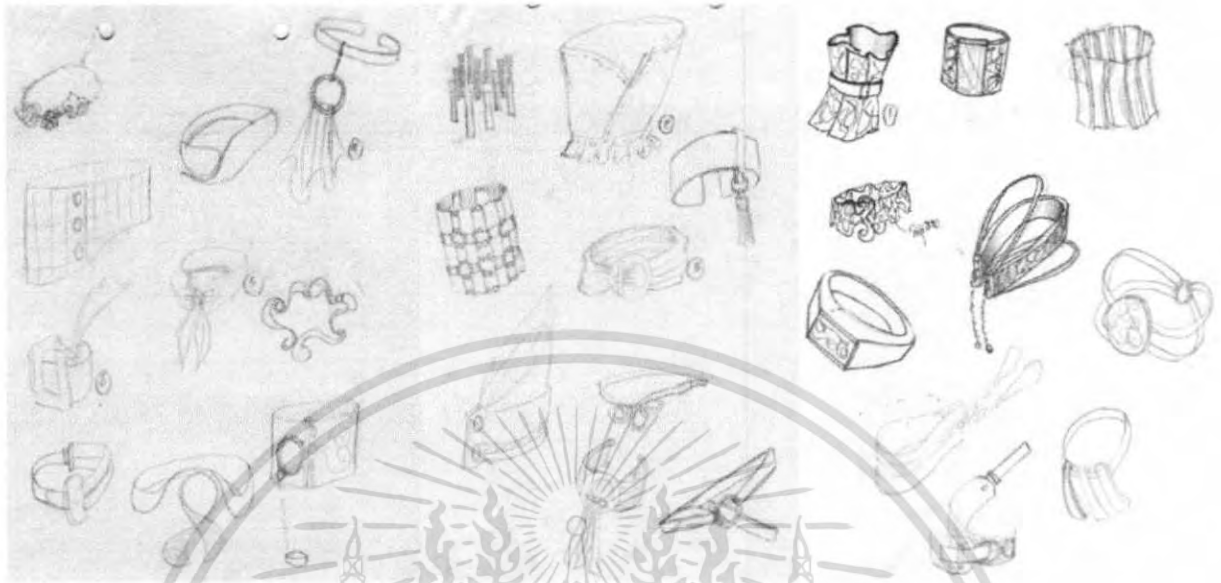
ภาพที่ 117 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 2)

ภาพที่ 118 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของกำไล

ภาพที่ 119 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกำไล

	วิศุฒ่าเป็นหลัก (20 คะแนน)	เน้นวิศุฒ่าเป็นหลัก (20 คะแนน)
เงื่อนไขในการพิจารณา		
การใช้งานได้จริง	4	5
ความสวยงาม	5	6
ความง่ายในการผลิต	5	3
การทำความสะอาด	5	3
รวมคะแนน	19	16

ภาพที่ 120 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของกำไล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

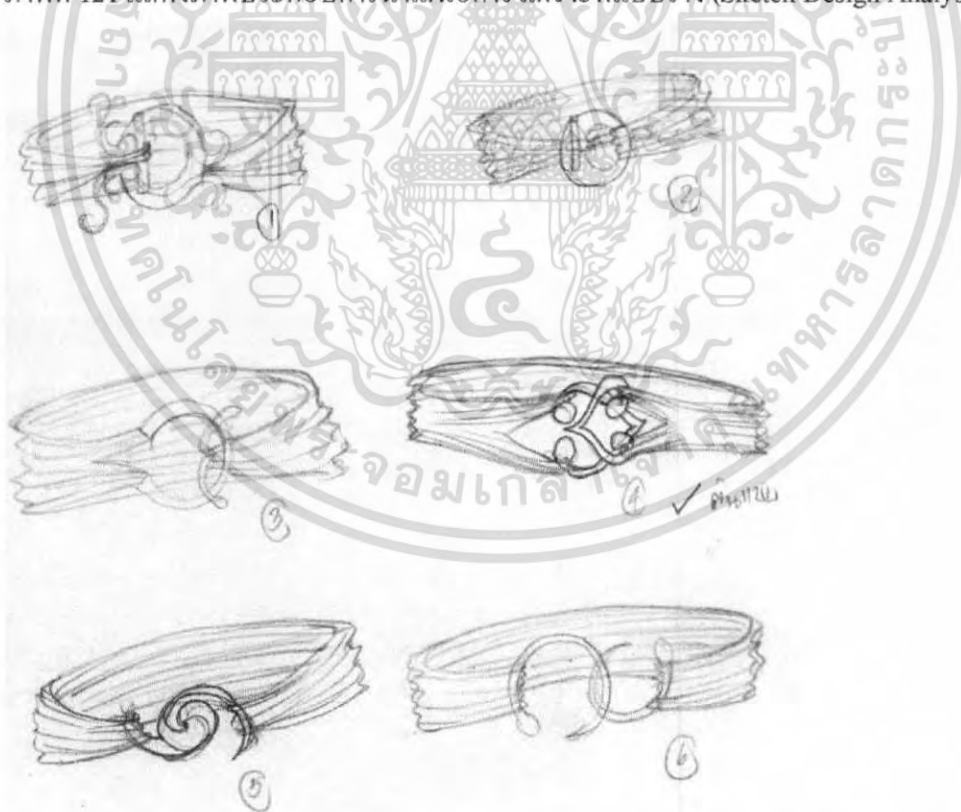
TEXTILE DESIGN
DESIGN WORKSHEET FOR MS. STA. SKETCHING CONTEST

กำไล

เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	3	3	5	3	5	4
ความสวยงาม	4	2	5	4	4	3
ความง่ายในการผลิต	5	4	4	4	4	3
การทำความสะดวก	5	4	4	4	4	4
รวมคะแนน	17	13	18	15	17	14

สรุป กำไล แบบใช้วัสดุผ้าเป็นหลัก ได้คะแนน โดยแบบที่ 3 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 121 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 122 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าทิวสตรี การพัฒนาแบบชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		ทำไต					
DESIGN WORKSHEET FOR TEXTILE DESIGN COURSE							
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง		3	5	5	5	4	4
ความสวยงาม		4	3	4	5	4	3
ความง่ายในการผลิต		2	4	4	4	3	3
เปอร์เซ็นต์ลดสาขบนชิ้นงาน		5	5	5	5	5	5
รวมคะแนน		14	17	18	19	16	15

สรุป ทำไต แบบที่ 4 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

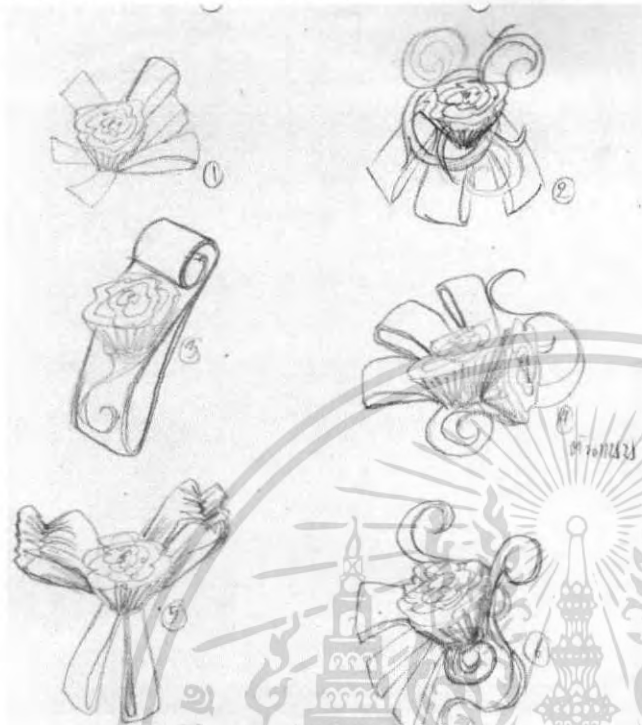
ภาพที่ 123 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design)

ภาพที่ 124 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของเข็มกลัด

ภาพที่ 125 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มกลัด

TEXTILE DESIGN		เข็มกลัด
เงื่อนไขการพิจารณา	ใช้จำนวนและแบบเป็นรูปตอนไม่ 25 คะแนน	ใช้จำนวนสัดส่วนออกมาเป็นกลีบนำหน้ามาเรียงกัน (25 คะแนน)
ความสอดคล้อง	4	3
ความสวยงาม	4	4
ความง่ายในการผลิต	3	4
การทำความสะดวก	4	3
ความนิยม	5	3
รวมคะแนน	20	17

SIR. KRIT PEUNG RINUKULKI ID: B 4400211

ภาพที่ 126 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของเข็มกลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		เข็มกลัด					
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6	
การใช้งานได้จริง	4	4	4	5	5	4	
ความสวยงาม	3	4	4	4	4	3	
ความง่ายในการผลิต	4	3	3	5	4	3	
การทำความสะดวก	4	3	4	4	4	4	
รวมคะแนน	15	14	15	18	17	14	

สรุป เข็มกลัด แบบใช้ผ้ามาดัดและเย็บเป็นรูปดอกไม้ ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 127 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 128 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างกระเป๋าคู่สตรี การพัฒนาแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN
DESIGN WOMAN WEAR FOR FUSITA BOUTIQUE GALLERY

เข็มกลัด

เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	3	4	4	5	3	4
ความสวยงาม	2	3	4	5	3	4
ความง่ายในการผลิต	4	3	4	4	3	3
แปรผันต่อความยั่งยืน	3	4	4	3	4	3
4รวมคะแนน	12	14	16	17	13	14

สรุป เข็มกลัด แบบที่ 4 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

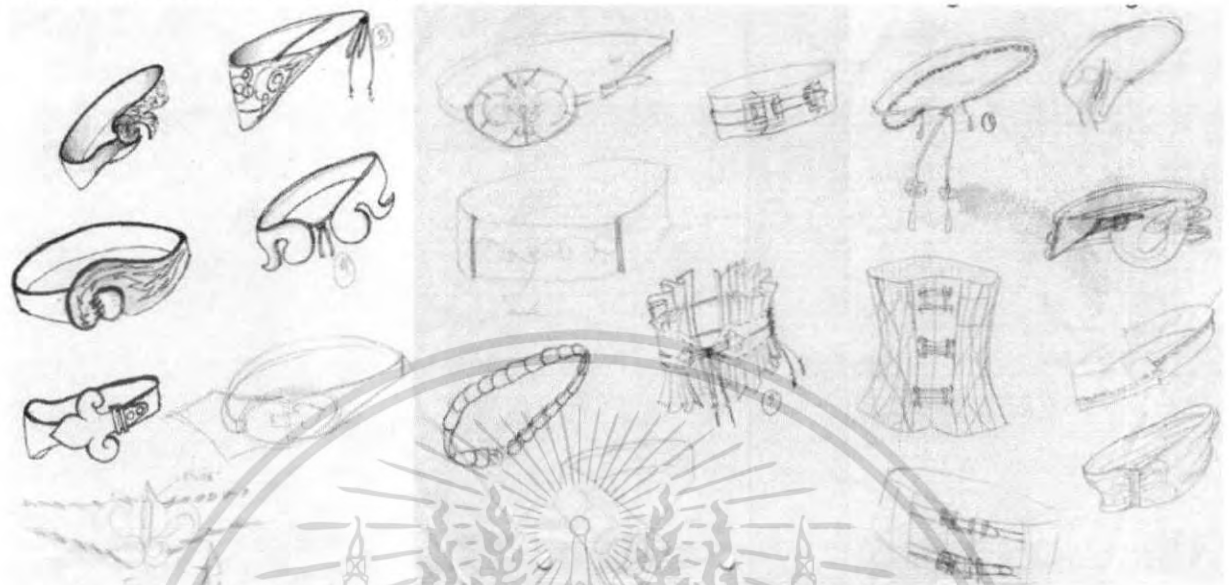
ภาพที่ 129 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขึ้นพัฒนาแบบ
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design)

ภาพที่ 130 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาเบร่าของเข็มขัด

ภาพที่ 131 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัด

เงื่อนไขการพิจารณา	แบบเรือเกี้ยว (20 คะแนน)	แบบมีหัวเข็ม (20 คะแนน)	แบบลูก (20 คะแนน)	แบบติดเวทโก้ (20 คะแนน)
การใช้งานได้จริง	2	4	4	2
ความสวยงาม	2	3	6	3
ความง่ายในการผลิต	3	4	5	3
การทำความสะดวก	3	4	5	3
รวมคะแนน	10	16	19	11

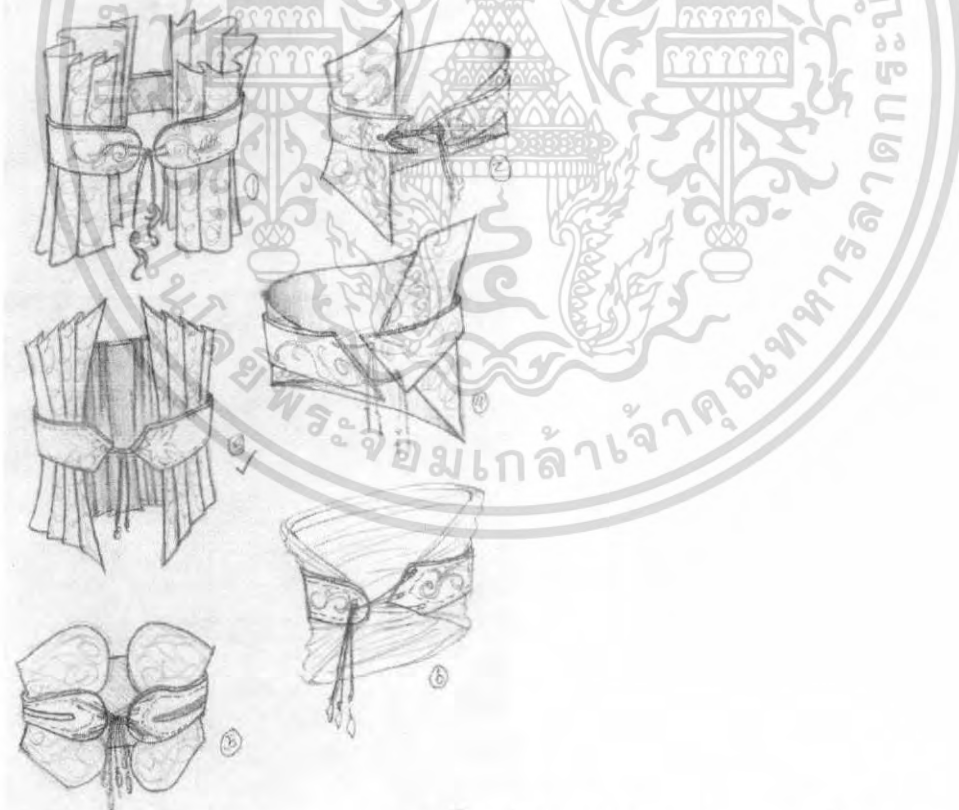
ภาพที่ 132 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของเข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		เข็มขัด			
DESIGN-WOMEN WEAR FOR THE 2023/2024 COLLEGE					
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4
การใช้งานได้จริง		4	4	4	4
ความสวยงาม		3	5	3	2
ความง่ายในการผลิต		4	4	4	4
การทำความสะดวก		4	4	4	4
รวมคะแนน		15	17	15	14

สรุป เข็มขัด แบบผูก ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 20 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1

ภาพที่ 133 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

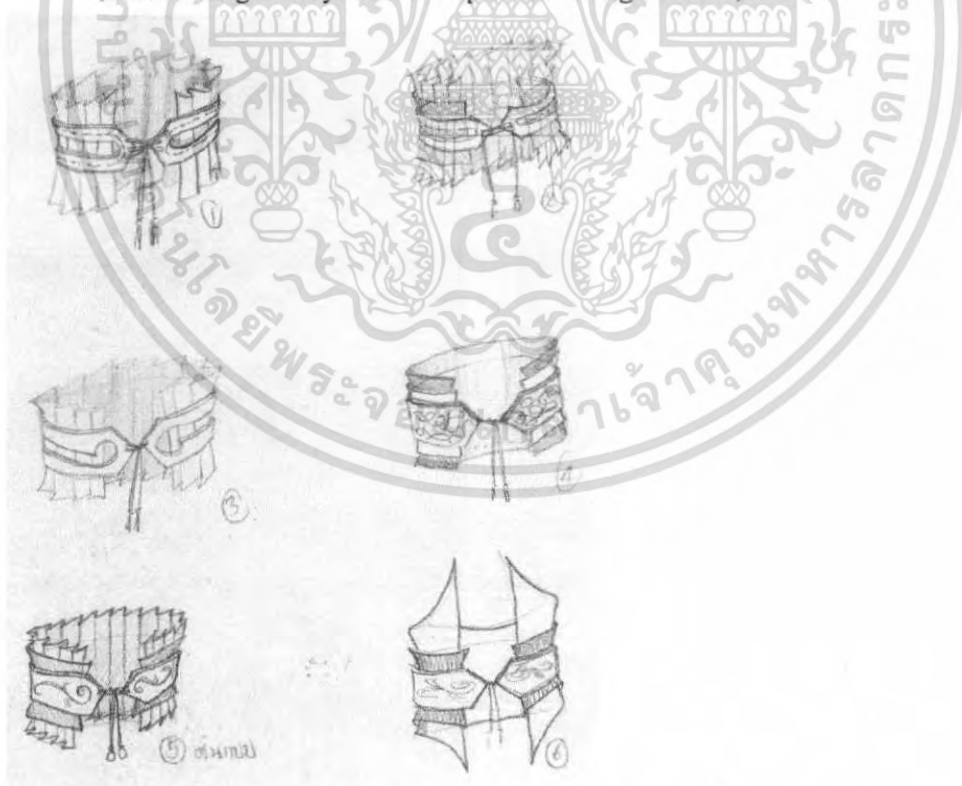
ภาพที่ 134 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัด การพัฒนาแบบขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		เข็มขัด					
เงื่อนไขภาควิชาออกแบบ (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6	
การใช้งานได้จริง	4	4	4	3	4	3	
ความสวยงาม	4	5	5	3	4	3	
ความง่ายในการผลิต	4	3	5	2	4	3	
ประสิทธิภาพของผลงาน	5	4	5	4	5	5	
รวมคะแนน	17	16	19	12	17	14	

สรุป เข็มขัด แบบที่ 3 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 3 ได้รับคะแนนสูงสุดในภาควิชาออกแบบการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2

ภาพที่ 135 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1 (Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 136 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างเข็มขัด การพัฒนาแบบขั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN
DESIGN WOMEN WEAR FOR PUSITA BOUTIQUE GALLERY

เข็มขัด

ตารางคะแนนการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	4	4	4	4	4	4
ความสวยงาม	4	4	3	2	5	4
ความง่ายในการผลิต	4	4	4	3	4	3
เปอร์เซ็นต์ความถนอมชิ้นงาน	4	4	4	3	5	3
รวมคะแนน	16	16	15	12	18	14

สรุป เข็มขัด แบบที่ 5 ได้คะแนน โดยแบบที่ 5 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

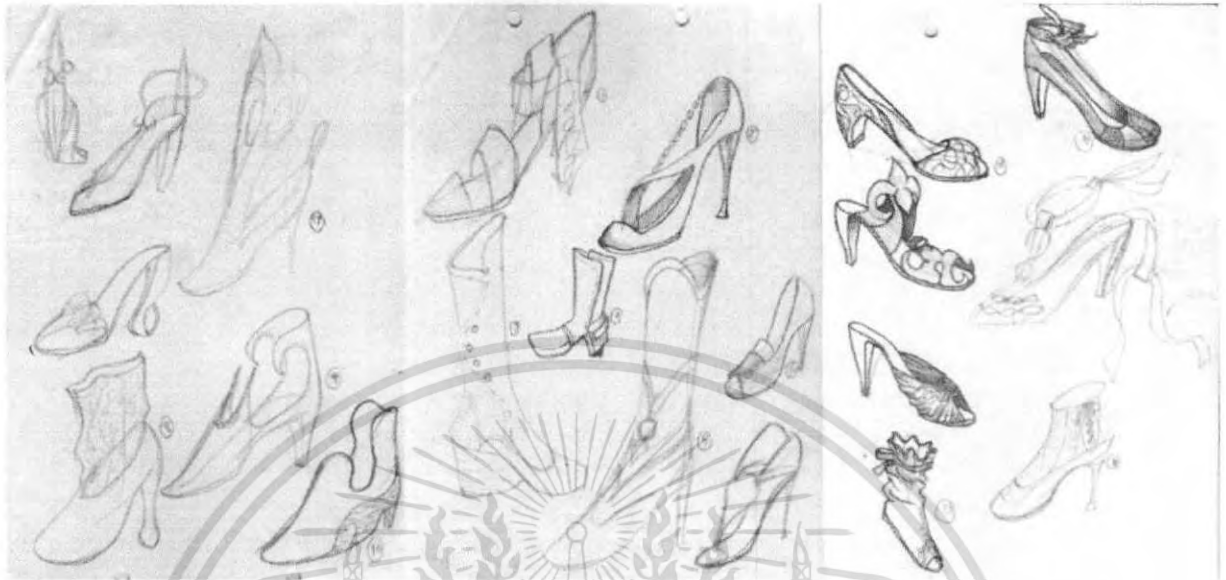
ภาพที่ 137 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 2)

ภาพที่ 138 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของรองเท้า

ภาพที่ 139 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้า

TEXTILE DESIGN		รองเท้า	
เงื่อนไขในการพิจารณา	แบบไม่รัดต้น (20 คะแนน)	แบบรัดต้น (20 คะแนน)	
การใช้งานได้จริง	4	5	
ความสวยงาม	4	5	
ความง่ายในการผลิต	4	4	
การทำความสะดวก	4	4	
รวมคะแนน	16	18	

MR. KHIT BEUNGGRIN/KULKU ID: B 440262/1

ภาพที่ 140 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		รองเท้ายูนิคอร์น													
เรื่องโครงการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
การใช้งานได้จริง		3	5	5	5	4	5	5	3	4	3	4	5	3	4
ความสวยงาม		3	4	5	4	4	4	5	3	4	3	4	4	4	4
ความง่ายในการผลิต		3	2	2	3	3	4	5	3	4	4	5	4	3	3
การทำความสะดวก		3	3	3	3	3	4	3	3	4	3	4	4	3	3
รวมคะแนน		12	14	15	15	14	17	18	12	16	13	17	17	13	14

สรุป รองเท้า แบบรัดส้น ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 7 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1

ภาพที่ 141 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 142 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้า การพัฒนาแบบขั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		รองเท้า					
เพื่อนใช้ในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6	
การใช้งานได้จริง	4	4	4	4	4	4	
ความสวยงาม	3	3	3	4	5	5	
ความง่ายในการผลิต	4	3	4	4	4	4	
เปอร์เซ็นต์ความคล้ายคลึงงาน	3	3	3	3	3	4	
รวมคะแนน	14	13	14	15	16	17	

สรุป รองเท้า แบบที่ 6 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 6 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ขั้นที่ 2

ภาพที่ 143 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 144 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างรองเท้า การพัฒนาแบบขั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN

รองเท้า

ตารางคะแนนการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2

เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง	4	4	4	4	4	4
ความสวยงาม	4	4	3	2	2	5
ความง่ายในการผลิต	4	4	4	3	4	4
เปอร์เซ็นต์ความทนทาน	4	4	4	3	5	5
รวมคะแนน	16	16	15	12	15	18

สรุป รองเท้า แบบที่ 6 ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 6 ได้รับคะแนนสูงสุดในกรณีพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

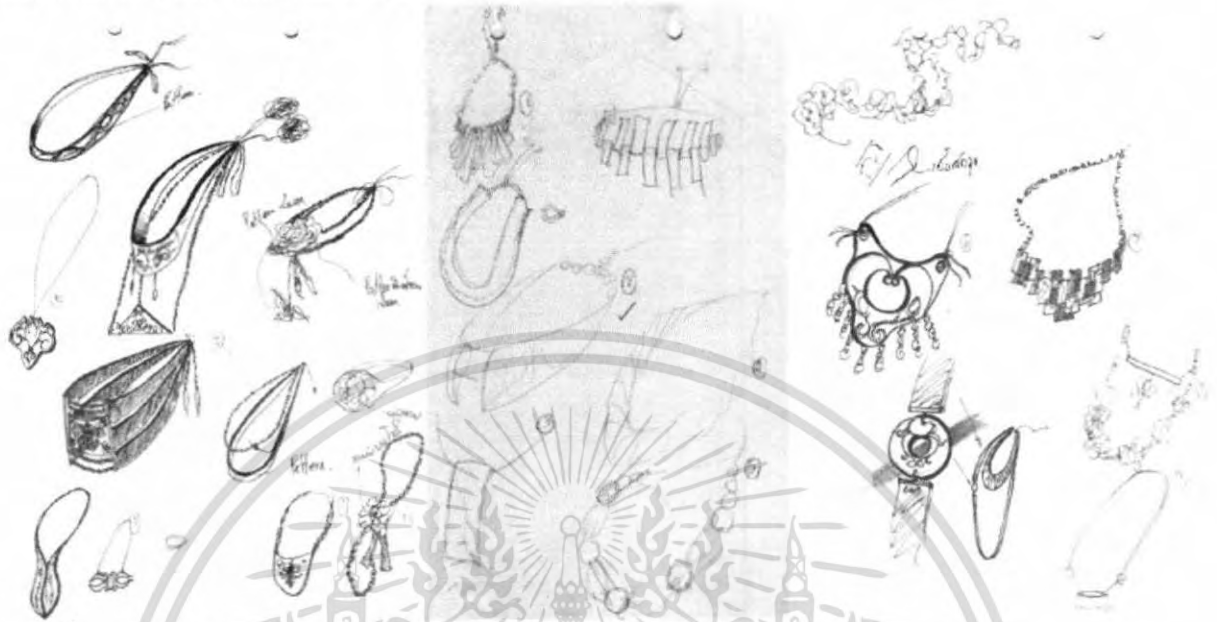
ภาพที่ 145 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ชั้นพัฒนาแบบ ชั้นที่ 2
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 2)

ภาพที่ 146 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบร่างของสร้อยคอ

ภาพที่ 147 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างสร้อยคอ

TEXTILE DESIGN		สร้อยคอ	
เงื่อนไขในการพิจารณา	แบบแบบคล้อง (25 คะแนน)	ไม่แบบคล้อง (25 คะแนน)	
การใช้งานได้จริง	2	4	
ความสวยงาม	3	4	
ความง่ายในการผลิต	4	5	
การทำความสะดวก	3	5	
รวมคะแนน	12	18	

MR. KRIT BEUNG/BINUKIT KIJ ID: B 4403051

ภาพที่ 148 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของสร้อยคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		สร้อยคอ												
DESIGN WOMEN WEAR FOR PUNTA BOUTIQUE GALLERY														
เมื่อใช้ในการพิจารณา	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
(20 คะแนน)														
การใช้งานได้จริง	4	5	5	3	4	2	3	3	5	4	4	4	5	
ความสวยงาม	5	5	3	5	4	3	4	4	2	1	1	2	4	
ความง่ายในการผลิต	3	5	5	3	3	3	3	2	5	5	5	3	3	
การทำความสะดวก	2	5	4	2	3	2	2	2	5	5	3	3	3	
รวมคะแนน	14	20	17	13	14	10	12	11	17	15	13	12	15	

สรุป สร้อยคอ แบบไม่แบบล้าคอ ได้คะแนน โดยแบบที่ 2 ได้รับคะแนนสูงสุดในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 149 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

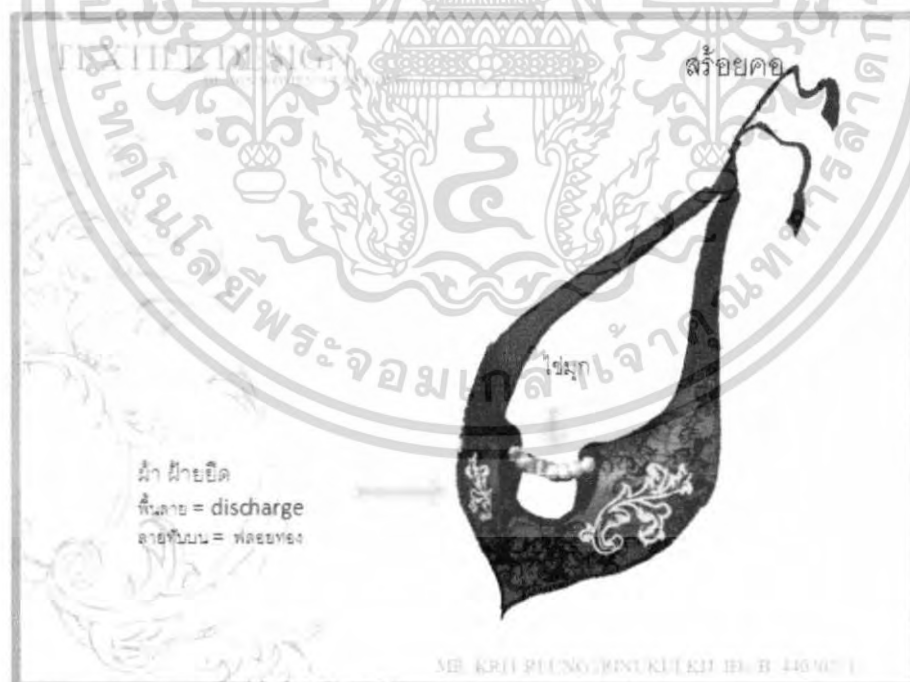
ภาพที่ 150 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างสร้อยคอ การพัฒนาแบบชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		สร้อยคอ					
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)	1	2	3	4	5	6	
การใช้งานได้จริง	4	2	3	4	5	4	
ความสวยงาม	4	2	4	5	5	4	
ความง่ายในการผลิต	4	4	3	3	4	4	
เปอร์เซ็นต์ความขยับชิ้นงาน	5	5	5	5	5	5	
รวมคะแนน	17	13	15	17	19	17	

สรุป สร้อยคอ แบบที่ 5 ได้คะแนน โดยแบบที่ 5 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

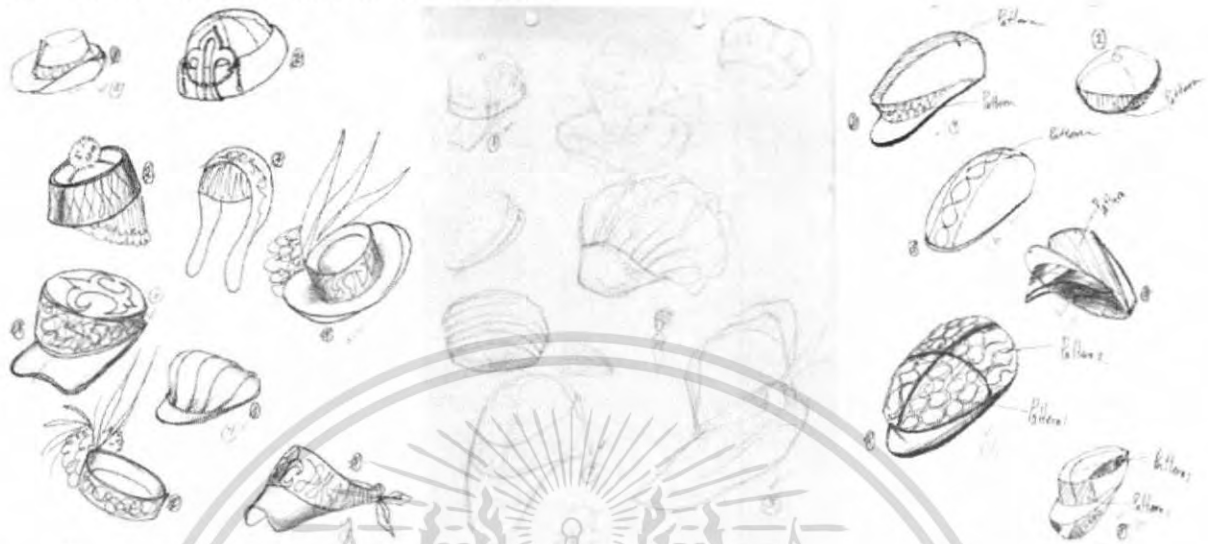
ภาพที่ 151 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นตอนพัฒนาแบบ
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design)

ภาพที่ 152 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการออกแบบและพัฒนาเบร้งของหมวก

ภาพที่ 153 แสดงภาพประกอบการนำเสนอเบร้งของหมวก

TEXTILE DESIGN		หมวก	
เงื่อนไขในการพิจารณา	กันแดดได้ (20 คะแนน)	กันแดดไม่ได้ (20 คะแนน)	
การใช้งานได้จริง	4	3	
ความสวยงาม	4	3	
ความง่ายในการผลิต	3	4	
การทำความสะดวก	3	3	
รวมคะแนน	14	13	

MR. KPII BEUNG-RINUKULKIJ ID: B 440262/1

ภาพที่ 154 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทของหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		หมวด												
ชื่อโครงการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
การใช้งานได้จริง		5	1	2	5	5	4	5	5	4	4	3	5	3
ความสวยงาม		4	2	2	2	4	4	5	2	5	4	3	4	3
ความง่ายในการผลิต		3	2	1	4	4	4	4	2	2	3	3	4	3
การทำความสะดวก		3	2	3	4	3	4	4	4	3	3	3	4	3
รวมคะแนน		15	7	8	15	16	16	18	13	14	14	12	17	12

สรุป หมวด แบบกันแดดได้ ได้คะแนนสูงสุด โดยแบบที่ 7 ได้รับคะแนนสูงสุด ในการพิจารณาในการพัฒนาแบบ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 155 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง (Sketch Design Analysis)

ภาพที่ 156 แสดงภาพประกอบการนำเสนอแบบร่างหมวก การพัฒนาแบบชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TEXTILE DESIGN		หมวด					
เงื่อนไขในการพิจารณา (20 คะแนน)		1	2	3	4	5	6
การใช้งานได้จริง		4	5	4	5	3	5
ความสวยงาม		3	4	3	5	3	3
ความง่ายในการผลิต		3	2	3	3	3	3
เปอร์เซ็นต์ความบกพร่อง		5	3	3	4	4	5
รวมคะแนน		15	14	13	17	13	16

สรุป หมวด แบบที่ 4 ได้คะแนน โดยแบบที่ 4 ได้รับคะแนนสูงสุด
ในการพิจารณาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 157 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์แบบร่าง ขั้นพัฒนาแบบ ขั้นที่ 1
(Sketch Design Analysis : Develop Sketch Design Level 1)

ภาพที่ 158 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

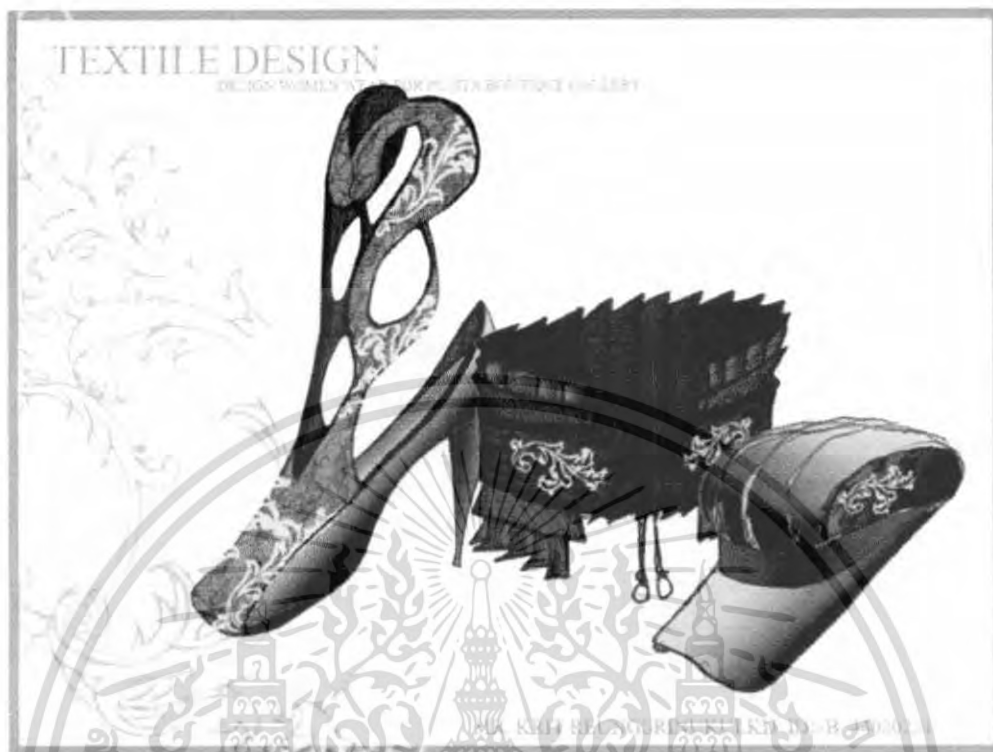

ภาพที่ 159 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product Collection)

ภาพที่ 160 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product Collection)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 161 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Final Product Collection)

2. สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ จากความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนแบบร่าง เห็นควรให้ปรับปรุงผลงานดังนี้
 1. ลวดลายให้เพิ่มความเป็นบาโรคและร็อคโกโกให้มากขึ้น โดยการใช้ลายเส้นลักษณะของการเขียนด้วยปากกาออแรง (Calligraphy) มาช่วย ทำให้งานดูนุ่มขึ้น
 2. ผลิตภัณฑ์บางตัวต้องปรับให้กระชับและปรับให้สามารถใช้งานได้จริงมากขึ้น
 3. ให้ไปศึกษาเรื่อง monogram และ ไปออกแบบ ตัว P มาแล้วปรับให้เข้ากับชิ้นงาน
 4. ลายผ้าให้นำเอาเทคนิคการวางลวดลายแบบ Monogram และ การใช้เส้นสายของปากกาออแรง มาช่วยในชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

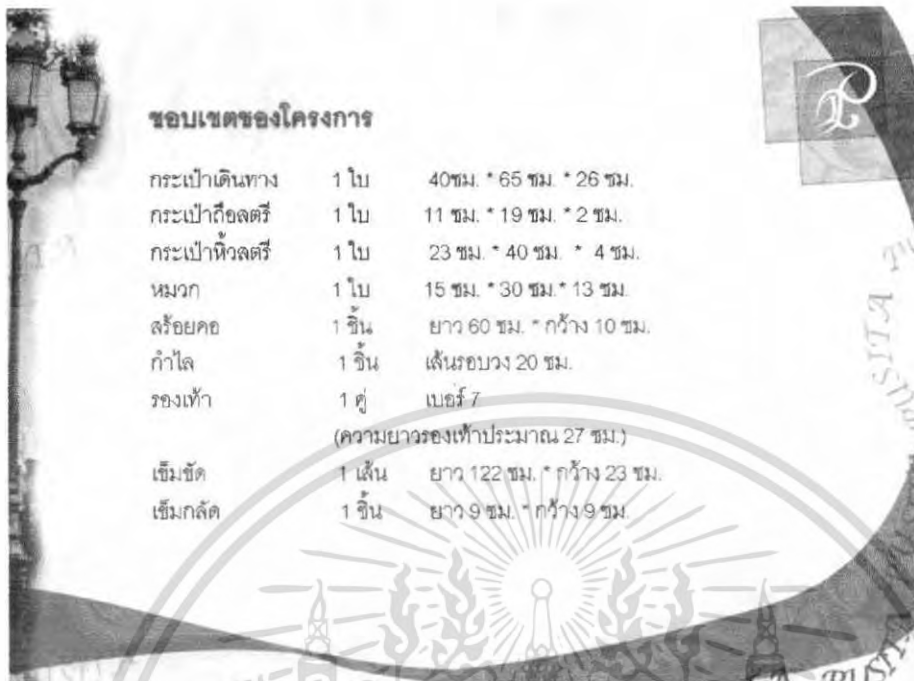
หลังจากทำการพัฒนาการออกแบบแล้ว จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการพัฒนาแบบขั้นสุดท้าย และทำต้นแบบเพื่อแสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ โดยการนำเสนอผลงานการออกแบบ มีดังนี้

1. แผ่นนำเสนอผลงานและแบบแสดงรายละเอียด

ภาพที่ 162 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

กระเป๋าเดินทาง	1 ใบ	40 ซม. * 65 ซม. * 26 ซม.
กระเป๋าถือสตรี	1 ใบ	11 ซม. * 19 ซม. * 2 ซม.
กระเป๋าถือสตรี	1 ใบ	23 ซม. * 40 ซม. * 4 ซม.
หมวก	1 ใบ	15 ซม. * 30 ซม. * 13 ซม.
สร้อยคอ	1 ชิ้น	ยาว 60 ซม. * กว้าง 10 ซม.
กำไล	1 ชิ้น	เส้นรอบวง 20 ซม.
รองเท้า	1 คู่	เบอร์ 7
(ความยาวรองเท้าประมาณ 27 ซม.)		
เข็มขัด	1 เส้น	ยาว 122 ซม. * กว้าง 23 ซม.
เข็มกลัด	1 ชิ้น	ยาว 9 ซม. * กว้าง 9 ซม.

ภาพที่ 163 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขอบเขตของโครงการ

ภาพที่ 164 แสดงภาพประกอบการนำเสนอกระบวนการการออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
เห็นควรให้ปรับปรุงผลงานดังนี้

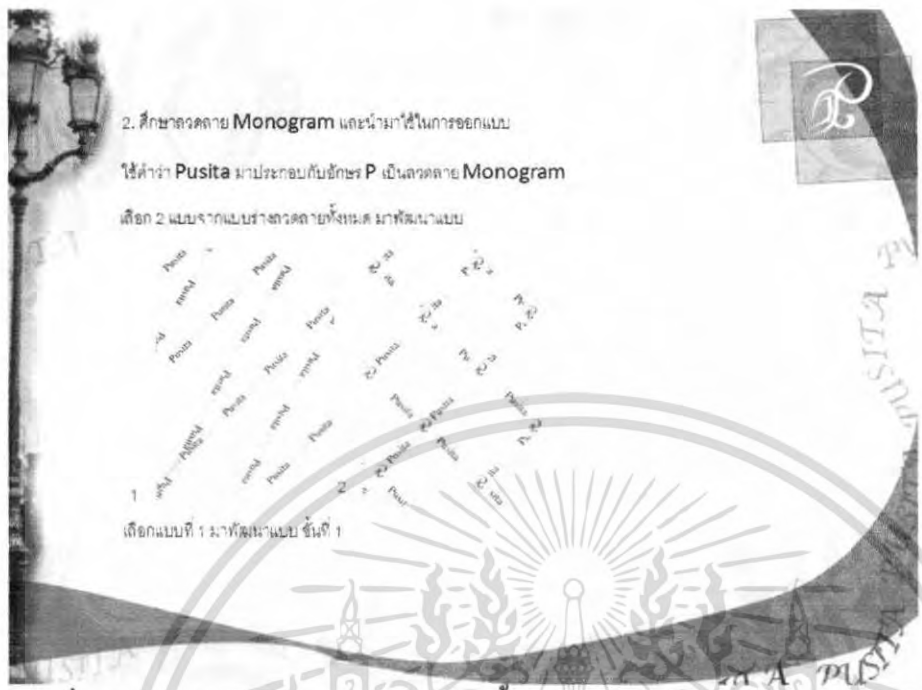
1. Calligraphy ศึกษาการใช้ปกกาตอแรง
2. ศึกษาลวดลาย Monogram และนำมาใช้ในการออกแบบ
3. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้สามารถใช้งานได้จริงมากขึ้น

ภาพที่ 165 แสดงภาพประกอบการนำเสนอการสรุปแบบในขั้นตอนแบบร่าง และความคิดเห็นของ
คณะกรรมการ

ภาพที่ 166 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้าน Calligraphy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 167 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการออกแบบในด้านลวดลาย

ภาพที่ 168 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านลวดลายขั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

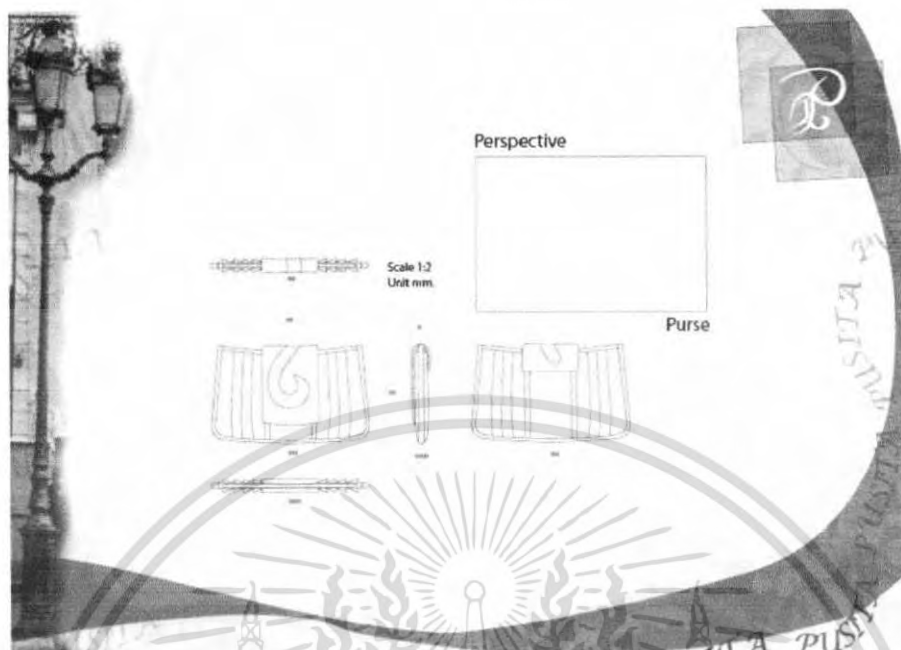

ภาพที่ 169 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านลวดลายชั้น2 และแบบขั้นสุดท้าย

ภาพที่ 170 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของ กระเป๋าถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 171 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าถือ

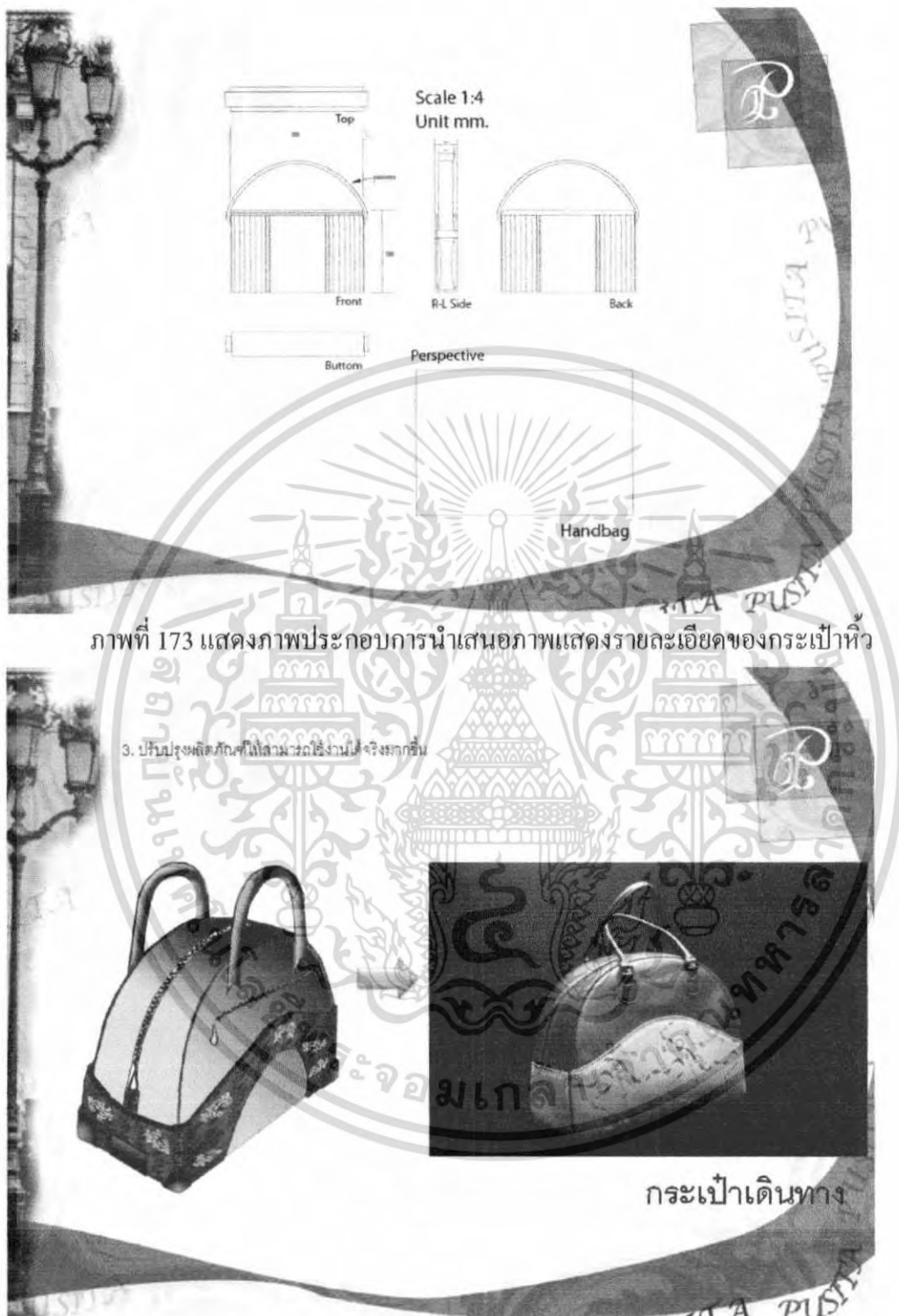

3. มีระบบกักเก็บเพื่อใส่ของใส่แล้วได้จริงมากขึ้น

กระเป๋าถือ

ภาพที่ 172 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของกระเป๋าถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

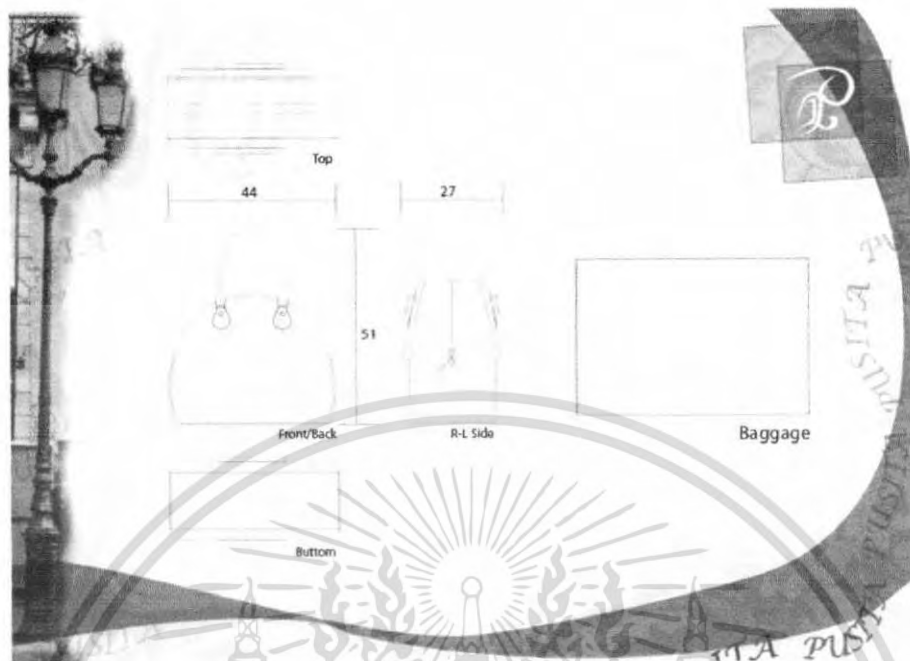
ภาพที่ 173 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าหิ้ว

3. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้สามารถใช้งานได้จริงมากขึ้น

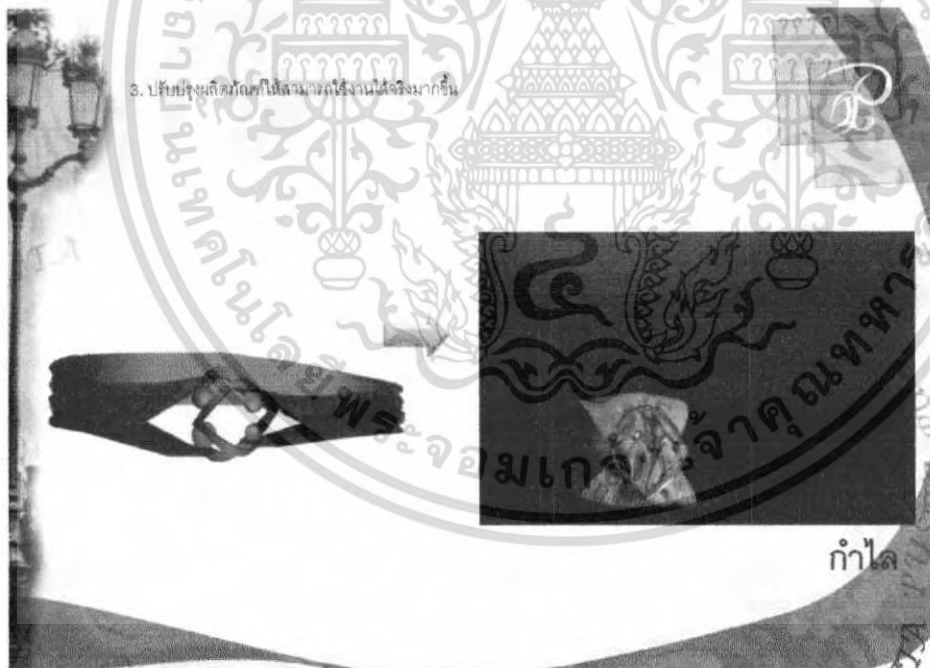
กระเป๋าเดินทาง

ภาพที่ 174 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของกระเป๋าเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 175 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของกระเป๋าเดินทาง

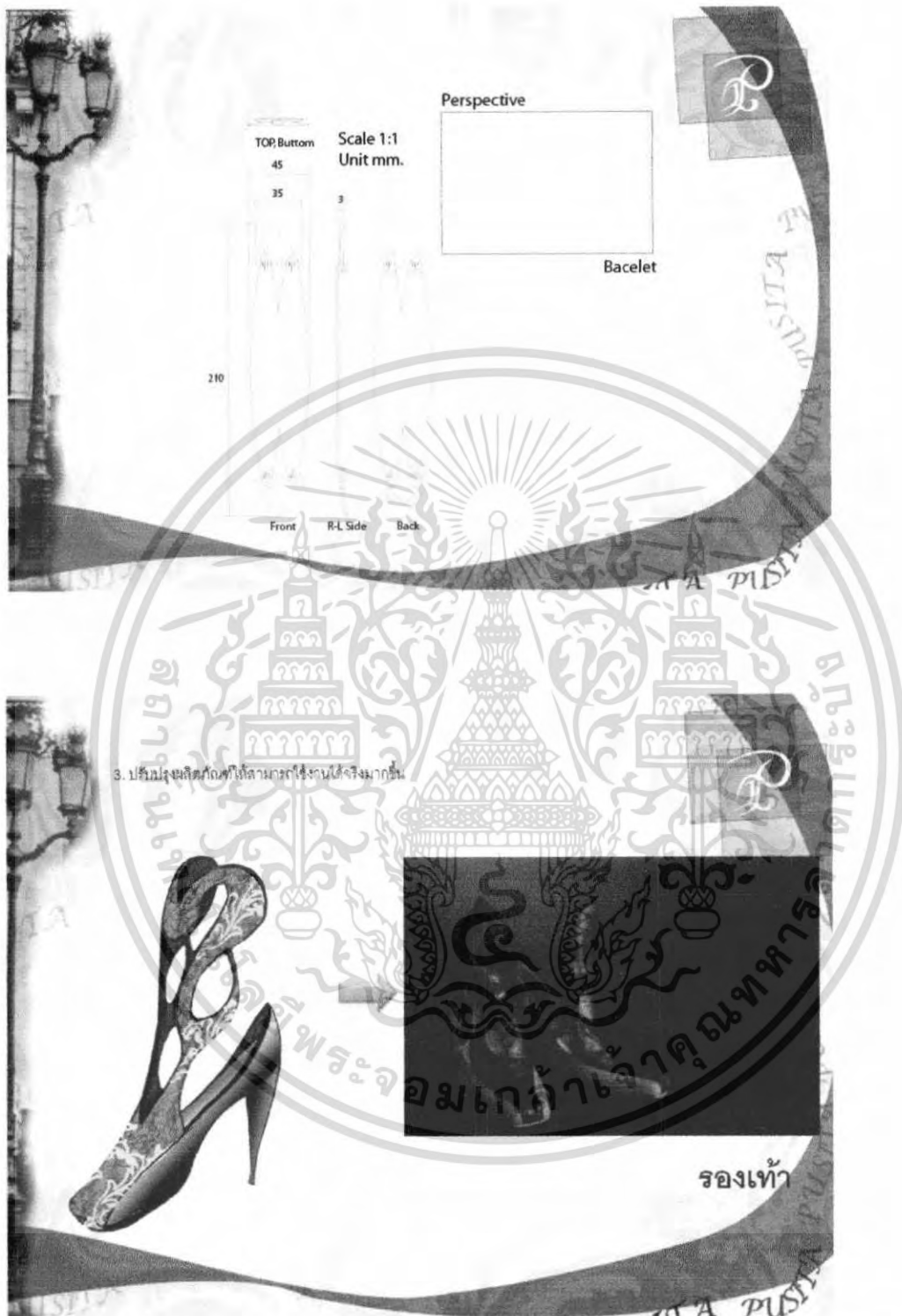

๑. ปรับมุมมองวัตถุให้สัมพันธ์กับใช้งานจริงมากขึ้น

กำไล

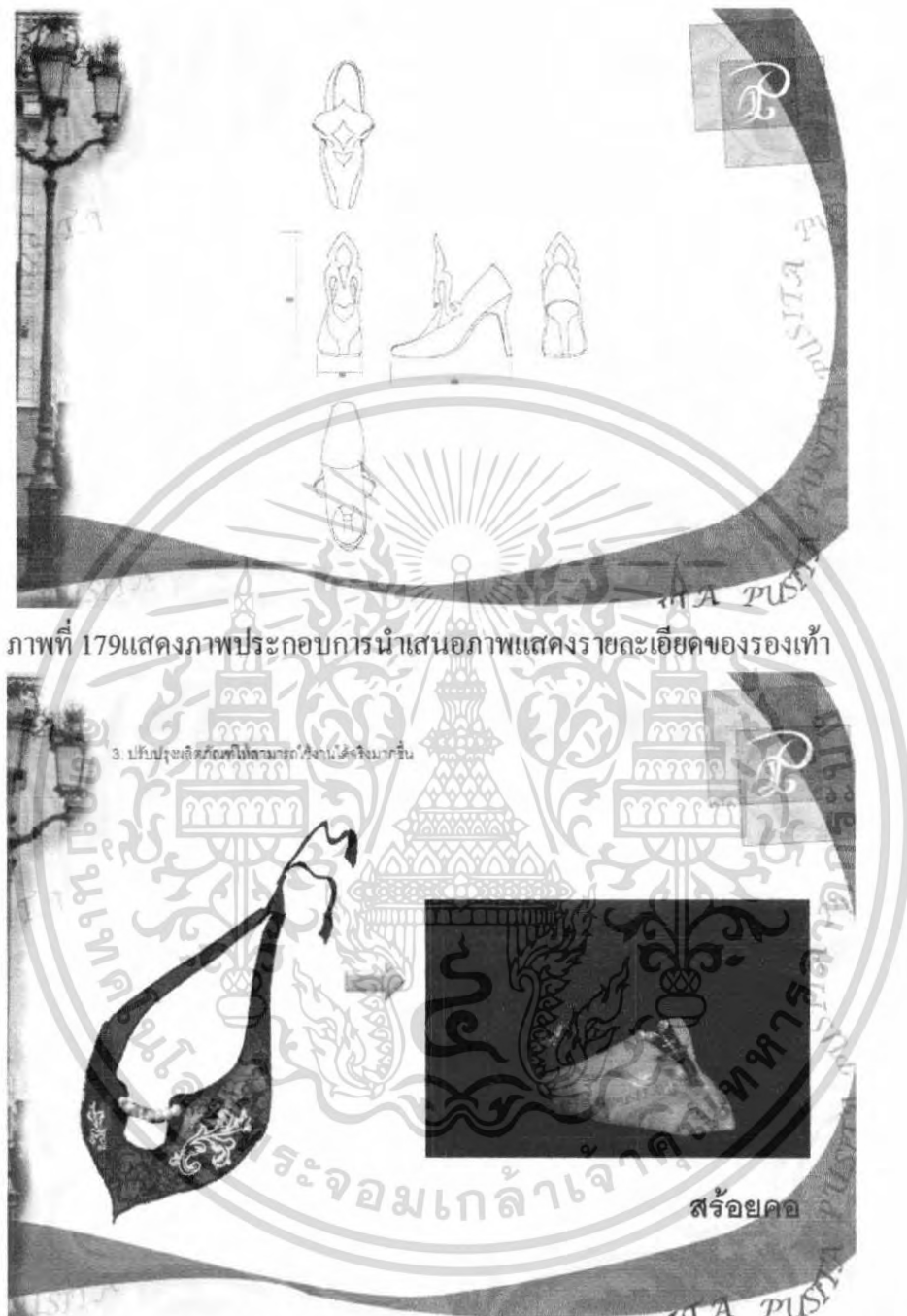
ภาพที่ 176 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของกำไล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 178 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

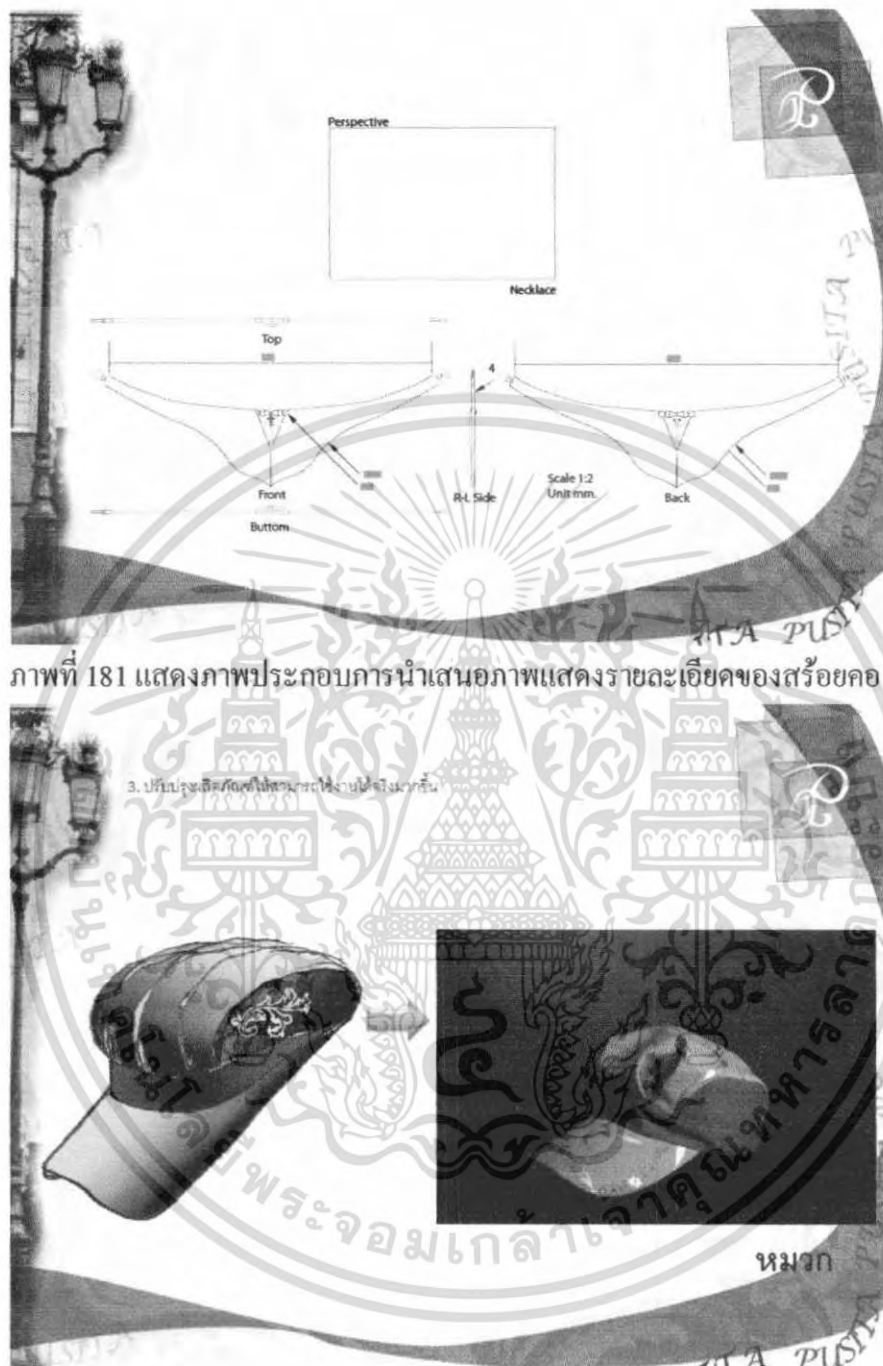
ภาพที่ 179 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของรองเท้า

3. เป็นประติมากรรมที่งดงามและมีความหมาย

สร้อยคอ

ภาพที่ 180 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของสร้อยคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 181 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของสร้อยคอ

3. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์จิวเวลรี่ให้สวยงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 182 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของสร้อยคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

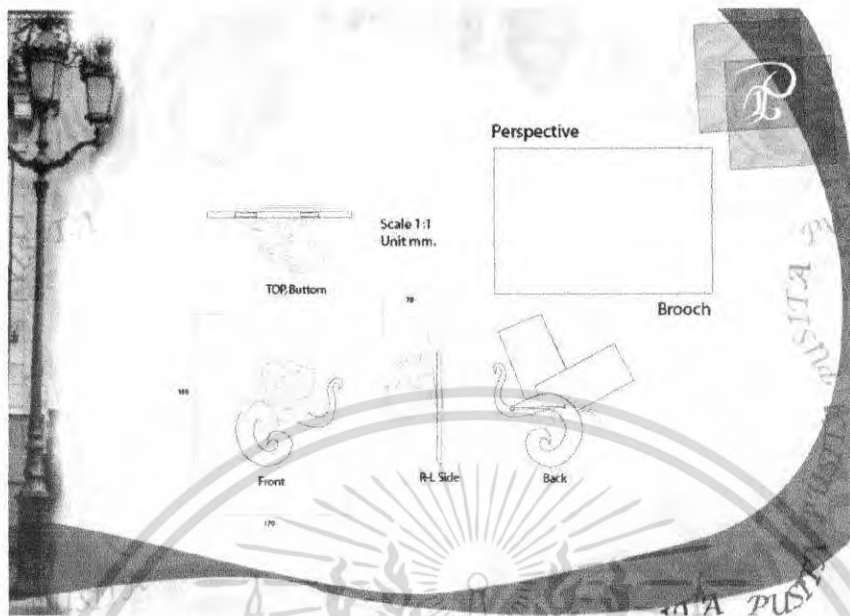
ภาพที่ 183 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของหมวก

3. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ตามการใช้งานจริงมากขึ้น

เข็มกลัด

ภาพที่ 184 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของเข็มกลัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

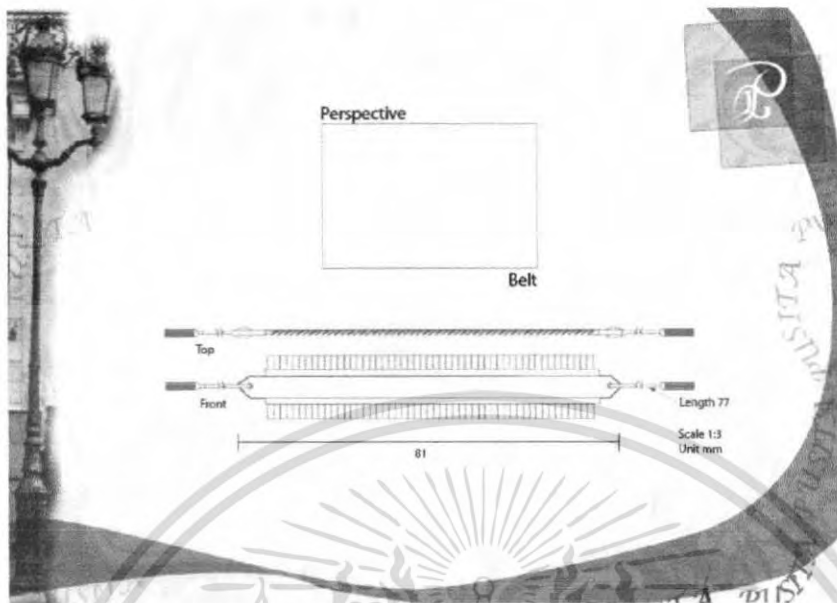

ภาพที่ 185 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของเข็มกลัด

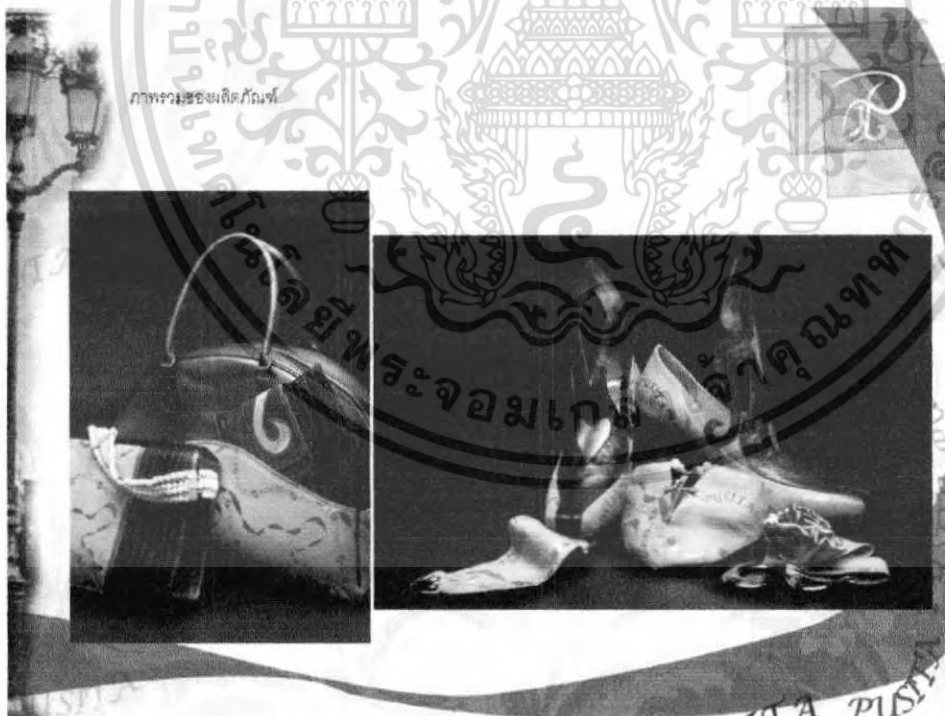
ภาพที่ 186 แสดงภาพประกอบการนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบในด้านภาพรวมของเข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 187 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพแสดงรายละเอียดของเข็มกลัด

2. ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 188 แสดงภาพประกอบการนำเสนอภาพรวมผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

อรรวรรณ ลือประดิษฐ์, โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้า,
กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2545-2546
คณิง จันทศิริ, การมัดย้อมผ้า, โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์, ปี 2531, พิมพ์ครั้งที่ 1 หน้า 3-9
พินัย ห้างทองแดง, พันธุ์ไม้ย้อมสีธรรมชาติ, พี. เพรส บจก., ปี 2548, หน้า 120
อัฉราพร ไสละสูตร, ความรู้เรื่องผ้า, ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอ คณะวิศวกรรมศาสตร์
วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ, กรุงเทพมหานคร, ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์, ปี
2536, พิมพ์ครั้งที่ 3, หน้า 42-48
ผศ.สาคร ชลสาคร, วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า, คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล กรุงเทพฯ, กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์สายธาร, ปี 2548, พิมพ์ครั้งที่ 1 หน้า 16-21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ กฤษ เรืองศรีนุกุลกิจ

วุฒิการศึกษา

- ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- ระดับประถมศึกษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้